

Telnický zpravodaj

www.telnice.cz

ročník XXIV. • číslo 4 • srpen 2014

Informace
o oslavách
770. výročí

Reportáže
z telnických
hodů

Rozhovory
s místními
rodáky

Rozhovor s Rudolfem Laštůvkou

Lož tak my tu žijem...

Tenisový
turnaj ve čtyřhře

v sobotu

6. září 2014 v Telnici

Zahájení turnaje v 8 hod., startovné 150 Kč na osobu.

Hrát se bude na antukových kurtech na Sokolovně. Max. počet hráčů: 24.

Přihlášky u Zdeňka Kubíčka do 29. srpna 2014, tel.: 604 563 222.

MODELÁŘSKÝ KROUŽEK

poprvé v novém
školním roce:

pátek 12. září 2014

v 16.30 hod. v Šatlavě

Pod vedením telnického modeláře

Milana Krejčířika

pokračuje nový kroužek
pro zájemce o modelaření

(bez rozdílu věku
a dosavadních zkušeností).

Přijďte objevit svou

vlastní šikovnost

a vytvářet si svůj svět.

Zveme všechny, kteří už do

kroužku chodili, i kohokoliv nového.

Bližší informace: tel. 608 044 815

anebo prostě rovnou přijďte.

Kroužek vzniká s podporou obce Telnice a T-Parlamentu.

OBSAH

Informace z obecního úřadu	
Úvodní slovo starosty.....	1
Přehled jednání zastupitelstva obce v červnu 2014	1
Obec podepsala úvěrovou smlouvu s Komerční bankou na financování přístavby MŠ.....	2
Mimořádné dotace pro TJ Sokol Telnice.....	2
Telnický rybník se vypouštět nebude.....	2
Svobodný výběr zdravotnického zařízení.....	3
Zprávy z obecního úřadu.....	3
Oslavy 770. výročí	
První zmínka o existenci naší obce.....	8
Letošní telnická výročí.....	9
Podrobný popis programu oslav 770. výročí první písemné zmínky o obci Telnice...	12
Aktuality	
Významná životní jubilea telnických občanů.....	15
Nejstarší občanka Telnice oslavila 92 let.....	15
Austerlitz – malé město velkých dějin.....	15
Kulatý stůl o sociálně-právní ochraně dětí.....	16
Využijte léto k nastartování své kariéry.....	16
Výherci soutěže o listky na historický muzikál Don Juan.....	17
Vítězka křížovkářské soutěže.....	17
Jak dobře znáte Telnici?.....	17
Rozhovor	
Sto let rodinné hospody – Rozhovor s Rudolfem Laštůvkou.....	18
Sociální poradna	
Kompenzační pomůcky.....	20
Právní rádce	
Manželství a dluhy.....	21
Oddlužení formou daru.....	21
Škola a školka	
Předhodová návštěva z Chorvatska.....	21
Autogramiáda s Kometou.....	22
Výtvarná soutěž na téma Nejkrásnější místo v Telnici	22
Letní hlídání dětí.....	23
Společnost a kultura	
Stavění máje.....	23
Hodové posezení s cimbalovou muzikou Aleše Smutného.....	23
Předhodová zábava.....	24
Hodový průvod.....	24
Hodová neděle.....	25
Ivo (Lojď) Šrot byl zvolen hlavním stárkem příštích hodů.....	25
Zenáčské hody v Růžové ulici.....	25
Obnovení ženáčských krojů.....	26
Poděkování za telnické hody.....	27
Rozhovor s Blaženou Konečnou.....	28
Střípky z mé návštěvy amerického kontinentu.....	29
Galavečer Tanečního klubu.....	30
Poslední zdravotní cvičení v Sokole před prázdninami	31
Děkovná mše P. Ludvíka Hemaly.....	31
Setkání Klubu aktivních seniorů.....	32
Sluňčíková olympiáda.....	32
Setkání dětí z Řícmanic a Telnice.....	33
Přijetí nových ministrantů.....	34
Ministranti navštívili otce Michaela Jelínka.....	34
Cyklovýlet do Sokolnic.....	35
Promítání letního kina.....	35
Telníční Vorvani na Vltavě aneb Co prospíš, to neprožiješ.....	36
Kácení máje 2014.....	37
Banjo pro pec.....	37
Rozhovor s P. a K. Holčápkovými.....	38
Představení činnosti věkové nejmladších spolků.....	40
Orelský tábor 2014.....	41
Nové webové stránky Orla Telnice.....	42
Sokolský tábor.....	43
Ministrantský tábor.....	43
Deník farního dívčího tábora.....	44
Podnikání v Telnici	
Rozhovor s Renatou Jahodovou, pánskou krejčovou	45
Sport	
Rozhovor s reprezentantem Ivo Knolem.....	46
Žákovská družstva v sezóně 2013/2014.....	47
Hodnocení sezóny 2013/2014 minižáků.....	48
Hodový házenkářský zápas.....	48
Tennessee Challenge Cup.....	49
Hodnocení sezóny 2013/2014 futsalistů.....	49
Trénink dětského florbalu v Telnici a ve světě.....	50
Historie	
Vzpomínka na 2. světovou válku.....	52
Kdo to byl starosta Ryzner?.....	52
Informace o životě Františka Ryznera a citace z telnických kronik.....	52
Vzpomínka na pohřeb Josefa Pešla.....	54
Kalendář akcí	
Telnické akce od konce srpna do října.....	55

TELNICKÝ ZPRAVODAJ – vydává obec Telnice, Růžová 243, 664 59 Telnice, IČO: 00282677. Evidenční číslo MK ČR 18785. Telnický zpravodaj je vydáván v obci Telnice a nemá žádné regionální mutace. Příspěvky můžete posílat v elektronické podobě na adresu zpravodaj@telnice.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvků přiměřeně krátit.

ÚVODNÍ SLOVO STAROSTY

Vážení sousedé, otevíráte první stranu zpravodaje, který je tentokrát určen všem místním obyvatelům, ale i všem přátelům naší obce, kteří se rozhodli nás navštívit

v rámci našich oslav 770. výročí první písemné zmínky o obci Telnice a srazu rodáků. Mnozí se aktivně podíleli na přípravách naší velké slavnosti, chvála jim za to.

Po prostudování mnoha a mnoha podkladů o historii naší obce, konzultaci s odborníky i pamětníky mohu s čistým svědomím prohlásit: V Telnici se žije nejlépe v celé její dlouhé historii, ať už je jí 770 či 800 let nebo třeba i více. Věřte, že bída, utrpení a často i existenční problémy trápily naše předky po většinu času od vzniku Telnice. Už jen třeba vaše babičky či prababičky by se

asi hodně divily, jak se nám tu dnes žije. Měli bychom si vážit velkých možností, svobody a míru, který nás dnes obklopuje. Připomínejme to často našim dětem, abychom na tyto časy v budoucnu nemuseli jen vzpomínat, ale mohli v nich spolu i nadále žít.

Přeji naší obci i občanům skvělou budoucnost. Alespoň takovou, jaká je naše současnost. A když se to ještě o kousek zlepší, nebudeme se zlobit... Myslím, že si to naše obec i lidé v ní žijící zaslouží – za to, jak hodně mnozí z nich pro Telnici dýchají, za tradice jejich rodičů, kterých si váží a ctí je, a za způsob sousedského života, který je pro naši ves tak typický.

Děkuji všem za to, co pro dnešní úroveň naší obce vykonali. Děkuji všem, kteří se zapojili do příprav našich slavností.

Vážení hosté, vítejte v Telnici! A všichni spolu pojďme slavit!

František Kroutil, váš starosta

PŘEHLED JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE V ČERVNU 2014

Zastupitelstvo obce schvaluje:

- Smlouvu o investičním úvěru na novostavbu MŠ Telnice se společností Komerční banka, a. s.
- Smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu Jihomoravského kraje v rámci Programu rozvoje venkova JMK pro rok 2014 ve výši 200 000 Kč na akci „Výstavba přístavby MŠ Telnice + ordinace lékaře“.
- Návrh zadání projektu s názvem „Dům důstojného stáří v Telnici“ a vypsání jednoduchého nabídkového řízení na projektovou dokumentaci.
- Návrh textu čestného prohlášení, jehož podepsání bude vyžadováno od každého zájemce o koupi obecního pozemku.
- Vyvěšení záměrů na prodej obecního pozemku p. č. 814 v k. ú. Telnice u Brna a na pronájem části obecního pozemku p. č. 189 v k. ú. Telnice u Brna o výměře cca 30 m².
- Kupní smlouvu na prodej obecního pozemku p. č. 667/3 v k. ú. Telnice u Brna o výměře 83 m² manželům Kynclovým.
- Objednání rekonstrukce ČSOV 4 včetně výměny splaškových čerpadel dle cenové nabídky Vodárenské akciové společnosti, a. s., ve výši 146 894 Kč včetně DPH.

- Roční účetní závěrku obce Telnice za rok 2013.
- Závěrečný účet hospodaření obce Telnice za rok 2013.
- Rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky na zhotovení projektové dokumentace stavby „Dům důstojného stáří v Telnici“ a související Smlouvu o dílo.
- Mimořádnou dotaci TJ Sokol Telnice ve výši 130 511 Kč na oplocení areálu Sokola na ulici Za sokolovnou.
- Mimořádnou dotaci TJ Sokol Telnice ve výši 30 000 Kč na rekonstrukci šaten a na podporu největšího sportovního oddílu v obci, oddílu házené.
- Vyvěšení záměru na prodej obecního pozemku p. č. 3678/1 v k. ú. Telnice u Brna společností ČEPS, a. s., podle předloženého geometrického plánu na úřední desce.
- Počet členů zastupitelstva obce 11 pro následující volební období 2014–2018.
- Darovací smlouvu, kterou společnost BENTEL, s. r. o., daruje obci Telnice částku ve výši 4 000 Kč v souvislosti s pořádáním kulturních oslav 770. výročí první písemné zmínky o obci.
- Darovací smlouvu, kterou společnost KTS EKOLOGIE, s. r. o., daruje obci Telnice peněžní dar ve výši 10 000 Kč, který bude využit na pořádání kulturních

akcí na území obce Telnice (konkrétně na oslavu obce).

- Vyvěšení záměru na prodej obecního pozemku p. č. 663/3 v k. ú. Telnice u Brna panu Janu Doležalovi na úřední desce.

Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

- Informaci, že starosta obce požádal firmu STRABAG, a. s., o vypracování nabídky na opravu vozovky v uličce na Masarykově náměstí.

- Informaci o neúspěšném jednání se zástupcem vlastníka pozemku č. 729 o řešení nebezpečné a nepřehledné situace v oblasti křižovatky Augarty–Brněnská.

František Kroutil

OBEC PODEPSALA ÚVĚROVOU SMLOUVU S KOMERČNÍ BANKOU NA FINANCOVÁNÍ PŘÍSTAVBY MŠ

Obec Telnice podepsala s vítězem veřejné zakázky, Komerční bankou, úvěrovou smlouvu na financování stavby nové budovy Mateřské školy Telnice. Součástí podmínek smlouvy je například úroková sazba 1,13 % po celou dobu úročení (7 let), odložení splácní do roku 2015 a další velmi výhodné podmínky. Čerpání úvěru je možné využít prakticky ihned, takže těchto prostředků obec již může využít při úhradě první faktury zhotoviteli stavby, firmě Prostavby. Ta bude fakturovat první polovinu hotového díla již zanedlouho.

Splácení úvěru od roku 2015 je promyšleným záměrem obce. V tomto roce totiž bude končit splácení jiného úvěru, který obec platí za kanalizaci v nádražní čtvrti. V obecním rozpočtu tak bude nadále i v příštích letech počítáno se splátkou ve výši 1 mil. korun, kterou obec již téměř deset let konstantně platí. Pořízení nové budovy mateřské školy tedy obecní rozpočet prakticky nijak nezatíží vzhledem k současnému stavu, kdy se každý rok splácel úvěr na kanalizaci ve výši 1 mil. korun.

Z letošního obecního rozpočtu bude samozřejmě třeba pořídit vybavení nové budovy MŠ. Vybavení části lékařské ordinace uhradí po dohodě s obcí firma Mediclinic, která během srpna přestěhuje svou ordinaci z garáže budovy obecního úřadu.

Stavební práce zatím probíhaly podle původního plánu. Cílem bylo, aby školka i ordinace lékaře začaly od 1. září 2014 sloužit svým účelům. Děkujeme všem, kteří jakkoliv napomáhají k naplnění tohoto cíle.

František Kroutil

MIMOŘÁDNÉ DOTACE PRO TJ SOKOL TELNICE

Obec Telnice poskytla dvě mimořádné dotace místní jednotě TJ Sokol Telnice. Starosta TJ Sokol Telnice Pavel Oborný seznámil zastupitelstvo obce s důvody podání žádosti o mimořádnou dotaci na výměnu plechového plotu. Zásadním důvodem je skutečnost, že hlavní program obecní akce „Sraz rodáků“ se odehraje v areálu sokolovny a stávající havarijný stav oplocení by negativně ovlivnil dojem z akce. Nové oplocení bude vybudováno do termínu „Srazu rodáků“. Cena betonového oplocení činí 130 511 Kč včetně DPH, původní oplocení odstraní na své náklady TJ Sokol. Obec se také dohodla se Sokolem, že instalace plotu proběhne v odsunutém poloze (více zapuštěno do sokolského areálu) s tím, že opuštěný travnatý pruh

v ulici Za sokolovnou bude obci Sokolem bezplatně darován. Vznikne tak pozemková rezerva na případné a výhledové řešení parkovacích stání v této části ulice. Realizace těchto parkovacích stání je hudbou budoucnosti a bude zřejmě předpokládat zájem místních obyvatel. Nicméně bylo vhodné při této příležitosti tuto záležitost vyřídit tak, aby se tímto mohla pozemková rezerva vytvořit.

Zastupitelstvo obce projednalo také žádost TJ Sokol Telnice o dotaci na rekonstrukci šaten a na podporu oddílu házené s ohledem na uveřejněný kladný výsledek provozu obecní přetlakové haly Telnice v sezóně 2013/2014 (hospodářský výsledek činí + 51 639 Kč). Dle vysvětlení starosty TJ Sokol bude

dotace použita na rekonstrukci šaten (malby, nátěry atd.), které tvoří základy pro provoz obecní přetlakové haly a na podporu největšího sportovního oddílu v obci, oddílu házené, který zároveň nejvíce využívá obecní přetlakovou halu pro svou činnost (tréninky, mistrovské zápasy, turnaje). Starosta TJ Sokol zmínil náklady, které Sokol vynaložil v roce 2012 na pořízení nového povrchu hřiště, využívaného přetlakovou halou. Sokolu byla zastupitelstvem obce schválena mimořádná dotace ve výši 30 000 Kč. Je třeba dodat, že TJ Sokol Telnice poskytuje obci pozemek pro provozování obecní sportovní haly za symbolickou 1 korunu ročně (smlouva je uzavřena na deset let).

František Kroutil

TELNICKÝ RYBNÍK SE VYPOUŠTĚT NEBUDE

Zní to neuvěřitelně, ale Telníci se šířila poplašná zpráva o tom, že se nájemce – místní Rybářský sportovní klub Telnice – chystá vypouštět telnický rybník. Zpráva vznikla zřejmě z tvrzení jednoho nejmenovaného člena klubu, který o tom informoval nejen starostu obce (osobně), ale pravděpodobně i další občany. Starosta obce tuto záležitost

konzultoval s předsedou klubu p. Doležalem, který ho ujistil o tom, že se rybáři k tomuto jednání nechystají, a neporuší tak nájemní smlouvu s obcí Telnice.

Obec přesto zaslala Rybářskému sportovnímu klubu Telnice níže uvedený upozorňující dopis, na vědomí i pro člena klubu, který zmíněnou informaci obci poskytl.

Upozornění na záměr neoprávněného vypuštění vodní nádrže – telnického rybníka

Vážený pane předsedo,

v sobotu 21. června 2014 jsem byl ústně informován členem Vašeho klubu o tom, že se ze strany Rybářského sportovního klubu Telnice chystá vypuštění telnického rybníka.

Dovolte mi, abych Vás upozornil na to, že tato skutečnost je v rozporu se Smlouvou o pronájmu vodní nádrže v Telnici ze dne 28. května 2012, v níž je uvedeno: „Nájemce není oprávněn provádět manipulaci a regulaci hladiny požární nádrže bez předchozího souhlasu

pronajímatele.“ Obec Telnice však jako pronajímatel Rybářskému sportovnímu klubu Telnice k vypuštění telnického rybníka souhlas nedala.

Telnický rybník je současně vodním zdrojem pro zásahy hasičského záchranného sboru, takže jeho neoprávněným vypuště-

ním by mohlo dojít k omezení dostupnosti vody při řešení těchto krizových situací.

Děkuji Vám za to, že budete ustanovení Smlouvy o pronájmu vodní nádrže v Telnici dodržovat.

S přátelským pozdravem

František Krutil, starosta obce

■ SVOBODNÝ VÝBĚR ZDRAVOTNICKÉHO ZAŘÍZENÍ

Jestliže jsem se snažil v minulém vydání Telnického zpravodaje upozornit na právo svobodné volby lékaře i zdravotnického zařízení, sluší se tuto informaci doplnit vyjádřením Ing. Milana Klusáka, ředitele Zdravotnické záchranné služby Jihomoravského kraje (zkráceno):

„Právo pacienta na volbu poskytovatele zdravotní péče a zdravotnického zařízení je upraveno v ustanovení § 28 a § 29 zákona č. 372/2011 Sb. o zdravotních službách. Podle ustanovení § 28 odst. 3 písm. b) citovaného zákona má pacient mimo jiné právo zvolit si poskytovatele nebo zdravotnické zařízení, pokud tento zákon na jiném

místě nestanoví jinak. Podle ustanovení § 29 odst. 2 písm. a) citovaného zákona se nicméně toto právo **nevztahuje na zdravotnickou záchrannou službu** a na poskytovatele, ke kterému zdravotnická záchranná služba pacienta převáží.

Toto ustanovení zákona má přitom přednost před ustanovením § 11 odst. 1 písm. b) zákona 48/1997 Sb. o veřejném zdravotním pojištění, které právo na volbu poskytovatele a zdravotnického zařízení také zaručuje pacientovi jako pojištěnci vedle citovaného ustanovení zákona č. 372/2011 Sb. o zdravotních službách.

Z výše uvedených důvodů je tedy v případě poskytování zdravotních služeb zdravotnickou záchrannou službou vyloučena svobodná volba poskytovatele a navazujícího zdravotnického zařízení, a tato volba je výhradně na poskytovateli zdravotnické záchranné služby.“

Tolik tedy na doplnění, že v případě akutního převozu pacienta do zdravotnického zařízení není možné, aby si pacient (byť by toho byl fyzicky či mentálně schopen) určil sám, kam se nechá houkající sanitkou převést.

František Krutil

■ ZPRÁVY Z OBECNÍHO ÚŘADU

PODMÍNKY INZERCE VOLEBNÍCH STRAN V TELNICKÉM ZPRAVODAJI

Obec Telnice nabízí všem volebním stranám, které se chystají kandidovat v letošních komunálních volbách, zveřejnění jejich prezentačního materiálu o velikosti A5 – naležato. Tyto prezentace budou vytištěny v zadní části Telnického zpravodaje v černobílé podobě (všem stejně), a to v pořadí, jaké bude volebním stranám přiděleno státními úřady. Podmínkou zveřejnění této prezentace je elektronické dodání graficky nebo textově zpracované prezentace, která bude uveřejněna přesně v takové podobě, v jaké bude obci poskytnuta. Termín dodání je nejpozději v den uzávěrky – **1. září 2014** – na adresu: zpravodaj@telnice.cz. V případě jakýchkoliv dotazů je možné se obrátit na starostu obce, tel.: 725 33 00 44. „Předvolební“ Telnický zpravodaj by měl vyjít počátkem října 2014, nejpozději týden před volbami do obecního zastupitelstva. Jelikož v době uzávěrky tohoto čísla zpravodaje nebylo zřejmé, kdo všechno své kandidátky do voleb postaví, snažíme se o této možnosti

informovat širokou veřejnost touto cestou.

DOPLNĚNÍ BEZPEČNOSTNÍCH PRVKŮ U RYBNÍKA

Na žádost maminek malých dětí instalovala obec Telnice další z bezpečnostních opatření u rybníka, a to v podobě nového zábradlí, které ochrání děti jdoucí po obnoveném chodníku v těsné blízkosti rybníka. Právě tento chodník totiž končí u stavidla, které nebylo nijak kryto proti případnému pádu dítěte do rybníka, resp. ke stavidlu. Na základě žádosti dalších občanů došlo také k protažení plotové bariéry na druhé straně parku u rybníka z důvodu častého pronikání balónu na silnici III. třídy z Otmarova do Telnice, kam děti pro

míče vbíhají v nebezpečném místě za zatáčkou. Děkujeme za upozornění. Instalace a výroba proběhla vlastními silami pracovníky obecního úřadu.

SPRÁVA A ÚDRŽBA SILNIC JMK NATŘELA MOSTNÍ ZÁBRADLÍ

Na žádost obce Telnice provedla Správa a údržba silnic Jihomoravského kraje nátěr mostního zábradlí na ulici Brněnská modrou barvou. Obecní zaměstnanci ještě předtím natřeli hnědou barvou pěší lávky, které patří obci. Most přes Zlatý potok včetně silnice II. třídy č. 380 je ve správě SÚS JMK.

BEZPEČNÁ DĚTSKÁ ZAHRADA ZÍSKALA NOVÉ OBRÁZKY

Na základě podnětů z řad rodičů malých dětí připravila obec Telnice změnu výmalby dětských obrázků v Bezpečné dětské zahradě v Růžové ulici. Stávající barvy, kterými byly obrázky na fasádě štítu domu nakresleny, byly deštěm znehodnoceny a původní krásné obráz-

ky pohádkových postav získaly ne zcela přívětivou podobu. Nové malby se ujala nadějná místní výtvarnice Eva Rožnovská. Jak se jí dílo zdařilo, se můžete spolu s dětmi přesvědčit na místě. V době uzávěrky zpravodaje se vše teprve tvořilo...

VSTUP K TOALETÁM V BUDOVĚ ŠATLAVY

Obecní zaměstnanci ve spolupráci se zedníkem Zdeňkem Špánkem a kovářem Ivo Lorenzem připravili veřejný vstup k sociálním zařízením v budově Šatlavy. Nejdříve byla vyměněna (neotvíratelná) okna v plášti budovy a následně vytvořeno schodiště se zábradlím. Tento nový přístup k toaletám má sloužit účastníkům mimořádných kulturních a společenských akcí na veřejném prostranství před Šatlavou. Nová okna a dveře budou využity k větrání chodby, což doposud nebylo možné s ohledem na druh a stav stávajících oken. Nový vstup byl poprvé využit při hodech.

UPOZORNĚNÍ NA NESERIÓZNÍ TELEFONICKÉ OBVOLÁVÁNÍ

Na základě sdělení občanů bylo zjištěno, že telefonní čísla obyvatel naší obce obvolává jistá společnost, která si říká „Zdravotní institut“ a ptá se po zdravotních problémech s tím, že jsou schopni zajistit odbornou péči. Odkazují se při tom na souhlas obecního úřadu. Jménem Obecního úřadu Telnice všem sdělujeme, že jsme žádné svolení ani souhlas s podobnou marketingovou akcí nevydali, a z tohoto důvodu jsme nabyli podezření, že jednání této firmy může naplňovat znaky podvodu. Z tohoto důvodu doporučujeme občanům, aby byli při rozhovorech s touto a jí podobnými organizacemi obezřetní. Cílem těchto volání je totiž smlouvením schůzky obchodního zástupce společnosti. Podle našeho zjištění jsou takto kontaktováni především starší spoluobčané. Vyzýváme také všechny, kteří se s tímto jednáním (ať už po telefonu, či osobně) setkali, aby neprodleně kontaktovali obecní úřad na tel.: 544 224 410, abychom mohli dále činnost této společnosti prověřit.

NABÍDKA MAS ZA HUMNAMA PRO ŠIROKOU VEŘEJNOST

Při pořádání akcí s větším či menším počtem lidí, se musí obvykle organizátoři vypořádat s nedostatkem mobiliáře, jako jsou stoly, lavice, stánky, stany nebo pódium. MAS Za humana je sdružení obcí, fyzických a právnických osob a neziskových organizací, které poskytuje právě zapůjčení výše uvedeného vybavení. Za symbolický poplatek si mohou organizátoři zapůjčit: mobilní pódium – 200 Kč, zastřešení pódia – 300 Kč, velkoplošný stan – 150 Kč, prezentační stánky 100 – Kč, pívni set – 100 Kč. Doprava a případná montáž je taky ur-

ZA HUMNAMA

čena ceníkem a je dostupná na webových stránkách www.zahumnama.cz. Mobilniár je možné rezervovat na mobilním telefonu 737 127 124 nebo mailu manager@zahumnama.cz. Možnost rezervace využily obec Telnice a Orel Telnice, které si pro své akce rezervovaly stánky a mobilní pódium.

PERMANENTKY NA KOMETU PRO TELNICKOU VEŘEJNOST

Telničtí fanoušci Komety si v minulých letech už zvykli, že si mohli na obecním úřadě v průběhu sezóny bezplatně vypůjčit dvě permanentky na hokejová utkání oblíbeného klubu Kometa Brno. Však také na žádný zápas základní části hokejové Extraligy nezůstaly permanentky nevyužité (26 domácích utkání). V letošním roce čekáme na nový systém, jaký Kometa nabídne svým partnerským obcím. Bližší informace se fanoušci dozvědí na www.telnice.cz, jakmile budou známy nové podmínky. Věříme, že budete i nadále s námi fandit legendárnímu brněnskému hokejovému klubu.

BLOKOVÉ ČIŠTĚNÍ VŠECH ULIC TELNICE

V souvislosti s přípravami na letní obecní slavnosti (23.–24. srpna) si objednala obec u Správy a údržby silnic Jiho-moravského kraje čištění všech vozovek v naší obci. To se uskuteční **v úterý 19. srpna 2014** skutečně ve všech ulicích, včetně průtahu obcí. Z tohoto důvodu prosím počítejte s tím, že od 7 do 17 hodin nebude možné parkovat vozidla na ulici, aby se nebránilo čisticímu vozu. Současně děkujeme všem, kteří si uklidí před vlastním domem, ať už chodník, předzahrádku, parkovací stání apod. Děkujeme všem za spolupráci.

OTEVŘENÝ DOPIS MINISTRU DOPRAVY

Obec Telnice se veřejně připojila k otevřenému dopisu, který byl zaslán ministru dopravy Ing. Antonínu Prachařovi sedmdesáti zástupci měst a obcí

ČR ve věci rozšíření mytného systému na silnice nižších tříd. Uvádíme krátký výňatek:

Vážený pane ministře,

žádáme Vás, aby rozšíření výběru mýta od roku 2017 zahrnuje jak všechny silnice I. třídy, tak ty silnice II. a III. třídy a místní komunikace, které budou příslušnými kraji a obcemi ve spolupráci s Vaším ministerstvem vytipovány jako v současnosti problematické a ke zpoplatnění vhodné. Rovněž je nezbytné, aby zvolený systém sledování pohybu vozidel a výběru mýta umožňoval další postupné rozšiřování sítě zpoplatněných komunikací za únosné marginální náklady, aby bylo možné pružně reagovat na měnící se situaci v zatížení silniční sítě.

Níže uvedení zástupci měst a obcí: František Kroutil, starosta obce Telnice, Antonín Račický, starosta obce Stránecká Zhoř, Mgr. Karel Filip, starosta města Nové Strašecí, Mgr. Lenka Ungrová, starostka obce Holasice, a dalších 66 zástupců měst a obcí ČR.

REKONSTRUKCE HERNÍCH PRVKŮ V ZAHRADĚ MATEŘSKÉ ŠKOLY

Po kontrole bezpečnosti, která probíhá v mateřské škole povinně každým rokem, bylo zjištěno, že většina herních prvků neodpovídá svým stavem normám pro děti tohoto věku. Jelikož byly herní prvky vyrobeny ze smrkového dřeva, které nemá ve venkovním prostředí dlouhou životnost, bude třeba provést jejich zásadní rekonstrukci. Výměnu většinou uhnílych částí provedou obecní zaměstnanci ve spolupráci s dílnou pana Kozdery. Vše by mělo proběhnout v průběhu letních prázdnin tak, aby děti mohly zahradu od nového školního roku plně využívat.

OBEC TELNICE ZÍSKALA DOTACI NA POŘÍZENÍ HASIČSKÉHO VOZIDLA

Obec Telnice získala dotaci z Jihomoravského kraje na pořízení hasičského vozidla ve výši 290 000 Kč. V době uzávěrky tohoto vydání zpravodaje probíhaly přípravné práce na nákupu vozidla a jeho úpravě pro potřeby nové telnické hasičské jednotky.

TROJBOKÁ BOŽÍ MUKA PROŠLA REKONSTRUKCÍ

Obec Telnice provedla v letních měsících rekonstrukci trojbokých Božích muk na rohu ulic Růžová a V dědině. Po stavební stránce provedli rekonstrukci Josef Rudolecký a obecní zaměstnanci.

Obec také nechala pořídit do výklenků dva „nové“ obrazy. V prvním případě byl výklenek dlouhou dobu neobsazený, jelikož se před desítkami let původní obrázek ztratil, takže zel prázdnotou. Starosta obce spolu s P. Ladislavem Kozubíkem navštívili kostel Nejsvětější Trojice v Drnholci a po dohodě s místním farářem byla pořízena fotografie oltářního obrazu. Ve spolupráci s agenturou Direct Media pak byla vyrobena speciální samolepka (stejná jako je u Historické naučné stezky) a nalepena na hliníkový podklad, takže výsledek vypadá velmi věrně originálu. Nový dřevěný rám pak vyrobil pan Jaroslav Kozdera. V druhém případě byla situace složitější: zjistilo se, že obrázek piety Marie s Ježíšem je již prorezivělý, proto po dohodě s místním malířem Marianem Michellerem bylo přistoupeno k namalování nového obrazu na dřevěný podklad. Ovšem vzhledem k tomu, že takto namalovaný originál by jistě v nevlídném prostředí (deště, sluneční záře, střídání teplot, vlhkosti) jistě dlouho nevydržel, byla také pořízena kvalitní fotografie originálu a vytištěna na samolepku a nalepena na hliníkový podklad. Toto řešení má jednu zásadní výhodu: v případě poškození či dosloužení samolepky je možné ji jakkoliv znovu vyměnit pouhým výtiskem za minimální náklady. Rekonstruovaným trojbokým Božím mukám bude slavnostně požeňáno **31. srpna v 17 hodin**. Telnická farnost pozvala pro tuto příležitost také drnholeckého pana faráře, P. Jiřího Komárka. Všichni jste srdečně zváni.

OBNOVA KRÁSNÉHO POMNÍKU ANTONÍNA PEŠLA

Na základě žádosti telnických občanů podpořila obec Telnice rekonstrukci nádherného pomníku Antonína Pešla na telnickém hřbitově. Již delší dobu bylo zvažováno, že k obnově jednoho z nejkrásnějších pomníků dojde. Nyní, když o to požádali sami občané a nabídli se, že se budou vlastními prostředky polovinou nákladů podílet, vyšla tedy obec této žádosti vstříc. Celkové náklady budou činit deset tisíc korun, občané vlastní sbírkou přispějí polovinou, druhou polovinu uhradí obec. Tuto obnovu považujeme za součást rekonstrukčních prací telnického hřbitova, která proběhla v posledních třech letech. Pomník Antonína Pešla je skutečně jeden z nejkrásnějších klenotů našeho hřbitova.

NOVÉ VLAJKY NA BUDOVĚ OBECNÍHO ÚŘADU

Na budově obecního úřadu visí od července trvale čtyři vlajky: státní, evropská, obecní a moravská zemská vlajka. Vlajky budou v nových stojanech nad vchodem do úřadu viset na stálo po celý rok. Do původního stojanu se bude zasazovat pouze vlajka smuteční – černá, a to vždy v den posledního rozloučení s telnickým občanem (v den pohřbu). Na způsobu vyvěšování vlajek na budovách školy a školky se tímto nic nemění.

ZPEVNĚNÍ POLNÍCH CEST V OKOLÍ TELNICE

Projekt Zpevnění polních cest v Telnici postupně pokračuje. Jelikož se mnozí občané ptají, kdo je investorem této akce, je třeba znovu zdůraznit, že Státní pozemkový úřad, nikoliv obec Telnice. Naši obec tato investiční akce nestojí nic, pouze je povinna převzít zhotovené dílo, tedy tři asfaltové polní cesty, které budou realizovány na obecních pozemcích. Cílem realizace těchto projektů je naplnění platné legislativy, která stanovuje, aby každý vlastník zemědělské půdy měl přístup ke svému pozemku. Mnozí se také dotazují, proč se realizovaly právě tyto polní cesty, a ne jiné. Znova je třeba zopakovat, že investorem je SPÚ, nikoliv obec. A také platí, že ne všechny polní cesty jsou označeny jako „hlavní“. A právě tyto hlavní polní cesty se realizují v první fázi. Někdy později dojde zřejmě i na tzv. vedlejší polní cesty. Žádali jsme, aby se místo polní cesty mezi rozvodnou a družstvem asfaltovala jiná polní cesta, ale bohužel to z výše uvedeného důvodu nebylo možné. Občanům může realizace tohoto projektu přinést příležitost k pohodlnějšímu cestování do Měnína

a Sokolnic, případně další cyklistické či bruslařské využití. Návaznost asfaltové polní cesty na Měnín a Sokolnice má logiku v dokončení/prodloužení cyklostezky Blučina–Mohyla míru, která navazuje na hlavní cyklotrasu Brno–Vídeň. Děkujeme všem občanům, kteří jsou projektem dotčeni, za trpělivost.

NOVÁ ČERPADLA

Na základě schváleného plánu obnovy kanalizační sítě objednala obec Telnice u VAS Židlochovice výměnu čerpadel u Zlatého potoka, která zajišťují čerpání splaškových vod pod potokem do čistírny odpadních vod. Tato čerpadla již dosloužila a nezbytnost opravy byla posouzena odborníky z VAS. Cena výměny čerpadel vč. práce a materiálu činí necelých 147 000 korun. Výměna by měla být hotova do konce měsíce srpna.

POŠTOVNÍ ZNÁMKA TELNICE

Mnozí ji zaregistrovali už v minulém vydání zpravodaje, kde se – podobně jako v tomto čísle – nenápadně objevila na titulní stránce. Martina Hostěradská připravila pro naše oslavy nádhernou poštovní známku, kterou obec

nechala vyrobit Českou poštou. V prodeji budou na letošních oslavách archy s devíti těmito známkami, případně je možné si zakoupit známky i jednotlivě. Upozorňujeme, že z důvodu dosažení přijatelné prodejní ceny pro veřejnost (25 korun/ks), bylo nutné připravit známku způsobem tzv. přitisku, to znamená, že každý obdrží v ceně 25 korun oficiální známku České pošty v hodnotě A (dnes je to 13 korun) a současně k ní „přitisknutou“ známku telnickou. Pokud budete chtít použít telnickou známku pro zaslání dopisu, je třeba nalepit jak telnickou část, tak i tu oficiální poštovní. Na obrázku jsou vidět obě části prodávané známky. Celý arch obsahuje 9 známek, a stojí tedy 225 korun. V prodeji bude v sobotu odpo-

ledne u obecního prodejního stánku na sokolovně.

VEŘEJNÁ ZAKÁZKA NA PROJEKTANTA DOMU DŮSTOJNÉHO STÁŘÍ

Obec Telnice vypsala veřejnou zakázku na projektanta Domu důstojného stáří s předpokládanou hodnotou investice v částce 20 mil. korun – taková je předpokládaná cena stavby Domu důstojného stáří v Telnici. V soutěži bylo osloveno deset projekčních a architektonických kanceláří, zakázka visela standardně na všech úředních deskách, profilech zadavatele apod. Zúčastnili se jí nakonec tři subjekty, o vítězi rozhodlo zastupitelstvo obce především na základě zřejmého cenového rozdílu mezi jednotlivými účastníky:

1. Ing. Marek Ondrašík – 250 000 Kč (není plátce DPH)
2. MIMOTO, s. r. o. – 701 800 Kč (vč. DPH)
3. Ing. Ivana Minářová – 1 573 000 Kč (plátcovství DPH není zmíněno)

S vítězným projektantem byla sepsána Smlouva o dílo s tím, že projekt ke stavebnímu řízení by měl být hotov v závěru letošního roku. Nové zastupitelstvo obce bude mít možnost do jeho přípravy ještě v závěru zasáhnout – pokud bude mít jiný pohled na věc než to současné.

NOVÁ UMĚLECKÁ DÍLA V TELNICI

V rámci partnerského projektu obce Cífer a Telnice na téma „Oživenie umelecko-remeselných tradícií obcí Cífer a Telnice“ budou dva umělečtí řemeslníci z Cíferu a Telnice připravovat umělecká díla k umístění na veřejná prostranství obou obcí. Slovenský řezbář Vladimír Tinák připraví pro Telnici sochu vodníka k telnickému potoku (v sousedství velké vrby u mostu na ulici Brněnská) a telnický umělečtí kovář Ivo Lorenz chystá kovaný krojovaný pár, který by byl umístěn na Masarykově náměstí (to vše proběhne na přelomu září a října). Současně proběhne také instalace dvou umělečtích děl v Cíferu, na kterých se budou oba umělci podílet. Právě na slavnostní odhalení při příležitosti cíferských hodových slavností jsme zváni obcí Cífer – viz pozvánku na poslední černobílé straně zpravodaje. Všichni jste srdečně zváni.

NOVÁ INFORMAČNÍ BROŽURA O OBCI TELNICE

Souběžně s vydáním tohoto čísla Telnického zpravodaje jste všichni do svých schránek obdrželi zdarma také nové vydání informační brožury o obci Telnice, na jehož přípravě se podíleli zaměstnanci obce, především Marta Klanicová a Kateřina Jedličková. Brožura obsahuje užitečný telefonní seznam s uvedením kontaktů na místní podnikatele a poskytovatele služeb a na další inzerenty z okolí, kteří si umístění v tomto propagačním materiálu obce zaplatili. Místní podnikatelé měli řádkovou inzerci zdarma, grafická inzerce byla vždy zpoplatněna. Vydání této brožury v nákladu 2 000 kusů vyšlo obec na 60 000 korun, což bylo pokryto z výběru poplatků za inzerci, takže obec vydání tohoto materiálu nic nestálo. Asi 600 ks brožury bude rozdáno telnickým domácnostem, další budou použity při obecních

VÍTACÍ CEDULE

Mnozí si již určitě všimli, že u všech silnic vedoucích do obce byly instalovány nové vítací cedule, které připravil kovářský mistr Ivo Lorenz. Grafiku a samolepky

v souvislosti s výročí obce pořizují pro zájemce z řad občanů. Přišly nabídky od heraldiků, ovšem za cenu, která by nebyla přijatelná. Po dohodě s Martinou Hostěradskou se tedy podařilo vytvořit krásný originální obrázek – koláž ze symbolických motivů ze současného života naší obce. Při tisku bylo použito speciálního papíru. Cena se započtením všech nákladů na materiál a práci (malířka, grafické práce) činí 100 korun. Je na každém zájemci, jestli si tento pamětní list zarámuje, nebo si jej uchová v zakoupené podobě. Pamětních listů bylo vyrobeno 200 kusů.

NOVOSTAVBA MŠ A ORDINACE LÉKAŘE

Novostavba budovy mateřské školy a ordinace lékaře se v době uzávěrky tohoto vydání zpravodaje blížila do finále. Zhotovitel, firma PROSTAVBY, a. s., spolu s řadou svých odborných subdodavatelů dokončoval stavbu nízkoenergetické budovy, jejíž kolaudace je podmíněna kontrolou snad všech státních orgánů, které se touto činností zabývají. Jelikož se jedná

**INFORMAČNÍ BROŽURA
OBCE TELNICE
2014-2015**

JMautoškola
AM, A1, A2,
A, B
606 946 513
www.jmautoškola.cz

PRINCESS
• SVATEBNÍ SALON
• PRVNÍ SALON SPOLEČENSKÝCH SÁTŮ PRO DĚTI
www.salon-princess.cz • Brno-Slatina 604 848 695

Helena Nelybová, Žitavany 93, 668 93 608 932 756
775 358 828

• kadeřnictví
• dámský pánský, dětské
• pedikúra, manikúra
• společenské a svatební účesy
• prodlužování vlasů

• kosmetická péče
Po-Pá 15.00-19.00
So 9.00-13.00
Individuální objednaný
termín pracovní dny.

NOVÉ ŽALUZIE www.nove-zaluzie.cz
Steve pro Vaši lokalitu, volejte na tel.: 608 399 399

UČEBNÍ:
Sokolnice
Obec Telnice včetně
Krumvíř
Brno
Šlapanice
Kyjov
Mutěnice

s logem obce dodávala společnost Direct Media. Vítací cedule byly umístěny na příjezdu u všech asfaltových silnic do obce, cedule s rozloučením pak pouze na hlavním tahu na Brno a Hodonín. Tento způsob vítání návštěv je běžným standardem. Ke konečné formě provedení cedulí se obec přiklonila i proto, že právě kovářské řemeslo je jedním z nejstarších prokázaných řemesel v historii naší obce.

JEDNOTA MIKULOV – JEDNÁNÍ O OBCHODU V NÁDRAŽNÍ ČTVRTI

Jak již bylo dříve avizováno, probíhají stále přípravy a jednání o realizaci záměru spotřebního družstva Jednota Mikulov v nádražní čtvrti. O výsledcích a průběhu příprav budete informováni pravděpodobně v příštím vydání zpravodaje.

o kombinaci zdravotního zařízení se školní budovou, bylo třeba se věnovat dokončení stavby do posledního detailu. Děkujeme všem, kteří v této věci pomohli nebo se na úspěšné realizaci jakkoliv podíleli. Ordinance lékaře by měla být na novém místě otevřena v závěru srpna 2014. O přesném termínu budete včas informováni na internetových stránkách obce a v obecním rozhlasu. Děkujeme za pochopení.

TELNICI NAVŠTÍVÍ PŘÁTELE Z CÍFERU

U příležitosti obecních oslav byli do Telnice pozváni také zástupci spřátelených obcí ze severočeské Telnice a z Cíferu. Severočeská delegace se nakonec omluvila kvůli časové za-

oslavách a dále také při prezentaci obce nově přichozím obyvatelům či jako reklamní materiál o naší obci. Právě při této příležitosti se obec snaží upozorňovat na místní podnikatele a služby například nově přistěhovalé obyvatele. Kromě podnikatelských kontaktů lze v brožurě nalézt také kontakty na záchranný systém, poruchové služby, přehled místních aktivních spolků a organizací a také informaci o historii naší obce. Děkujeme všem, kteří se na přípravě podíleli, za dobrou spolupráci.

neprázdně, nicméně jsou zváni k nám do Telnice příští léto. Naopak dorazí slovenští přátelé z Cíferu, kteří pojali návštěvu sympaticky netradičně – chystají se za námi přijet na kolech. Jen pro připomínku – jde o 130 km dalekou cestu (přes Hodonín). Teoreticky by mohli dorazit na večer, během hlavního programu. Těšíme se na ně a přejeme jim šťastnou cestu do Telnice!

AKCE KULOVÝ BLESK

Ve chvíli, kdy čtete tento článek, by již akce Kulový blesk měla být hotova: lékař opouští garáž obecního úřadu a stěhuje se do nových prostor, ordinace v nové budově MŠ Telnice; obecní knihovna směřuje do sousední garáže, kterou obýval do této chvíle pan doktor; hasiči získávají zpět svoji hasičku, jež bude propojena s malou klubovnou, bývalým kadeřnictvím. Ideální by bylo přestěhovat knihovnu do odpoví-

dajících prostor, zatím se však bohužel žádné nenabízejí. Snad se časem nějaká možnost objeví.

CHYSTÁ SE OPRAVA KOMUNIKACE V NÁDRAŽNÍ ČTVRTI

Po dohodě obce Telnice se Správou a údržbou silnic dojde pravděpodobně v září k opravě silnice mezi terminálem IDS a železniční vlečkou, která doposud nebyla zrekonstruována – jako jediná část v návaznosti na provoz dopravního terminálu v nádražní čtvrti. Tuto rekonstrukci bude financovat Jihomoravský kraj přes SÚS JMK. Realizace tohoto zámeru je součástí dohody obce a kraje o převzetí terminálu do vlastnictví obce, k čemuž došlo již před dvěma lety. Děkujeme všem obyvatelům zde žijícím za trpělivost se stavbou, která jim přinese kromě nového povrchu silnice také vyřešení potíží s velkými kalužemi dešťové vody, které se zde pravidelně tvoří po větších deštích.

PAMĚTNÍ KERAMICKÁ PLACKA

Pamětní keramickou placku pro obecní oslavy připravila místní keramička paní Magdalena Zaoralová. Vyrobeno jich bude 500 ks a budou bezplatně rozdávány všem účastníkům obecních oslav v průběhu sobotního odpoledního programu na sokolovně. Děkujeme paní Zaoralové za ochotu a obětavost.

PRVNÍ ZMÍNKY O EXISTENCI NAŠÍ OBCE

Telnice je jednou z nejstarších osad vzniklých na Moravě. Podle skutečných archeologických nálezů můžeme hovořit o mladší době kamenné (neolitu), do které jsou datovány známky pravěkého osídlení v místech, kde se dnes nachází Telnice. První skutečně potvrzenou zmínku o existenci samotné Telnice (Telnitz) však nalzáme až v roce 1244, ačkoliv je zřejmé, že v té době již naše obec měla 26 domů, mezi nimi např. mlýn.

Co víme o listině, která poprvé potvrdila existenci Telnice, a o jejích dalších souvislostech? V letech 1230–1240 se v německé části tehdejšího Brna dává dohromady skupina žen, které pod vedením jisté Herburgy chtějí společně žít ctnostným životem v odříkání a modlitbách, zřejmě inspirovány do naší země přicházejícími dominikány. Zpočátku žily pouze z vlastních prostředků, teprve později se jim podařilo nalézt štědrého dárce. Jedním ze štědrých donátorů a zakladatelů tohoto kláštera byl významný brněnský občan Ulricus Niger (Schwarz), tedy česky Oldřich Černý, který nově vznikajícímu klášteru věnoval velkou část svého majetku. Stalo se tak pravděpodobně již v roce 1239 nebo 1240, ovšem vše potvrzuje až listina z roku 1244, vydaná a potvrzená (s pravou pečeti) českým králem Václavem I., sepsaná královským notářem Reinbotem (viz obrázek). Uvádí se v ní mimo jiné, že král Václav na prosbu své choti Kunhuty potvrzuje sestře Herburze vystavění kláštera (kostela) v Brně, ve kterém by podle řehole sv. Augustina měly sestry sloužit Bohu. Uděluje mu četná privilegia, např. svou královskou ochranu, odpuštění daní apod. Král v listině také vzpomíná věrných služeb Oldřicha Černého a potvrzuje jeho nemovitě dary pro klášter, které se nacházejí v Brně, Králově poli,

Pouzďradnech, Hustopečích a především mlýn, dvůr, domy, vinice a dva lány polí v Telnici. Toto obdarování nově vzniklému klášteru navíc ještě potvrdil listinou z roku 1245 sám papež Inocenc IV. a v roce 1246 jej přijal pod svou ochranu. V roce 1247 potvrdil platnost darů Oldřicha Černého herburskému klášteru také olomoucký biskup Bruno.

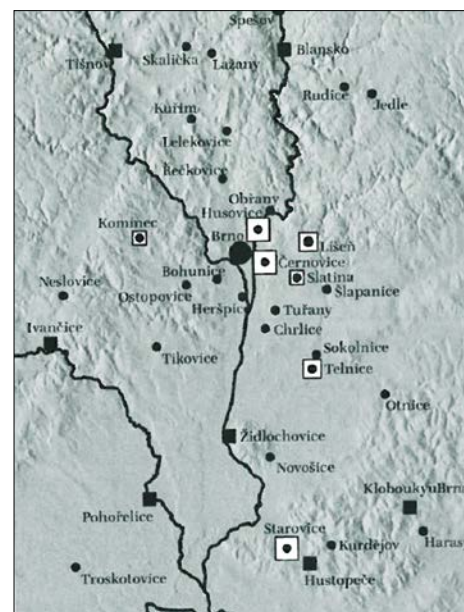
K osobě Oldřicha Černého toho mnoho nevíme. Zřejmé je to, že byl blízkým spolupracovníkem krále Václava I., který se u něj při svých návštěvách Brna dokonce i ubytoval. Část svého majetku také za své věrné služby získal právě od krále (listina z roku 1240 hovoří o dvou lánech polí v Pohořelicích a dvou lánech v Měníně). Oldřich byl významným občanem města Brna a existují i náznaky, že by mohl být se sestrou Herburgou v příbuzenském vztahu. Možná proto se rozhodl podpořit komunitu zbožných žen vedených Herburgou a věnoval jí snad téměř veškerý svůj majetek, včetně vlastního domu. Poté, co klášter materiálně i právně zajistil, se vydal na cesty křížáka. Naposledy je jako živý zmiňován v papežské listině vydané v Lyonu v roce 1248 a zdá se, že vydání této listiny byl sám přítomen. Papež Inocenc IV. ještě také v roce 1248 nařizuje velehradskému a louckému opatu a rajhradskému proboštovi, aby rozhodli spor mezi

Oldřichem Černým z Brna a Konrádem, řeč. Sterkem z Olomouce, i některými lidmi z Olomouce a z Ostrřihomi, kteří zasahují do Oldřichova majetku. I tato skutečnost potvrzuje význam Oldřicha Černého mezi tehdejšími osobnostmi našeho kraje. Jeho další osudy však už jsou nejasné. Je možné, že se ve Francii nalodil spolu s výpravou francouzského krále Ludvíka IX., která skončila neúspěchem v Egyptě. Každopádně po roce 1248 o Oldřichu Černém (jako o živém) už nemáme další zprávy. O důvodech jeho počínání prameny nic neříkají, je však docela dobře možné, že šlo také o důsledek působení tehdejších nových duchovních proudů, které Oldřicha Černého přivedly až k tomu, aby se vzdal svého dosavadního zajištěného způsobu života.

V knize Dějiny Brna 2 je uvedena mapa (viz obrázek), která konstatuje, že Telnice kolem roku 1400 patřila celá brněnským měšťanům, ačkoliv na jiném místě v knize se hovoří o tom, že ještě v roce 1350 byla vesnice držena jen částečně ve vlastnictví brněnských měšťanů. Her-

burský klášter existoval více než 300 let, vlastnil např. řadu obcí v blízkosti Brna. Z našeho okolí je například doložena listina z roku 1298, kterou český král Václav II. daroval herburgám patronátní právo nad kostelem v Moutnicích. Klášteru patřil svého času např. i dvůr v Měnině. Ještě 24. září 1578 je v listině, kterou potvrdil císař Rudolf II., zmíněno, že ke klášteru patřily „louky u vsi Telnice“. Samotný herburský klášter prakticky zaniká v roce 1578, kdy poslední řeholnice přecházejí do benediktinského kláštera v Pustiměři. Objekt herburského kláštera přebírá jezuitský řád, díky jehož pečlivosti a významnému archivu se nám do dnešních dnů dochovaly tyto originální středověké listiny. Mezi nimi dnes můžeme v Moravském zemském archivu najít právě i první zmínku o naší obci. Díky laskavosti MZA si obec Telnice nechala vyrobit věrnou kopii této listiny, a ta bude uložena na obecním úřadě jako historická připomínka prvního písemně doloženého okamžiku v dějinách naší obce.

Použité zdroje: Tomáš Černušák: Ve stopách sv. Benedikta. Matice moravská

2002; Libor Jan: Dějiny Brna 2. Město Brno 2013, Jindřich Šebánek: K otázce založení herburského kláštera v Brně. Historický spolek, Praha 1931; František Perna: Kronika Telnice. Telnice 1928; www.monasterium.net; www.wikipedia.org.

Z uvedených zdrojů dohledal a sestavil František Kroutil

LETOŠNÍ TELNICKÁ VÝROČÍ

Při pořádání letošních oslav 770. výročí první písemné zmínky o obci Telnice se sluší připomenout také další významná výročí, která připadají na letošní rok.

770 let (r. 1244) – S trochou nadsázky můžeme tvrdit, že tyto narozeniny dnes „může slavit“ i **telnický mlýn a středověká tvrz dnešního pohostinství U Laštůvků** (panský dvůr). Nemáme totiž jinou zaručenou informaci o tom, které jiné konkrétní domy v naší obci v té době již stály. Víme o tom, že v tomto roce měla obec již 26 domů, ale které to byly, se, kromě mlýna a panského dvora, nedozvídáme. Proto také vše nejlepší do telnického mlýna a k Laštůvkům! Jen pro zajímavost: doloženou informaci o existenci kovárny na čísle 1 máme poprvé z roku 1701 z obecních účtů. S ohledem na to, že se také uvádí, že kovářské řemeslo bylo v Telnici odjakživa, můžeme tvrdit, že i kovárna patřila pravděpodobně mezi nejstarší místní budovy.

260 let (r. 1754) – Rok 1754 je první dochovanou zmínkou o existenci **telnického rybníka**. Rybník pravděpodobně existoval i dříve, od roku 1817 je potvrzeno jeho vlastnictví obcí Telnice, která na něm buď hospodařila sama, nebo jej pronajímala, např. v roce 1927 panu Jahodovi z čísla 55 za 1 410 korun roč-

ně. A jak vlastně rybník vznikl? Hovoří Fr. Perna ve své kronice: „Zajímavější bylo by zjistit, jak vznikla dolina, do níž pak napustili vodu a chovali ryby. Slyšel jsem nezaručenou zprávu, že staré domy v Telnici byly vystavěny z kotárů (vepřovic – nepálených cihel) z hlíny na místě nynějšího rybníka. Zv. stráž tomu nasvědčuje, že tam byla asi „veřejná“ cihelna: tj. kdo potřeboval hlínu, bral si z obecního.“

205 let (r. 1809) – Přesně 15. září roku 1809 navštívil podruhé naši obec císař **Napoleon**. Stalo se tak u Božích muk, „Na Lopatě“. Napoleon se zde zastavil se svými maršály, aby se podíval na místo, kde bitva začala a kde se odehrávaly klíčové okamžiky bitvy. Procházel se prý mezi vi-

nohrady, které se zde nacházely, a čekal na faráře Petra Skřidlovského, kterého si nechal zavolat, aby s ním promluvil o podrobnostech bitvy. Návštěva Napoleona neušla pozornosti místních občanů. Mezi vinohrady oslovil francouzského císaře jeden telnický rolník a podal mu několik hroznů. Ten ho za to odměnil dvěma napoleondory. O čtyři roky dříve (2. prosince 1805) se na tomto místě odehrála bitva tří císařů, která zle zasáhla do života naší obce a z níž se obyčejní telničtí obyvatelé dlouho vzpomínali.

145 let (r. 1869) – Dne 30. srpna 1869 byl zahájen pravidelný provoz na železniční trati Brno–Přerov, a tedy i místního **nádraží**. Se stavbou trati se začalo již v roce 1867, ještě za císaře Františka Josefa I. Jak píše František Perna, od počátku se řešilo, jak se bude nádraží jme-

novat: „Nádraží Sokolnice leží v katastru telnickém. Žádosti o změnu názvu stanice, podané již několikrát příslušným úřadům, byly až dosud bezvýsledné.“ Podle ústního podání se traduje, že název blízké obce Sokolnice se do označení nádraží dostal zásluhou někdejšího hraběte Vladimíra Mitrovského, majitele panství v Sokolnicích. Ten si tento ústupek vymohl na obci Telnice, jelikož sám služeb vlakového nádraží často využíval. Po dlouhých 134 letech se však podařilo starostovi obce Jiřímu Dudákovi dosáhnout dohody se sokolnickým zastupitelstvem a v roce 2003 byl název nádraží i zastávky přejmenován na současnou verzi Sokolnice-Telnice.

135 let (r. 1879) – V tomto roce se začal připravovat záměr na rozšíření starého **telnického hřbitova**, nový pozemek byl zakoupen od rolníka Josefa Jeniše a z obecního majetku, náklady na pořízení uhradil hrabě Mitrovský, částečně přispěla i obec Telnice a obec Sokolnice. O rok později bylo rozšíření provedeno východním směrem a následujícího roku pak byl vystavěn hlavní kamenný kříž. Hřbitov sloužil celé telnické farnosti, tedy jak místním obyvatelům, tak i sokolnickým. V červnu 1947 se znovu jednalo o rozšíření hřbitova, žádost však byla zamítnuta a obci Sokolnice bylo doporučeno zřízení vlastního hřbitova.

125 let (r. 1889) – Již v roce 1888 bylo místní školní radě od nadřízených školních úřadů nařízeno, aby podala žádost o rozšíření staré **školy**. Poněvadž tento pokyn zůstal bez povšimnutí, byla dne 20. února 1889 stará školní budova prohlédnuta komisí, v níž kromě členů obecního výboru byl i okresní školní inspektor p. Josef Hrudíčka a člen zemské školní rady Josef Procházka. Komise shledala školní budovu pro vyučování nevhodnou a zdraví dětí škodlivou. Obec se i potom bránila stavbě nové školy odvolávajíc se na vysoké daně, neúrodu a povodně v posledních letech, avšak marně. Školní úřady nařídily, aby vyučování ve staré škole bylo zastaveno, což se stalo 21. února 1889. Obci bylo uloženo, aby se stavbou školy ihned započala a prozatím zajistila vhodnou místnost pro vyučování. K tomu účelu byl zapůjčen od Bart. Tenka sál v hostinci č. 2 a upraven do něho zvláštní vchod z uličky k Sokolnicím. V této místnosti začalo se vyučovat dne 5. dubna 1889 a byla využívána až do vystavění nové školy. V květnu 1889 byla stará škola

zbořena a na jejím místě vystavěna nová škola. Průčelí nové budovy směřuje k jihozápadu (stará budova měla průčelí k západu). Plány na školu kreslil stavitel Buček ze Židlochovic, stavbu provedl Jindřich Caesar nákladem 14 598 zl. 64 kr. Základní kámen byl položen 28. května 1889 a již 17. října toho roku byla stavba dokončena a schválena. Dne 31. října 1889 byla vysvěcena děkanem Holoubkem ze Šlapanic. Slavnostní řeč pronesl farář Josef Mikulášek z Vymyslic a inspektor Josef Hrudíčka. Otevření školy byl přítomen okresní hejtman Heřman z Pillersdorfů a zemský poslanec Dr. Koudela.

120 let (r. 1894) – Dne 28. ledna 1894 byl založen **Sbor dobrovolných hasičů**. Čtyři dny před tím potvrdilo založení sboru CK Moravské místodržitelství a CK Okresní hejtmánství schválilo stanovy pro ohlašování požáru rohem nebo trubkou. Současně byla pořízena i hasičská stříkačka, která byla převzata od firmy Smejkal za 860 zlatých. Tato stříkačka sloužila v obci až do roku 1925, kdy byla předělána na tehdy moderní způsob kombinace motoru a ručního stříkání. Vysokou úroveň sboru dokladuje skutečnost, že po jeho založení skutečně poklesl počet požárů. Velmi často telnický sbor zasahoval i ve vedlejších vesnicích, zejména v Měnině, Žatčanech nebo také v Otmarově. Hasiči se činili i na poli kulturním, když první hasičský ples v Telnici uspořádali již 27. ledna 1895, tedy přesně rok po svém založení. SDH Telnice je tedy nejstarším existujícím telnickým spolkem.

105 let (r. 1909) – Již 15. září 1908 byl založen odbor jednoty Sokol Rozenberk, nicméně hned 9. května 1909 na první Valné schůzi vzniká vlastní **telnická jednota Sokola**. Prvním starostou jednoty byl zvolen Josef Kaplan (viz obrázek), místostarostou František Rokos, náčelníkem František Hrdlička. Tentýž den byla uspořádána taneční zábava jako první sokolský společenský podnik a v létě 2. srpna první veřejné cvičení. Budova sokolovny v té době ještě zdaleka nestála, sídlem jednoty byl hostinec u Koulouchů v domě č. 3 (dnes u Řičánků).

100 let (r. 1914) – Od 26. července 1914 začali narukovávat telničtí muži do císařského vojska v souvislosti s **první**

světovou válkou. Celkem jich v letech 1914–1917 narukovalo 140, což byl na velikost naší obce ohromný počet. A zřejmě to nebylo konečné číslo, po roce 1917 narukovali další, o kterých už nejsou vedeny záznamy. Považte sami:

v roce 1910 čítala Telnice celkem 824 obyvatel. Telnici muselo jistě zasáhnout především to, že do války odcházeli muži schopní boje, tedy v plné síle.

100 let (r. 1914) – Od postavení současné budovy **myslivny**, která od počátku sloužila jako dětská opatrovna uplynulo sto let. Ve dvacátých letech sloužila budova například jako pokusná kuchyně a prádelna pro děvčata, která se učila v telnické škole. Opatrovna byla vystavěna obcí Telnice na popud Aloise Bartáka na místě bývalého vrbového hájku, v blízkosti rybníka. Obec měla dobrou zkušenost se zřízením opatrovny již od roku 1907, kdy byla zřízena v domě č. 59 (dnešní dům M. Sklenáře). Kronikář Fr. Perna si zřízení původní opatrovny velice chválil: „Zřízením jejím značně se zlepšila návštěva školy. Do té doby rodiče často zdržovali své děti školou povinné od návštěvy školní, aby opatrovaly

mladší sourozence. Na děti v opatrovně dozírá starší žena za odměnu rodiči dítek jí poskytnutou.“ Není divu, že po sedmi letech fungování této původní opatrovny, si obec postavila svou novou budovu. Stavba nové opatrovny vyšla tehdy na 5 000 korun. Pamětníci uvádějí, že se jednalo o první tzv. zemědělský útulek na Moravě.

100 let (r. 1914) – V březnu 1914 zakoupil Pavel Pokorný od rolnického družstva (jež dům vlastnilo dům od roku 1902) budovu současného **pohostinství U Laštůvků**. Členové rodiny současného vlastníka pohostinství – Laštůvkovi – jsou přímými potomky a pokračovateli díla Pavla Pokorného.

Cena koupě tehdy činila 26 000 korun. Více o historii této rodinné hospody naleznete v rozhovoru s panem Rudolfem Laštůvkou.

90 let (r. 1924) – Dne 7. září 1924 byl založen „**Spolek pro postavení a udržování Orlovny**“. V jeho výboru tehdy byli: p. Jan Jahoda, Antonín Jeniš, J. Hájek, P. Josef Prokop, František Konečný a Josef Chudáček. Ještě téhož roku upsáno bylo členstvem a příznivci Orla asi 29 000 korun. Spolek koupil za 25 000 korun budovu bývalého lihovaru i s okolním pozemkem a vystavěl z ní tělocvičnu Orla s prostorným sálem a stálým jevištěm. K sálu přiléhala sborovna a čítárna. Později se sem také přestěhovala do 1. patra tzv. Raiffeisenka, jež dříve bývala v dolní třídě ve škole. Před orlovnou bylo vybudováno letní cvičiště a hřiště. Tato původní budova orlovny později ustoupila stavbě bytového domu „Jamajka“.

70 let (r. 1944) – V roce 1944 byla Aloisem Blažkem ze Sokolnic založena **dechová hudba**. Členy kapely byli muzikanti ze Sokolnic, Telnice a Újezdu u Brna. V roce 1955 se kapela přejmenovala na Závodní klub Cukrovaru

Sokolnice. V roce 1962 odešel na muzikantský odpočinek A. Blažek a do čela kapely nastoupil Jan Přerovský z Telnice, jenž kapelu vede až do dnešních dnů, tedy neuvěřitelných 52 let! V letošním roce ohlásil pan Přerovský ukončení činnosti této legendární kapely, přičemž sám v závěru letošního roku oslaví požehnané jubileum – devadesátiny.

60 let (r. 1954) – Na podzim 1954 vybojovali **telničtí házenkáři** titul mistra Moravy a umístili se na druhém místě v republice. Ve finále tehdy podlehli týmu UDA Praha. Pro vesnický tým bylo toto umístění vynikajícím úspěchem. Stejného úspěchu navíc telnický Sokol

dosáhl už i o rok dříve! Tehdy se u týmu vystřídalí tito hráči: Václav Konečný, Jan Mrkvica, Antonín Stejskal, Ondřej Máca, Josef Šustr, František Jeniš, František Vykouřil, Emil Matula, Josef Konečný, Miroslav Knol, Jan Vykouřil st. a ml., Josef Hrdlička, Libor Matějka, Sláva Mífek, Oldřich Jirgala, Karel Hytych a Rudolf Laštůvka. Z dnešního pohledu to zní neuvěřitelně, ale zápasy našich borců sledovalo na házenkářském hřišti na sokolovně více než dva tisíce diváků! Tehdy se hrála v Telnici ještě národní házená.

O rok později se v Telnici již hraje mezinárodní házená. Roky 1953, 1954 a 1955 se tak nesmazatelně zapisují do historie celé obce. Hráči, kteří patřili v té době do výběru Telnice, se stávají legendami. V příštím roce oslaví telnická házená již své 90. narozeniny.

40 let (r. 1974) – V roce 1974 byl zrušen **poštovní úřad** v telnické nádraží budově a přesunut do Sokolnic. Telničtí občané proto museli dlouhých 14 let chodit na poštu do sousedních Sokolnic. Zřízení nové pobočky pošty se uskutečnilo po dlouhém vyjednávání až v roce 1988 a tentokrát v budově současného obecního úřadu. Nová pobočka pošty přinesla lidem dvojitý úlevu: jednak nemuseli za poštu do Sokolnic a obec také tímto získala vlastní poštovní směrovací číslo, což vyřešilo problémy se zásilkami, které často končily ve stejnojmenné obci v severních Čechách.

35 let (r. 1979) – Dne 31. srpna 1979 byla na začátku ulice Palackého slavnostně otevřena **budova mateřské školky** se dvěma třídami, která byla vybudována v rámci „Akce Z“ obětavými místními občany. Ve školním roce 1979/1980 bylo přijato celkem 53 dětí, stávající ředitelkou školky byla Věra Životská a učitelkou Jitka Zemanová, přidaly se dvě nové kolegyně Hana Knolová a Jarmila Orságová. Nejvíce dětí v historii telnické MŠ nastoupilo v roce 1987, a to 61. Je symbolické, že právě po 35 letech nastoupí do nového školního roku 2014/2015 nový rekordní počet dětí – 72, a to díky dostavbě nové budovy MŠ, která stojí hned vedle té původní z roku 1979.

20 let (r. 1994) – V březnu 1994 byl položen základní kámen stavby nové **orlovny**, která byla dokončena o rok později a slavnostně v prosinci roku 1995 otevřena. Výstavba orlovny byla vyčíslena na 16 milionů korun, z této hodnoty bylo mnoho odpracováno zdarma telnickými občany. V roce 1995 se pak obec Telnice stává Vesnicí roku České republiky, a to jako první obec v nově založené soutěži.

Použité zdroje: František Perna: Kronika Telnice. Telnice 1928; Jindřich Svoboda: Telnická kronika 1937–1953; Gita Kalvodová: Telnice – Historie a současnost. Telnice 2009; Petra Ondrašíková a kol.: Historická naučná stezka Telnice. Telnice 2013; Sborník k 90. výročí založení Sokola Telnice; www.hazenateelnice.wbs.cz.

Z použitých zdrojů sestavil

František Kroutil

PODROBNÝ POPIS PROGRAMU OSLAV 770. VÝROČÍ PRVNÍ PÍSEMNÉ ZMÍNKY O OBCI TELNICE

SOBOTA

9.30 hod. – Slavnostní otevření nové budovy mateřské školy a ordinace lékaře za účasti premiéra vlády ČR pana Bohuslava Sobotky a náměstka hejtmána Stanislava Juránka, požehnání P. Ladislava Kozubíka, společné vysazení pamětního stromu v areálu MŠ.

10.15 hod. – Slavnostní otevření obnovené hasičské zbrojnice za účasti náměstka hejtmána Stanislava Juránka a požehnání P. Ladislava Kozubíka hasičskému autu.

NEDĚLE

8.00 hod. – Slavnostní mše svatá za Telnici a telnické rodáky, kterou bude sloužit telnický duchovní správce P. Ladislav Kozubík a telnický rodák P. Ludvík Hemala.

14.00 hod. – Malá napoleonská bitva s účastí náměstka hejtmána Romana Celého bude zahájena na Masarykově náměstí s průvodem na pole k Božím mukám „Na Lopatě“ na konci ulice Palackého. Zde proběhne malá rekonstrukce bitvy tří císařů za účasti zástupců uniformovaných vojáků všech tří zúčastněných mocností – Rakouska, Ruska a Francie. Cestou budou uctěny památky obětí této bitvy pokládáním věnců u pomníků Kopjafa a u Božích muk. Historické písně vztahující se k této bitvě zazpívají Mužáci ze Žatčan. Po skončení bitvy bude k místu bitvy jezdit kyvadlově bezplatná autobusová doprava, která bude vozit návštěvníky k expozici muzea Mohyla míru. Ti, kdo si na místě bitvy vyzvednou bezplatné vstupenky do muzea, nebudou muset na Mohyle míru nic platit. Po prohlídce všechny zase přiveze kyvadlová doprava zpět na místo bitvy. Občerstvení na místě bitvy bude zajišťovat pohostinství U Laštůvků – děkujeme.

PROGRAM NA JEDNOTLIVÝCH MÍSTECH V SOBOTU I V NEDĚLI (PŘÍPADNÁ ZMĚNA ČASU JE UVEDENA V TEXTU)

V MATEŘSKÉ ŠKOLE

V nové přístavbě mateřské školy si budou moci návštěvníci prohlédnout výstavu sbírky panenek a kočárků Moniky Hanikové. K ní autorka uvádí: „První porcelánovou panenku jsem dostala na Vánoce roku 2001. Další na sebe nenechaly dlouho čekat. Jak začne člověk něco sbírat, tak je to neovladatelné. První panenky jsou dekorační, ale je tam

obce Cífer. Současně bude také možné shlédnout stávající budovu mateřské školy, která si v letošním roce připomíná své 35. narozeniny.

Mateřský klub Telnické sluníčko si v rámci sobotního dopoledního programu připravil pro vaše děti malou ochutnávku toho, co se děje na jeho akcích. Děti si vyzkoušejí drobné vyrábění v tvořivé dílničce a budou moci zkusit

i jedna panenka od německé návrhářky Ann Timmerman. Kromě porcelánových panenek je ve sbírce také několik celuloidových, které se vyráběly v první polovině 20. století. Jedna je snad dokonce sto let stará, podle sdělení dárce. Zajímavá je také hadrová panenka s hlavičkou z papírmaše. Další řada panenek jsou „Dámy minulých epoch“ v historických šatech a malé krojované v blíže neurčených krojích. Zatím poslední získaná panenka je panenka Inge z roku 1936. Poslední asi dva roky už spíše obcházím bazary a různé burzy a kupuji si starožitné panenky. V neposlední řadě jsou zajímavé i tři páry velkých krojovaných panenek, které jsou ušity na zakázku. Myslím, že jejich kroje poznáte. K panenkám samozřejmě patří i kočárky, takže těch na výstavě také několik bude. Nejstarší je zakoupený na burze a je asi z roku 1870, dále je tam osmipérák, košatinová kukaň a také košatina ve sportovním provedení a jiné. Některé jsou zrenovované a některé naopak v nálezovém stavu.“ Pro tuto výstavu byla cíferskými občany speciálně zapůjčena panenka v kroji partnerské

tradiční i netradiční sportovní disciplíny. Maminky z Telnického sluníčka se na vás těší v sobotu 25. srpna od 10.00 do 11.30 v areálu mateřské školy.

V ZÁKLADNÍ ŠKOLE

V nové přístavbě základní školy si budou moci návštěvníci prohlédnout výstavu historických fotografií ze života obce Telnice (organizátor: Marta Korábová, roz. Mrkvicová) a výstavu dětských prací ze soutěže na téma Nejkrásnější místo v Telnici. Současně bude možné prohlédnout si celou budovu základní školy.

V BUDOVĚ KLUBU OSAMĚLÝCH MUŽŮ (V DĚDINĚ 69)

T-Parlament se bude podílet na srpnových obecních oslavách zejména poskytnutím dobrovolníků při přípravách sokolského areálu a zajištění chodu jarmarečních stánků se zbožím od telnických umělců. Dále bude v prostorách

Klubu osamělých mužů probíhat prezentace videí a fotek z minulých akcí.

V AREÁLU TJ SOKOL TELNICE

Sobotní dopoledne bude patřit prezentaci historie a současnosti TJ Sokola Telnice. Návštěvníci si mohou prohlédnout klubovnu s fotografiemi a trofejemi dokládající velké sportovní úspěchy telnických házenkářů. V klubovně bude také ke zhlédnutí originální Pernova kronika zapůjčená při příležitosti obecních oslav Moravským zemským archivem Rajhrad.

Celé odpoledne bude v areálu TJ Sokola Telnice probíhat jarmark, kde bu-

dou mít návštěvníci možnost nákupu upomínkových předmětů s telnickou tematikou od místních umělců jako jsou kovářský mistr Ivo Lorenz, malířka Martina Hostěradská nebo keramička Magdalena Zaoralová.

Obec Telnice připravila v podvečer v sále sokolovny představení životopisné knihy o hudebním skladateli, učiteli, kronikáři a sokolu Františku Pernovi. Zároveň bude v živém koncertu studentů Kroměřížské konzervatoře představena část Pernova hudebního díla. Celý

program povede dr. Ingrid Silná jako autorka životopisné knihy. Přítomni budou také členové rodiny Františka Perny.

V podvečerních hodinách bude na sokolovně probíhat společenský program, kde vystoupí dechová kapela Polančanka spolu s pěveckými vystoupeními telnických zpěváků. Také budou představeny obnovené ženáčské kroje, představena věrná kopie první písemné zmínky o obci Telnice (listina s pečeti českého krále Václava I.), čeká vás vystoupení tanečního klubu TK Orel Telnice a snad i členek Klubu aktivních seniorů Telnice. Večer od 20.30 bude pokračovat hudební zábavou skupiny Impuls na venkovním sokolském tanečním parketu.

V neděli dopoledne bude dalším vzácným artefaktem k zhlédnutí faksimile listiny s první písemnou zmínkou o obci Telnice s pečeti krále Václava I., která byla speciálně vytvořena odborníky z Moravského zemského archivu.

HÁZENKÁŘSKÉ HRŠTĚ V AREÁLU SOKOLA TELNICE

Házenkáři Sokola Telnice pro vás připravili v sobotních dopoledních hodinách od 10.00 do 11.30 turnaj minižáků. Odpoledne bude patřit dvěma házenkářským zápasům, kdy se od 14.00 utkájí dorostenci TJ Sokola Telnice se Slávií Fatrou Napajedla. Poté bude od 15.30 následovat zápas házenkářů A-mužstva s extraligovým klubem HC Zlín.

V AREÁLU ORLA JEDNOTY TELNICE

Orel jednota Telnice je spolkem, který se zaměřuje především na volný čas dětí a mládeže a na činnost sportovních oddílů. Snaží se také rozšířit kulturní možnosti v naší obci a okolí pořádáním koncertů, lidových zábav a plesů. Cílem jednoty v Telnici je nabídnout přátelské prostředí s důrazem na fair play. Svoji činnost provozuje především na orlovně uprostřed obce Telnice.

Ve dnech oslav srazu rodáků bude na orlovně představena činnost Orla Telnice formou výstavy o činnosti Orla Telnice v prostorách telnické orlovny. Představena bude nejenom činnost sportovní, jako je pořádání turnajů v různých sportech, činnost a úspěchy našich sportovních oddílů, ale i činnost v oblasti kultury, kde se snažíme udržovat kulturní tradice v naší obci.

Z oddílů je nutno vyzdvihnout úspěchy Tanečního klubu Orel Telnice (TK Orel Telnice), kde např. letos se můžeme opět po roce pyšnit titulem Mistr ČR v latinskoamerických tancích družstev a dalšími úspěchy i na mezinárodním tanečním poli.

Stejně tak mužský Florbalový klub Orel Telnice (FK Orel Telnice) dosáhl letos velkého úspěchu a vyhrál 3. jihomoravskou ligu. Letos také zakončilo svou první sezónu v soutěži družstvo přípravky.

Letošní úspěšný rok našich sportovních oddílů završila i družstva Kuželkářského klubu Orel Telnice (KK Orel Telnice), když družstvo A i B postoupilo o soutěž výš a družstvo dorostu si zahrálo ve finálové skupině jihomoravského přeboru.

Čeká vás tedy velice zajímavá přehlídka činnosti Orla Telnice.

AREÁL KOSTELA SV. JANA KŘTITELE (TELNICKÁ FARNOST)

Telnická farnost otevře v sobotu veřejnosti kostel sv. Jana Křtitele ke komentované prohlídce, které se jako průvodce ujme Jaromír Šufr ml. Návštěvníci si budou moci také prohlédnout fotografie z historie a současnosti života farnosti. Mimořádně budou vystaveny některé historické fragmenty ze života dřívějších telnických farářů.

K dobré náladě a posezení na kostelním nádvoří vám navíc bude v sobotu dopoledne (od 10.30 do 11.30) a v sobotu odpoledne (od 15.00 do 16.00 hod.) hrát dechová kapela Polančanka. Pro všechny bude na košť připraveno dobré víno vinaře Richarda Janouška.

V neděli pak budeme slavět mši svatou spolu s P. Ladislavem Kozubíkem a otcem

Ludvíkem Hemalou, telnickým rodákem, který si v letošním roce připomněl 20. výročí od kněžského svěcení. Při mši svaté zazpívá telnická schola pod vedením Pavla Krále. Mše svatá začíná v 8.00 hod.

HASIČKA V BUDOVĚ OBECNÍHO ÚŘADU

V letošním roce oslaví Sbor dobrovolných hasičů 120. výročí založení sboru. Při této příležitosti bude probíhat v místní hasičce (budova OÚ) výstava fotografií,

historických kronik a hasičské techniky. Vše bude zahájeno v sobotu dopoledne v 10.15 hod. slavnostním otevřením obnovené hasičky a požehnáním „nového“ hasičského vozidla.

TELNICKÝ HŘBITOV

Obec Telnice ve spolupráci s telnickou farností zve na setkání, při kterém zavzpomínáme na zemřelé rodáky na místním hřbitově a pomodlíme se za ně

s P. Ladislavem Kozubíkem, jako doprovod zazní písně kapely Jana Přerovského.

MEMORIÁL JOSEFA HRDLIČKY

V pořadí čtvrtý ročník Memoriálu Josefa Hrdličky bude v sobotu 23. srpna pořádat Myslivecké sdružení Telnice. Myslivecké sdružení Telnice má dvacet stálých členů, tři hosty a hospodaří na výměře 575 ha. Při myslivecké práci je důležitým pomocníkem myslivce pes, jehož připravenost a výcvik prověřují kynologické soutěže. Soutěží se v disciplínách jako je dohledávka pernaté i srstnaté zvěře, přináše-

ní lišky přes překážku, přinášení kachny z hluboké vody, vlečka se srstnatou i pernatou zvěří nebo ochota psa při práci v hluboké vodě. Klání se zúčastní 20 ohařů. Vůdce vítězného psa obdrží putovní pohár a věcnou upomínkovou cenu. Memoriál Josefa Hrdličky je pojmenován po bývalém členu MS Telnice, myslivci a kynologovi Josefu Hrdličkovi (1934–2002), který většinu volného času věnoval přírodě a výcviku psů. Díky svým cvičitelským a chovatelským kvalitám bylo jeho jméno známé v celém Jihomoravském kraji. Josef Hrdlička svoje psy předváděl na mnoha zkouškách různých druhů, mimo jiné v roce 1973 na Memoriálu Karla Podhájského v Novom Městě nad Váhom. Myslivecké sdružení Telnice zve srdečně všechny zájemce o přírodu a cvičitelskou práci na Memoriál Josefa Hrdličky, konaný v sobotu 23. srpna od 8.00 v honitbě a na myslivně MS Telnice.

POHOSTINSTVÍ U LAŠTŮVKŮ

Pohostinství U Laštůvků si připomíná letos stoleté výročí, kdy se rodina ujala hospodaření v pohostinství. Dědeček pana Rudolfa Laštůvky – Pavel Pokorný – tehdy hospodu zakoupil do svého vlastnictví. K zhlédnutí budou historické fotografie o historii provozu tohoto významného telnického pohostinství.

Pan František Vlach zve všechny zájemce na stanoviště na parkovišti U Laštůvků, kde bude během sobotního od-

poledne vyrazet na jízdy s koňmi telnickými ulicemi.

BOŽÍ MUKA „NA LOPATĚ“

Ve spolupráci s napoleonskými vojáky a také telnickými dělostřelci proběhne tradiční akce s názvem „Noční střelby“ na poli u Božích muk „Na Lopatě“ – na konci ulice Palackého. Zde proběhne komentovaná střelba z replik historických děl a následná beseda s uniformovanými vojáky. Akce začne v sobotu v 21.30 hod. Při střelbě samozřejmě budeme respektovat noční klid, takže se po desáté hodině již střilet nebude.

Poděkování

PODĚKOVÁNÍ

Dovolte mi, abych tímto poděkoval všem, kteří se na přípravách obecních slavností podíleli. Ať už se jedná o obecní zaměstnance, členy kulturní komise obce, základní a mateřskou školu, místní spolky, Františka Vlacha a jeho koně, místní restaurace, pana faráře, místní řemeslníky a umělce, členy Sokola za nachystání sokolského areálu či další velkou řádku dobrovolníků z řad místních i přespolních obyvatel. V neposlední řadě chci srdečně poděkovat všem sponzorům, kteří vyslyšeli naši prosbu a přispěli v celkové částce: 51 000 korun. Patří mezi ně: Nerkon, s. r. o., Šrot Gebeshuber, s. r. o., Labtech, s. r. o., KTS-Ekologie, s. r. o., VIVO Connection, s. r. o., Pohřebnictví Vincenc Nohel, Kominictví Jakub Trávník a BENTEL, s. r. o. Ještě jednou všem velké díky!

František Kroutil, starosta obce

VÝZNAMNÁ ŽIVOTNÍ JUBILEA TELNICKÝCH OBČANŮ

V červnu 2014 oslavili významné narozeniny: **Jindřich Svoboda** (ul. Za sokolovnou), **Jan Kykla** (Za sokolovnou), **Vladimír Lukáš** (Hliníky), **Blanka Bartáková** (Za sokolovnou), **Metoděj Dudák** (K nádraží), **Pavel Průdek** (Hliníky) a **Jindřich Čech** (Za sokolovnou).

V červenci 2014 si svá jubilea připomněli: **Zdenka Pustinová** (K nádraží), **Josef Müller** (Palackého), **Ludmila Kubičková** (Palackého), **Miluše Ledvinová** (Na vilách), **Anna Svobodová** (Za sokolovnou), **Jaroslav Šenk** (Draha) a **Magdalena Zaoralová** (Draha).

Srdečně blahopřejeme!

Obec Telnice

NEJSTARŠÍ OBČANKA TELNICE OSLAVILA 92 LET

Nejstarší telnická občanka paní Zdenka Pustinová oslavila v červenci své 92. narozeniny. Jménem celé obce Telnice jí byl v sokolnickém zámečku pogratulovat starosta obce. Za účasti dalších klientů i personálu zdejšího Domova pro seniory zazněly veselé písničky, které si všichni rádi zaspívali a snad paní Pustinové přinesly radost. Společně jsme také zavzpomínali na dlouholetou učitelskou dráhu oslavenkyně v sokolnické škole. Ještě i touto cestou naší nejstarší občance přejeme především pevné zdraví a krásné chvíle v kontaktu s dobrými lidmi v jejím nejbližším okolí. *FK*

AUSTERLITZ – MALÉ MĚSTO VELKÝCH DĚJIN

Jak to vypadalo uprostřed jedné z nejkrvavějších bitev v evropských dějinách? Jak těžká a složitá je šavle nebo puška ruského, francouzského či rakouského vojáka? Proč malé město Slavkov proslulo v zahraničí jako „Austerlitz“? Nejen to můžou zjistit a prožít návštěvníci v zrekonstruovaných zámeckých konírnách a jízdárnách ve Slavkově u Brna.

Je zde totiž otevřena multimediální expozice s názvem **Austerlitz – malé město velkých dějin**. Lidé, kteří zamíří do Slavkova u Brna můžou v zámeckých prostorách na vlastní kůži prožít atmosféru slavkovského bojiště. Na něm se před 209 lety odehrála jedna z nejslavnějších bitev Napoleonova tažení. V rozsáhlých prostorách jsou rozmístěny nejen unikátní historické artefakty (děla, pušky, šavle), ale i televize s ukázkovými videi či plastickým modelem s projekcí bitvy. Poslední místnost je již čistě interaktivní – nejen děti si zde můžou vyzkoušet, jak těžké byly zbraně vojáků, nebo si můžou nasadit jejich klobouky. Výstava je atraktivní pro malé i velké, laiky i odborníky. Součástí výstavy je i diorama, které návštěvníky díky poutavé-

mu scénickému provedení a videoprojekci vtahuje přímo do děje bitvy nebo do krvavého prostředí polního lazaretu.

Informace pro návštěvníky:

- Expozice začíná na nádvoří zámku, v prostoru bývalých koníren a jízdáren.
- Základní vstupné stojí 120 Kč, senioři 70 Kč, děti od šesti let, studenti a ZTP 60 Kč.
- Návštěvníkům jsou k dispozici audioprůvodci s textem namluveným v pěti jazycích (anglický, německý, francouzský, ruský a český jazyk).
- Součástí expozice jsou šatny a zázemí pro návštěvníky. Prostory jsou bezbariérové.

Srdečně zve Zámek Slavkov – Austerlitz!

www.zamek-slavkov.cz

KULATÝ STŮL O SOCIÁLNĚ-PRÁVNÍ OCHRANĚ DĚTÍ

Dne 29. 5. 2014 se konal Kulatý stůl v budově Městského úřadu Šlapanice na téma Spolupráce orgánů sociálně-právní ochrany dětí se školskými subjekty. Kulatý stůl se uskutečnil jako první v pořadí a realizaci měly na starosti pracovnice sociálního odboru, OSPOD, v rámci projektu Sociálně-právní ochrany dětí pro obec s rozšířenou působností Šlapanice. Pozváni byli ředitelé a výchovní poradci všech základních škol a gymnázií v obcích správního obvodu Šlapanice, kteří se dostavili v hojném zastoupení. V putavých prezentacích pracovnice sociálního odboru zmínily zákonné normy orgánů sociálně právní ochrany, podaly informace o spolupracujících institucích, přiblížily metodu případové konference a především předestřely příklady dobré praxe a poukázaly na možnosti úzké vzájemné spolupráce OSPOD (oddělení péče o děti a oddělení sociální prevence) se školami a školskými zařízeními. V říjnu 2014 je naplánované druhé setkání

u Kulatého stolu, kde se bude OSPOD věnovat tématu záškoláctví, týraných dětí a úvodu do drogové problematiky dětí. Projekt „Sociálně-právní ochrana dětí pro obec s rozšířenou působností Šlapanice“

CZ.1.04/3.1.03/C2.00084 je spolufinancován z prostředků ESF prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a státního rozpočtu České republiky.
MěÚ Šlapanice

VYUŽIJTE LÉTO K NASTARTOVÁNÍ SVÉ KARIÉRY

V létě nikdo práci neřeší, jsou přece prázdniny. Že začnete se sebou něco dělat až v září? Omyl! Okurková sezóna je tou nejlepší dobou, kterou můžete věnovat sami sobě a zamyslet se nad svým směřováním. V případě profesního uplatnění a kariéry vám může pomoci

ré můžete kontaktovat a poté bezplatně navštívit v Brně-Bosonohách a také v Hodoníně, vám mohou v každé z těchto situací poradit. Pomoci si sám nebo mít k ruce odbornou pomoc je totiž pořádný rozdíl. „Každý zájemce nás může kontaktovat a domluvit si osobní schůzku.

ni všem obrazení, a dodává: „Zaměstnání vám sice přímo nenajdeme, ale odborně poradíme a pomůžeme se zorientovat na pracovním trhu, třeba v oborech, které jsou momentálně žádané.“

Do Centra vzdělávání všem si kromě rady ohledně práce můžete přijít i vybrat kurz nebo rekvalifikaci. Aktuálně má volně dostupná databáze na www.vzdelavanimsem.cz více než dva tisíce nabídek od vzdělavatelů z celého kraje. „Častým předpokladem pro uplatnění nebo změnu profese je i to, že na sobě člověk sám zapracuje, že se bude rozvíjet. Zaměstnavatelé preferují aktivní lidi,“ říká odborná konzultantka Dana Sklenářová. „Absolvováním kurzu se tak můžete vydat nejen jiným profesním směrem, ale zvýšit i svou hodnotu pro současného zaměstnavatele,“ upozorňuje. Získejte tedy již nyní náskok před ostatními – využijte léto pro svůj rozvoj. Lidé z Centra vzdělávání všem vám v tom mohou výrazně pomoci.

CENTRUM VZDĚLÁVÁNÍ VŠEM

Centrum vzdělávání všem. Zcela zdarma totiž nabízí zájemcům kariérní poradenství a informace týkající se kurzů a rekvalifikací i trhu práce v celém Jihomoravském kraji. V září, kdy se vše opět naplno rozjede, tak nebudete muset teprve začínat, ale s náskokem před ostatními už vědět kudy kam.

Hledáte práci? Potřebujete zvýšit svou kvalifikaci? Nebo vaše momentální zaměstnání není to pravé a pohlížíte se po jiném uplatnění? Sháníte praxi? Nebo zkrátka jen chcete profesní změnu a nevíte, jak na to? Konzultanti Centra vzdělávání všem, kte-

Na ní nejprve zmapujeme jeho situaci a vyhlídky,“ popisuje kariérní poradkyně Martina Ježková standardní průběh bezplatných konzultací, které lidé mohou absolvovat jednorázově, nebo spolupracovat i dlouhodobě. „Obrací se na nás ti, kteří nemohou najít práci, chodí po pohovorech, ale bez úspěchu, protože neví, co dělají špatně. Často spolupracujeme i s absolventy, kteří se po škole snaží uplatnit. Přicházejí i ženy po rodičovské dovolené nebo lidé, kteří už pracují, ale v současném zaměstnání nejsou spokojeni,“ představuje Martina Ježková některé klienty, kteří se na Centrum vzdělává-

Centrum vzdělávání všem
www.vzdelavanimsem.cz
Telefon: 547 215 588
Email: info@vzdelavanimsem.cz
Pracoviště:
Brno-Bosonohy, Pražská 38b
nebo Hodonín, Kasárenská 4

VÝHERCI SOUTĚŽE O LÍSTKY NA HISTORICKÝ MUZIKÁL DON JUAN

Na internetových stránkách obce www.telnice.cz bylo možné v červnu 2014 soutěžit o lístky na kulturu. Tentokrát na historický muzikál Don Juan na hudební scéně Národního divadla v Brně. Na soutěžní otázku,

kdy se v rámci telnického kulturního léta uskuteční koncert kapely Paběrky Marko Čermáka, přišlo celkem 17 správných odpovědí – bude to 30. srpna 2014. Vylosování byli tito dva výherci: Ivana Bačíková a Alena

Rábllová. Každý z výherců získal dva lístky na historický muzikál Don Juan. Výhercům gratulujeme a ostatním přejeme hodně štěstí v dalších soutěžích. Anonymnímu dárci děkujeme za věnování lístků do soutěže. *FK*

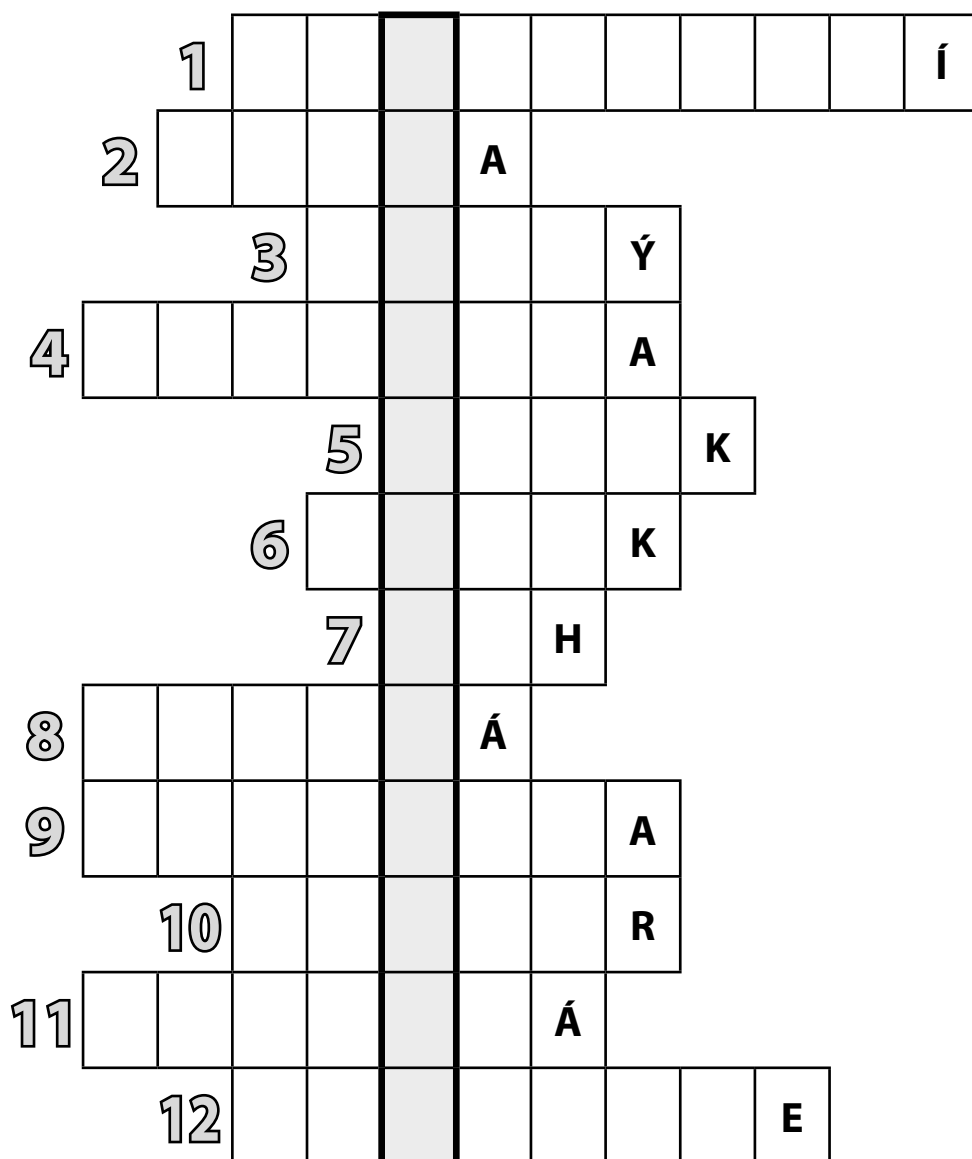
VÍTEŽKA KŘÍŽOVKÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Vítězkou křížovkářské soutěže z minulého čísla Telnického zpravodaje se stala Bedřiška Stejskalová, jež byla za správnou odpověď „František Ryzner“ oceněna obecními upomínkovými předměty.

Celkově dorazilo devět správných odpovědí a tři nesprávné, vítězka byla určena losováním za účasti starosty obce. Vítězce gratulujeme a všem přejeme hodně úspěchů v luštění nové křížov-

ky. Více informací o životě a osobnosti „válečného“ starosty Františka Ryznera naleznete v tomto zpravodaji v článkách pana L. Kořalníka a F. Kroutila v rubrice Historie. *FK*

JAK DOBŘE ZNÁTE TELNICI?

1. Předchází název ulice V dědině.
2. Název významné telnické budovy, která byla v roce 1889 uvedena do provozu.
3. Příjmení děkana, který v Telnici sloužil po II. světové válce a je pochován na místním hřbitově.
4. Současný název budovy, který býval počátkem 20. století opatrovnou pro děti.
5. Příjmení významného telnického házenkářského trenéra s křestním jménem Rostislav.
6. Příjmení telnického starosty, v jehož volebním období byl v Telnici realizován vodovod a který vyjednal v roce 2003 změnu názvu nádraží na Sokolnice-Telnice (předtím 134 let pouze Sokolnice-nádraží).
7. Zkratka názvu nejstaršího telnického spolku, vzniklého v roce 1894.
8. Název hlavního telnického sportu.
9. Příjmení významného telnického myslivce, na jehož počest se letos koná memoriál.
10. Křestní jméno současné telnické kronikářky.
11. Barva kordule telnických krojů (pro svobodné stárky).
12. Prostřední jméno našeho prezidenta, který 23. června 1928 navštívil naši obec.

Tajenkou je jméno a příjmení jednoho ze středověkých vlastníků telnických nemovitostí. Vyluštěnou tajenku doručte obecnímu úřadu osobně nebo emailem na adresu:

katerina.jedlickova@telnice.cz nejpozději do 31. srpna 2014. Šťastný výherce bude vylosován a odměněn zajímavými obecními upomínkovými předměty. Hodně štěstí v luštění!

STO LET RODINNÉ HOSPODY

Rozhovor s hostinským Rudolfem Laštůvkou

Rudolf Laštůvka (1933) se ve třiatdvaceti letech ujal provozování hospody, kterou kdysi koupil jeho dědeček, a čtyřicet let tu byl hostinským. Spolu s manželkou Františkou vybudovali pohostinství s dobrým jménem a vychovali tři děti, Pavla, Petra a Jitku.

■ *Od jakého data je historie místní hospody spjata s vaší rodinou?*

Od března roku 1914, kdy koupil hospodu můj dědeček Pavel Pokorný. Hospoda byla tehdy v majetku rolnického družstva a dědeček v ní předtím byl dva roky v nájmu. Ten prodej mu pomohl prosadit a uskutečnit tehdejší pan farář, sám vyučený řezník. To bylo krátce před první světovou válkou.

■ *Jak se vašemu dědečkovi jako hostinskému dařilo?*

Dařilo se. Před první světovou válkou, než sem dědeček došel, se v hospodě vystřídal hodně nájemců, ale během války a hlavně pak v dalších letech začala hospoda prosperovat. Dědeček byl velice činorodý a energický pán. Byl to řezník, pořádné chlapisko, a dokázal si v hospodě sjednat pořádek. Když bylo třeba, vzal do ruky

„béčák“ a kdo dělal lumpárny, tak dostal jednu, druhou a na třetí už nečekal – zkuste si to představit dneska! Ale hlavně měl dědeček k ruce šikovnou ženu, moji babičku, a tak hospoda dobře fungovala.

■ *Do kdy váš dědeček vedl hospodu?*

Sedával tady ještě za protektorátu, ale to už špatně slyšel, takže koncem třicátých let hospodu postupně přebíral můj otec. Pamatuji se, jak dědeček za druhé světové války pobýval v hospodě, pokuřoval viržinko a „dělal dohled“. Jednou na konci války, když byly nálety, jsme se všichni běželi schovat do sklepa a milý dědeček zůstal v hospodě. Když jsme se pro něj vrátili, volal celý rozčilený: „Sakra, co se to tady děje! Táhle se kouří a všude lítají lidi jako splašení! Co se tam děje?“

■ *Předpokládám, že jméno Laštůvka přišlo do hospody až s vaším otcem.*

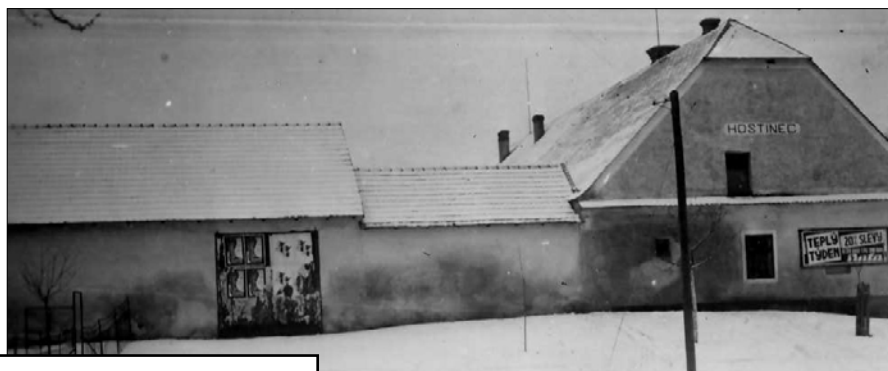
Ano. Můj otec Rudolf se sem přizemnil v roce 1932. Dědeček Pokorný měl jen jednu dceru Josefu, moji maminku. Vždycky litoval, že neměl víc dětí, říkal, že jich tu mohlo být aspoň pět.

Dědeček Pavel Pokorný (uprostřed)

Otec Rudolf Laštůvka st.

Hospoda v proměnách času

No a tehdy tu byla hospoda a řeznictví a můj otec byl víc řezník, než hospodský. Většinu času věnoval nakupování dobytka. Vozil ho ve vagónech z daleka, i ze Slovenska, porážel ho a pak prodával v Brně na masném trhu. Hospoda nesla jméno Pokorný a řeznictví Laštůvka. Hospodě se vlastně začalo říkat U Laštůvků až za nás.

■ **Znárodnění zažila hospoda za vašeho otce. Jak to nesl?**

Můj otec byl „kapitalista“ – byl zvyklý celý život tvrdě pracovat. Když přišel únor 1948, říkal, že ten komunismus nemůže dlouho vydržet, že to musí do tří let zkrachovat. Měl dojem, že se nepracuje, ale jenom rozkrádá. Otec byl ale vážně nemocný se srdcem a už v roce 1953 zemřel. V tom roce zemřel Stalin, po něm Gottwald a druhý den po Gottwaldovi otec. Než šel do nemocnice, řekl mi, abych to za něj chvilku vzal, že se brzy vrátí. Už se nevrátil, a tak jsem se stal hospodským já.

■ **Počítalo se s tím, že hospodu jednou převezmete právě vy?**

Ne. Otec mě vyučil řezníkem a uzenářem a plánoval, že mi pořídí řeznický obchod v nějakém menším městě, třeba v Židlochovicích nebo ve Slavkově. Okolnosti ale byly proti, a tak jsem se ujal hospody. Nešlo to ani jinak, protože jsem měl mladší sourozence (bratra o šest a sestru o devět

let). Jenomže o něco později jsem musel narukovat na vojnu a hospodu převzala maminka. Moc jí to ale nešlo, na hospodě vzniklo manko, a tak toho musela nechat. Když jsem se vrátil z vojny, všichni mě přemlouvali, abych se do hospody vrátil. Tak jsem někdy v červnu 1956 začal zase dělat hostinského.

■ **Hospoda byla znárodněná. Provozovat živnost se nedalo. Jak jste vlastně v té době fungovali?**

Řeznictví nám zrušili (to zůstalo u Řičánek, a tam zase zrušili hospodu). Bydleli jsme tady v malém bytě a platili za to nájem. Hospoda byla součástí větších družstev – komunálního podniku, později tzv. Selpa a ještě později Jednoty. V těchto družstvech se hospodařilo a kdo pracoval v hospodě, dostával plat jako zaměstnanec. V Jednotě jsem byl nakonec zaměstnán nějakých pětatřicet let.

■ **Měnilo se nějak během těch dlouhých let vaše postavení v rámci Jednoty?**

Stále jsem byl jenom zaměstnancem, ale po nějakých těch letech jsem měl v Jednotě dobré jméno, a tak například inventury už nebyly přepadové, ale dopředu nahlášené. S manželkou jsme také využili možnost jezdit místo dovolené do lázní, takže jsme, hlavně pak v 80. letech, navštěvovali různé lázně pro léčbu srdečních obtíží.

■ **Místo řezníka jste se stal hostinským. Jak jste si oblíbil tuto profesi?**

Od té doby, kdy jsem po vojně nastoupil do hospody, to pro mne byla práce i zábava. Trávil jsem tu všechnen čas, žádné jiné aktivity jsem neměl, nebyl jsem ani myslivec, ani chovatel. Večer jsem s chlapama vydržel do jedné do dvou v noci, a ráno v devět už jsem tam zase byl. Rukou jsem psal jídelníček – tenkrát se jídelníček pořád měnil, jako vizitka toho, že se v hospodě denně vaří.

■ **Jak si vaše hospoda vydobyla za komunismu pověst dobré kuchyně?**

Když jsem hospodu přebíral, chodili sem jen místní lidé a nevařilo se. Zaměstnaný jsem tu byl sám. Až sem přišla moje žena, začali jsme vařit. Vařili jsme nejprve jen obědy pro důchodce a zkoušeli jsme nabízet guláš dalším zákazníkům. Tenkrát se moc nevařilo a my měli štěstí, že se naše hospoda nachází na trase Hodonín–Brno. Začali se tu zastavovat projíždějící auta a my jsme vařili čím dál víc jídel. Během 60. let se kuchyně rozjela a dělalo se padesát, později i sto jídel. Než se na konci 70. let postavila dálnice na Bratislavu, tak tu bylo přes oběd často slyšet slovenštinu. No a také jsme začali dělat svatby, což znamenalo spoustu vaření. V dobách největší slávy jsme dělali takových pětatřicet svateb za

Rudolf Laštůvka jako zaměstnanec Jednoty

Rudolf Laštůvka v 90. letech. Hospoda po dlouhých letech opět patří rodině.

rok. To už také hospoda měla pět zaměstnanců. Myslím, že od šedesátých let měla naše hospoda dobré jméno. A nepotřebovali jsme tenkrát žádnou reklamu – stačilo, že si ji lidé mezi sebou doporučili.

■ *Jak jste potom po roce 1989 obnovovali živnost?*

Především jsme museli prokázat vlastnictví zabaveného majetku. Co bylo pořízeno nově, jako například vybavení kuchyně, anebo jsme nemohli prokázat,

to jsme si museli odkoupit. Celkem to dělalo skoro tři sta tisíc. Mezi věcmi, které jsme odkoupili, byly pochopitelně ještě i nějaké kusy nábytku po dědečkovi. Tak jsme tedy začali zase na svém. Hospodu jsem vedl já do roku 1995, pak bylo na čase, abych ji jakožto penzista převedl na syna Petra. Ten se pustil do stavebních úprav a rozšířil kuchyňské prostory. Ze zdravotních důvodů se ale práci v hospodě dál nemohl věnovat, proto jsme zkusili hospodu pronajmout. Vystřídal se tu zatím několik

nájemců, ale moc to nefungovalo. Snad teď se bude paní Sovové dařit lépe. Vypadá to, že ze všech těch nájemců, co tu byli, je nejlepší.

■ *Děkuji za rozhovor. Přeji vám a vaší paní hodně zdraví a rodinné hospodě přeji, aby si i v nové době našla své místo na slunci a prosperovala jako za starých časů.*

*Rozhovor připravil Jan Vybíral,
foto Veronika Klesalová
a archiv Rudolfa Laštůvky*

KOMPENZAČNÍ POMŮCKY

V dnešní době už je běžné, že lidé užívají kompenzační pomůcky, jako jsou brýle, naslouchadlo, berle či hole. Tyto pomůcky kompenzují nějaký tělesný nedostatek, který člověk v důsledku nemoci nebo úrazu má, a pomáhají mu tak v běžných denních činnostech. Málokdo však ví, že je možné zapůjčit si nebo získat na přechodnou dobu či na stálo i další pomůcky. Jde především o polohovací lůžko, různé druhy chodítek, invalidní vozík, antidekubitní matraci, oxygenátor, WC nástavec, sedačku do vany, toaletní křeslo a podobně.

Pokud někdo takovou kompenzační pomůcku potřebuje, může se v první řadě obrátit na jejich půjčovnu. Pomůcky jsou půjčovány zpravidla za úplaty a na omezeně dlouhou dobu. Touto dobou se myslí závěr života terminálně nemocného, období rehabilitace po úrazu nebo překlenovací doba, než si zájemce pomůcku zakoupí nebo pořídí přes pojišťovnu.

Pomůcky je možné zakoupit nové či repasované ve více či méně odborných prodejnách a v bazarech na internetu.

Dalším způsobem, jak získat kompenzační pomůcku, je vyřízení přes pojišťovnu. Pokud je například člověk

z důvodu úrazu upoutaný na invalidní vozík, domluví se se svým ošetřujícím lékařem (v tomto případě zřejmě ortopedem), který mu vypíše tzv. recept na invalidní vozík (obdobně jako recept na léky), díky kterému získá od pojišťovny buď vozík, nebo příspěvek na jeho pořízení. Pozor, ne každý lékař může pře-

depsat každou kompenzační pomůcku! Je třeba se vždy informovat u vašeho ošetřujícího lékaře, případně u sociální pracovníce v konkrétní nemocnici. O podmínkách zajištění kompenzační pomůcky je také dobré informovat se u vlastní zdravotní pojišťovny.

V okolí Telnice je možné zapůjčit si kompenzační pomůcky například na těchto místech:

■ **Hospic sv. Alžběty v Brně**, Kamená 36, Brno, tel.: 543 214 761

■ **Charitní ošetřovatelská služba Slavkov u Brna**, Polní 1 444, Slavkov u Brna, tel.: 608 709 283

■ **Charitní pečovatelská služba Rajhrad**, Jiráskova 47, Rajhrad u Brna, tel.: 547 232 223, 731 124 470

■ **Sanus Brno, o. s.**, Štefánikova 63a, Brno – Královo Pole, tel.: 549 229 999, 777 758 269

■ **Masarykův onkologický ústav**, Žlutý kopec 7, Brno, tel.: 543 132 421

Kateřina Umlášková

MANŽELSTVÍ A DLUHY

Vážené čtenářky, vážení čtenáři, v nedávné době média informovala o změnách v právní úpravě společného jmění manželů ve vztahu k dluhům a exekucím. Pojdme se tedy společně podívat na to, jaká změna se ve skutečnosti udála.

Podle dříve platné právní úpravy se věřitel prostřednictvím exekutora nemohl uspokojit na majetku, který patřil do společného jmění manželů, v případě, že se jednalo o dluh, který vznikl jednomu z manželů před uzavřením manželství. Nová právní úprava toto pravidlo prolamuje a stanoví, že exe-

kuci na majetek patřící do společného jmění manželů lze vést také tehdy, jde-li o vymáhání dluhu, který vznikl za trvání manželství nebo před uzavřením manželství jen jednomu z manželů. Může se to zdát jako nespravedlivé, ale vězte, že i toto nové oprávnění exekutora má svá pravidla. Zkusme si je demonstrovat na příkladu.

Pan Hýřivý si vzal úvěr ve výši 200 000 Kč, a to ještě před uzavřením manželství s paní Spořivou. Po svatbě novomanželé společně uspořili 100 000 Kč.

Vzhledem k tomu, že pan Hýřivý úvěr nespícel, došlo až na exekuci. Exekutor je však oprávněn uspokojit se na

společných úsporách pouze do výše 50 000 Kč, to plyne z ustanovení § 732 OZ, které stanoví, že v takovém případě může být společné jmění postiženo jen do výše, již by představoval podíl dlužníka, kdyby bylo společné jmění zrušeno a vypořádáno. A není ani úplně jisté, že si exekutor přijde na oněch 50 000 Kč. Paní Spořivá může namítat, že například ony úspory jsou pořízeny pouze z výlučných peněz paní Spořivé, které nenáleží do společného jmění manželů, nebo že by postih jejich majetku byl v rozporu s potřebami nezaopatřených dětí. Na každý pád, pokud by se chtěla paní Spořivá bránit, musí podat příslušný návrh, a to excindační žalobu, resp. návrh na vyškrtnutí věci ze soupisu.

Hugo Hubený

ODDLUŽENÍ FORMOU DARU

Vážené čtenářky, vážení čtenáři, následující článek bude důkazem toho, že legislativa jde vstříc lidem a jejich zájmům. Reč bude o oddlužení a dvou novinkách, které přinesla poslední novela insolvenčního zákona. Obecně a neformálně lze oddlužení definovat jako řešení situace pro osobu, která se ocitla ve stavu, kdy své dluhy již není schopna sama splácet.

Výsledkem procesu oddlužení pak je, že dlužník všechny své příjmy odevzdává insolvenčnímu správci, který je poměrně rozděluje mezi věřitele a dlužníkovi nechá pouze částku životního minima. Pokud je takto dlužník schopen během pěti let uhradit alespoň 30 % svých dluhů, pak soud ve většině případů osvobodí dlužníka od placení zbývajících pohledávek a dotyčná osoba může po pěti letech, jak se říká, začít s čistým štítem.

V praxi se nám často stávalo, že předpokládaný příjem dlužníka v následujících pěti letech nepostačoval pokrýt oněch 30 % jeho dluhů a možnost oddlužení tak zanikla. Tato situace se v některých případech řešila tak, že například někdo blízký dlužníkovi, matka, otec, sourozenec, podepsal s dlužníkem darovací smlouvu. Smlouvou se zavázal dlužníkovi v následujících pěti letech poskytovat každý měsíc finanční dar v potřebné výši tak, aby se ve výsledku dosáhlo uspokojení v požadované výši 30 % dluhů. Ani tak však ještě nebylo vyhráno, některé soudy tomuto řešení nepřály a zastávaly názor, že úmyslem zákonodárce bylo, aby dlužník dosáhl oddlužení svou vlastní aktivitou, prací, výdělkem. Bylo tedy vždy na soudci zda „oddlužení darem“ povolí. A právě výše zmíněná novela zavedla dar jako

standardní součást oddlužovacího procesu.

Dalším úskalím v procesu oddlužení byla podmínka, že dluhy, kterých se má oddlužení týkat nesmí pocházet z podnikání. Před oddlužením jsme museli prověřit, zda žadatel někdy nepodnikal a pokud ano, zda některý dluh nevznikl v období jeho podnikatelské činnosti. Pokud ano, pak se naděje na oddlužení značně zmenšila. Novela insolvenčního zákona však přinesla řešení i pro ty, jejichž dluhy mají původ v podnikání.

Hugo Hubený

Advokátní kancelář

Mgr. Hugo Hubený

Tel.: 608 706 372

E-mail: info@akhubeny.cz
602 00 Brno, Běhounská 4/20

PŘEDHODOVÁ NÁVŠTĚVA Z CHORVATSKA

Rok se s rokem sešel a my jsme mohli v červnu opět přivítat v Telnici naše přátele z chorvatské Rijeky, hráče miniházené a trenéry RK Pečine. Stejně jako loni u nás probíhalo jejich soustředění před mezinárodním turnajem v miniházené, Memoriálem Jana Kratiny pořádaným ve Velké Bystřici. Při společném tréninku v úterý 17. června 2014 se pro-

hánělo po hřišti téměř 60 dětí mladšího školního věku. Byl to opravdu skvělý pohled na tolik sportujících dětí najednou. Středečního turnaje se zúčastnili navíc i házenkáři z Újezdu u Brna. Všichni si dostatečně zahráli a určitě se kvalitně připravili na očekávaný turnaj ve Velké Bystřici. Všichni účastníci dostali dárkové balíčky, které byly připraveny ve

spolupráci s obcí Telnice. Na čtvrté dopoledne jsme měli nachystaný společný program pro naše školáky a chorvatské děti – výlet na zámek v Židlochovicích. Prohlídka zámeckého hotelu a kaple všechny zaujala a dokonce bylo možné pořídit i fotografie sbírek parož, trofejí i vystavených vycpanin. Výlet jsme zakončili výstupem na rozhlednu

Na Výhoně, abychom našim přátelům ukázali krajinu v našem okolí. Po návratu si chorvatští házenkáři zabalili svoje věci a po vydatném obědě se přesunuli do olomoucké ZOO a do místa konání turnaje, Velké Bystřice. Všichni, kdo se přišli podívat v těchto dnech na házenkářské hřiště na sokolovně, měli mož-

nost vidět, s jakou chutí a elánem naše i chorvatské děti sportují. A je to dobře. Velmi nás těší, že se toto přátelství udržuje, a rádi přijmeme pozvání i do Rijeky, kde se na podzim uskuteční turnaj v miniházené u příležitosti oslav výročí založení klubu RK Pečine. Doufáme, že všichni chorvatští účastníci soustředě-

ní byli spokojeni a že se k nám budou rádi vracet i v dalších letech. Poděkování patří vedení Sokola za poskytnutí areálu a všem, kdo se o malé házenkáře jakýmkoli způsobem starali a pomohli zajistit pohodovou atmosféru celé akce. Děkujeme.

Leona Bímová, ředitelka ZŠ

AUTOGRAMIÁDA S KOMETOU

V úterý 10. června 2014 k nám do Základní školy Telnice přijeli „Kometáci“ na vyhranou autogramiádu. V družině jsme se nemohli dočkat, až přijedou. Náhle se zjevilo modré kometácké auto. Všichni začali jásat. Vedle sebe stály tři silné, no namakané osoby. Nejdříve jsme si říkali: „To že jsou ti hokejisti? Vždyť jsou strašně mladí a nage-lovaní!“

Po chvíli přijel další s manažerkou, která byla o hlavu větší než Kometáci. Jmenovali se Jan Káňa, Jan Hruška, Tomáš Dujsík a Petr Mrázek. Kromě podpisů si mohl každý účastník stře-lit na kometáckou branku a při dobré mušce vyhrát volnou vstupenku do

planetária. I ti s horší muškou neodcházeli s prázdnou – získali alespoň kometáckou samolepku. Bylo to fajn. PS: Hráči byli milí. Autogramiádu jsme

získali jako výhru v soutěži Dortiáda s Kometou.

*Matěj Vybíral a František Kroutil ml.,
žáci ZŠ Telnice*

VÝTVARNÁ SOUTĚŽ NA TÉMA NEJKRÁSNEJŠÍ MÍSTO V TELNICI

Do vyhlášené výtvarné soutěže se přihlásilo celkem 18 dětí s 19 výtvyry (jeden soutěžící nám doručil dvě díla). Těžké bylo zvažování, které dílo označíme za vítězné, a tedy jako nejkrásnější. Telnické děti totiž měly ztvárnit nejkrásnější místo v Telnici, a že se nám sešlo

poměrně hodně motivů: několikrát telnický kostel (dokonce v trojrozměrném provedení), také telnický rybník (i s parkem a dětským hřištěm), škola a Zlatý potok, Boží muka Na Lopatě, dětské hřiště na Palackého ulici, házenkářské hřiště, Šatlava, Masarykovo ná-

městí či vlastní dům... Tak to aspoň vidí děti a vidí to skutečně svýma krásnýma očima. Však se sami můžete přesvědčit na barevných fotografiích na třetí straně obálky.

A jelikož opravdu nešlo vybrat úplně nejlepší dílo, protože na každém výrobku bylo patrné, kolik úsilí a nápadů do něj děti vložily, odměněny byly nakonec všechny stejným způsobem. Dvě volné vstupenky na kolotoče v době konání Telnických hodů získali: Kateřina Fischerová, Mirek Lengál, Matyáš Jedlička, František Kroutil ml., Dominik Herold, Kuba Roznos, Jonáš Vybíral, Markéta Kroutilová, Lenka Mutlová, Zdeněk Plíhal, Václav Kroutil, Jana Seikaninová, Nikola Strnádelová, Jakub Chovanec, Vendulka Žáková, Filip Křen a Lukáš Herold. Všem soutěžícím děkujeme za jejich obrázky, které budou vystaveny veřejnosti u příležitosti 770. výročí první písemné zmínky o obci Telnici ve škole 23. a 24. srpna 2014, a věříme, že si užily radostné okamžiky na kolotočích.

FK

LETNÍ HLÍDÁNÍ DĚTÍ

Stejně jako v minulých letech, usku- tečnilo se i v letošním roce Letní hlídání dětí v prostorách MŠ Telnice. Tentokrát byl provoz ztížen probíhající stavbou nové budovy mateřské školy. Nicméně si s tím hlídající učitelky i se svými asistentkami poradily a dětem nabídly po celou dobu trvání zajímavý a zábavný program i mimo areál mateřské školy – na dětských hřištích v obci či v telnických ulicích. Celkově se letošního projektu zúčastnilo 45 dětí ve třech týdenních turnusech (od 14. července do 1. srpna 2014). O děti se staraly učitelky: Veronika Slezáková, Iveta Křížová,

Ivana Slezáková a asistentky Simona Navrátilová, Marie Králová a Monika Blaženková. Vyúčtování provozu bude zveřejněno po zúčtování všech nákladů zřejmě v dalším vydání Telnického zpravodaje, orientačně nám ale vycházel vyrovnaný rozpočet s příjmy i výdaji zhruba 45 tisíc korun včetně chutného jídla, o které se postarala restaurace Stanislava Krále na orlovně. Koordinaci projektu měla za obecní úřad na starosti Kateřina Jedličková. Děkujeme všem, kteří k realizaci tohoto projektu jakkoliv přispěli.

FK

STAVĚNÍ MÁJE

Stavění máje je jedním ze základních rituálů, který organizují stárci před hodovými slavnostmi. Stejně tomu bylo i letos o hodové sobotě (21. června), kdy v brzkém odpoledni stárci za pomoci dalších chlapů postavili na přípravné místo na tanečním parketu v sokolském areálu máju, kterou před tím stárky krásně vyzdobily. Na rozdíl od jiných vesnic, kde do této tradice již zasáhla moderní technika, provádějí naši stárci za pomoci místních chlapů stavění máje ručně, což kromě síly vyžaduje i notnou dávku odvahy.

FK

HODOVÉ POSEZENÍ S CIMBÁLOVOU MUZIKOU ALEŠE SMUTNÉHO

Sobotní hodový večer 21. června byl také ve znamení tradičního vystoupení cimbálové muziky Aleše Smutného, který se svou kapelou přijel oblažit duše milovníků lidové hudby, a to stylem velkolepým. Kapela jako vždy úžasně bavila všechny přítomné, kteří vydrželi i v mírně chladnějším večeru. Každý si jistě našel tu svou písničku, kterou si rád zaspíval. Kdo chtěl, mohl si nechat zahrát na vlastní přání, až na drobné výjimky bylo všem splněno. Krásný večer ve společnosti skvělých muzikantů a dobrých přátel předznamenal krásné telnické hody.

FK

PŘEDHODOVÁ ZÁBAVA

Po celodenním chystání, zdobení a přípravách areálu sokolovny na Jánské hody se v sobotu 21. června konala předhodoová zábava, na které opět vystoupila oblíbená skupina Merlin. Stárci ji zahájili nástupem.

Tančilo se a zpívalo do brzkého rána. Nechyběla ani mašličková sóla. I když noc byla celkem chladná, účast byla hojná a fronty na občerstvení nebraly konce. Chtěla bych poděkovat hlavně stárkům za přípravu a zdárný průběh

zábavy, všem, kdo pomáhali s přípravou a stavěním máje, a také všem, kteří se letošní předhodoové zábavy zúčastnili.

*Šárka Oborná,
TJ Sokol Telnice*

HODOVÝ PRŮVOD

Více než stovka krojovaných se vydala v neděli 22. června Telnicí tradičním hodovým průvodem, při kterém se všichni seřadili na Masarykově náměstí. Hlavní stárek Petr Blažek s hlavní stárkou Simonou Sedlákovou se vydali za starostou obce Františkem Kroutilem pro hodové právo. Pak už zaznělo tradiční: „Čí só hody?“ – „Naše!“ a „Čí só dluhy?“ –

„Starostovy!“ Jak jinak. Průvod se vydal ulicemi Telnice a na několika místech zastavil a tancoval. Pohled na ohromný zástup malých i velkých stárků, kterých bylo letos téměř 150, byl skutečně úžasný. Hodový průvod dospěl do sokolského areálu, kde již navazovaly hodové tance. Vzhledem k tomu, že se v době předávání hodového práva a vů-

bec celého průvodu odehrála dopravní nehoda na Bentelu, byli strážníci Obecní policie Telnice odvoláni k řešení této neočekávané situace. Telnicí jezdily vozy záchranné zdravotnické služby a poté i Policie ČR, což při spojení s nervózním řidičem autobusu poněkud komplikovalo bezpečnost samotného průvodu, ale díky Bohu vše dobře dopadlo. **FK**

HODOVÁ NEDĚLE

V neděli 22. června po obědě se rozešlo 24 párů stárků do ulic Telnice. Dům od domu tradičně s větvičkou rozmarýnu a koštěm stárkovského vína zvali na hody. Ve 14 hodin obešel průvod krojovaných dědinu a po příchodu na sokolovnu nastalo shromáždění všech krojovaných před altánem ke společnému fotu. Následoval taneční program za doprovodu kapely pana Jana Přerovského. Nejdříve vystoupilo 11 nejmenších dětí, které za doprovodu rodičů a na lidové písničky, jež zpěvem doprovázela Veronika Slezáková, zatančily tanečky, které je naučila Dominika Králová a Iva Donovalová. Větší děti v počtu 25 krojovaných předvedly pod vedením Lenky Formánkové a Zdeňky Šafářové zkrácenou verzi Hanácké besedy. Další 24 párů krojované mládeže nacvičilo a předvedlo za dozoru Markéty Kupské a Šárky Oborné Československou besedu. Stárci letos zatančili Moravskou besedu, kterou s nimi nacvičila Šárka

Oborná a Zdeňka Šafářová. Večer začala hodová zábava nástupem stárků za doprovodu skupiny Modul. Stárci zatančili Moravskou besedu v jejich veselé úpravě a potom už pokračovala volná zábava do ranních hodin. Počasí nám přálo

a Telnické Jánské hody se vydařily. Chtěla bych tímto poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě a zdárném průběhu celého víkendu a obci Telnice za finanční podporu akce.

Šárka Oborná, TJ Sokol Telnice

IVO (LOJD) ŠROT BYL ZVOLEN HLAVNÍM STÁRKEM PŘÍŠTÍCH HODŮ

V pondělí 23. června, tedy jako vždy den po hodové neděli, byl radou starších mezi stárky zvolen Ivo (Lojd) Šrot jako hlavní stárek příštích hodů v roce 2015. Setkání stárků se odehrálo u Rožnovských v Růžové ulici. Volba nového hlavního stárka je prestižní záležitostí, v níž rozhodují ti stárci, kteří již v minulosti tuto roli sami plnili. Hlavní stárek už stihl i jmenovat svou hlavní stárku, kterou bude Radoslava Smejkalová. Obec Telnice letošnímu hlavnímu stárkovi Petrovi Blažkovi i hlavní stárce Simoně Sedlákové i všem stárkům děkuje za spolupráci. Během úterního odpoledne byly v pořádku vráceny všechny kroje a brzy začne probíhat jejich pravidelná údržba. Novému hlavnímu stárkovi Ivo Šrotovi gratulujeme ke zvolení a těšíme se na spolupráci. *FK*

ŽENÁČSKÉ HODY V RŮŽOVÉ ULICI

Tradičně jedním z vrcholů programu telnických krojovaných hodů jsou Ženáčské hody, v letošním roce si připomněly své desáté výročí od chvíle, kdy zavítaly do Růžové ulice. A právě snad na tomto místě zažívají v moderní době největší úspěch. Davy hodujících místních i přespolních, desítky krojovaných,

spousta dětí, nádherné hodové počasí a především ta neopakovatelná atmosféra, která se sem pokaždé s lidmi dostaví...

Průvod ženáčů v čele s hlavním stárkem Štefanem Chovancem začal v pondělí 23. června kolem sedmé hodiny večerní za doprovodu Dambo-

řanky, vedl přes dědinu a náměstí zpět do Růžovky. Tady už čekala postavená mája, taneční parket a také cimbálová muzika Primáš, která se po celou dobu hodů střídala s Dambořankou. Večerní program zahájil Honza Rožnovský a požádal o požehnání otce Ladislava Kozubíka. Poté se ujala slova Monika

Haniková a postupně začala představovat obnovené ženáčské kroje, přičemž čtyři páry ženáčů korzovaly po parketu. Velké poděkování se dostalo všem, kteří se na jejich přípravě podíleli, snad největší zásluhu měly Renata Jahodová (krejčová), dr. Lenka Nováková

z Etnografického ústavu Moravského zemského muzea, jejímiž radami se Renata poctivě řídila, a také Monika Haniková za skvělé organizační zvládnutí přípravných prací.

Poděkování patřilo poté také Evě Vymazalové za dosavadní organizaci

a duši ženáčských hodů u příležitosti jejich 10. výročí. Dechové fanfáry si pak vysloužil František Mayer, kapelník Dambořanky, slavící své 70. narozeniny. Gratulace přijal od Honzy Rožnovského a starosty obce Telnice Františka Kroutila. I kapela Dambořanka byla po deset let vždy základním kamenem celých hodů a o osobním vztahu Františka Mayera k Telnici není třeba hovořit.

Poté přišla řada na stárky, které si připravily krásnou besedu, při níž rozproudily taneční parket. Večer pokračoval a všichni se náramně bavili, tak, jak to má koneckonců o hodech být. Blížící se půlnoc dala opět prostor stárkám, které tentokrát předvedly kankánovou show ve slušivých originálních šatech a vysloužily si bouřlivý potlesk. Noc však byla ještě mladá, zpěv i tance pokračovaly ještě dlouho po půlnoci, lidem se domů nechtělo. Ani se není čemu divit, vždyť která dědina dovede tak krásně oslavit ženáčské hody! Děkujeme všem, kteří se o tak krásný večer zasloužili! FK

OBNOVENÍ ŽENÁČSKÝCH KROJŮ

Konečně nastal ten dlouho očekávaný den. Renata Jahodová zašila poslední nit a čtyři mladé ženáčské páry si mohly na sebe vzít a světu ukázat to, co se dva roky chystalo: obnovené ženáčské kroje. Ženský kroj je ušit ve čtyřech barevných odstínech, mužský je jednotný. Čtyři páry nejdříve předstoupily před jedenáct kněží v závěru mše svaté v kostele sv. Jana Křitele. Kde jinde by měla jejich další pout začít, než u našeho patrona? Jeden z jedenácti – P. Ludvík Hemala, který právě slavil 20 let kněžství – byl jako telnický rodák požádán starostou obce o požehnání krojům i lidem, kteří je budou nosit. Žehnací modlitbu mu připravil P. Ladislav Kozubík, místní duchovní správce. Žehnací modlitba zněla takto: *„Bože, ty nás zahrnuješ nesčetnými projevy svého milosrdenství a poklad tvého dobrého srdce je nevyčerpatelný. Děkujeme ti za všechno, co jsme od tebe přijali a prosíme tě: provázej nás neustále svým požehnáním a žehnej i těm, kdo budou používat tyto kroje jako výraz úcty k tradici našich předků a k hodnotám, které nám předcházející generace připravily a zachovaly. Neboť ty žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.“*

Prvními stárky v nových krojích byly tyto páry: Pavla a Štefan Chovancovi, Kateřina a Filip Umláškovi, Ivana a Leo Bačíkovi, Hana a Michal Synáčkovi. Po požehnání vyšli krojovaní z kostela a po krátkém společném focení zamířili do Růžové ulice, kde je už čekali další stárky, ke kterým se přidali do průvodu dědinou. Na začátku večerního programu Ženáčských hodů pak kroje všem přítomným představila Monika Haniková, vedoucí přípravného týmu, těmito slovy:

„Dovolte mi, abych vám v krátkosti představila naše obnovené ženáčské kroje. Před více než dvěma roky jsme se začali zabývat myšlenkou na obnovení telnických ženáčských krojů. Naše první kroky vedly do etnografického ústavu Moravského zemského muzea v Brně. Vybrali jsme období na přelomu 19. a 20. století, protože z té doby se dalo ještě nějaké bližší informace získat. Po dlouhém hledání jsme měli představu o tom, jak asi by kroj mohl vypadat a hlavně, jak by se přiblížil skutečnému oděvu, nošenému v té době. Při loňské vernisáži fotografií v Telnici se pan doktor Trávníček zmínil o tom, že kroj by měl být takový, aby se v něm ti, kdo ho budou nosit, cítili dobře a rádi ho oblé-

kali. Drželi jsme se také rad paní doktorky Novákové z etnografického ústavu a výsledek našeho společného snažení vám právě představujeme.

Ženský kroj má tři spodničky, sukně je ušitá z brokátu s vetkanými květy. Kacabajka je z jemného sametu ve stejném barevném odstínu. Na zadní části má ušitý šúsek. Kabátek je zdobený vyšivanou portou. Zdobení u každého kroje je jiné, protože každé ženě se líbí něco jiného a každá chce být jedinečná. Zástěra je z pravého hedvábí, také barevně sladěná se sukni. Ženy mají na hlavě šátek s historickým telnickým úvazem.

Mušský kroj je ušit z tmavomodrého sukna, zdobený je knoflíky a jemnou výšivkou v barvě sukna. Skládá se z košile, vesty, saka a černých kalhot. Košile má na přední části ušity sámký. Na hlavě mají muži klobouk, také bez ozdob. Mužský oděv není tak zdobený, protože byl ve své době hodně ovlivněn blízkostí města, a také hlavně pro to, aby žena vedle něj vynikla.

Na závěr bych chtěla poděkovat paní doktorce Lence Novákové z etnografického ústavu Moravského zemského muzea, která nám velice pomohla odbornou radou a umožnila nám pro-

hlédnout si původní součásti tohoto oděvu. Také děkuji panu doktoru Josefu Trávníčkovi, který našim krojačkám uvázal šátky způsobem typickým pro naši obec a hlavně nás naučil pracovat s tímto úvazem. V neposlední řadě chci poděkovat naší paní krejčové Renatě Jahodové za perfektní ušití krojů a obětavý přístup jak v přípravné fázi, tak i při samotné realizaci. Poděkovat bych také chtěla zastupitelstvu obce Telnice za podporu tohoto našeho záměru, a stejně tak i naší kulturní komisi. Zvláštní poděkování také zaslouží členové pracovní skupiny, kteří pomáhali uvést obnovené ženáčské kroje zpět na světlo světa:

Marie Blažková, Jiří Netolický, Šárka Oborná, Pavla Chovancová, Kateřina Umlášková, Ivana a Leo Bačíkovi, Hana Synáčková, Martina Hostěradská a starosta obce.

Doufám, že se vám naše obnovené kroje líbí a že si je někteří z vás v budoucnu také pořídí. O podmínkách pořízení krojů a případné podpoře ze strany obce bude naše telnické zastupitelstvo ještě jednat. Vše se dozvíte v některém z příštích Telnických zpravodajů," končí svou řeč Monika Haniková.

Obnovené ženáčské kroje tedy byly uvedeny v život. O tom, nakolik budou používány a kdo si je pořídí, rozhodnou

sami lidé. Ti, kteří tuto slávu připravili, pracovali poctivě a svědomitě s cílem, aby konečný výsledek připomínal dědictví našich otců a navazoval v tradici, která byla kdysi přerušena. Ať žijí naše telnické hody a naše kroje!

PS: K ženáčským krojům bude ještě připraven manuál, který zpracuje Monika Haniková jako další výstup z celého dosavadního snažení mnoha lidí. Právě tento dokument bude sloužit jako informační zdroj pro budoucnost, aby bylo na jednom místě zaznamenáno to, co je k šití krojů potřeba a jak celá výroba probíhá.

František Kroutil a Monika Haniková

PODĚKOVÁNÍ ZA TELNICKÉ HODY

Telnice ještě stále v těchto dnech žije doznívajícími krojovanými hody. Pořád v různých debatách slyším zmínku o některé z částí hodových slavností, a tak mi to nedá se k nim také nevyjádřit. Stačilo by úplně říct jediné slovo: krásné. Mám velkou radost z toho, že se tato tradice nejen udržuje, ale i rozvíjí. Stále více a více mladých i dospělých se do hodových slavností zapojuje. Posuďte sami: jen krojovaných (když budu počítat děti, svobodné i ženaté) bylo letos odhadem okolo 180. To je více než desetina místních obyvatel. Jak poznamenal jeden z etnografů, kteří letos naše hody inkognito navštívil, je obdivuhodné, ko-

lik generací je do této akce zapojeno, že se do krojů obléká tolik věkových kategorií mladých a dětí. To přináší naději na pokračování našich tradičních slavností i do budoucna.

I v letošním roce proběhly hody ve velkém stylu, což je jistě zásluhou všech stárků, rodičů, organizátorů z řad Sokola Telnice, organizátorů ženáčských hodů v Růžové ulici, farnosti, zaměstnanců obce, strážníků, členů kulturní komise i pracovní skupiny obnovených ženáčských krojů a dalších dobrovolníků. Rozsah programu letošních hodů byl skutečně velkolepý. Kromě tradičních a krásných momentů letos přibýlo slav-

ností uvádění obnovených ženáčských krojů a děkovaná mše svatá telnického rodáka P. Ludvíka Hemaly s požehnaním těchto krojů.

Děkuji všem, kteří jakkoli přispěli k velkému úspěchu telnických hodů. Samozřejmě, že se vždycky nějaká drobnost nepodaří tak dokonale, jak bychom chtěli. Ale nejdůležitější je to, že jsme si hody připravili sami. Kdybychom spočítali všechny jakkoliv zapojené, dojdeme k číslu asi tří set lidí. A nebojím se tvrdit, že krása a rozsah našich hodů jsou v okolí pověstné a vysoce ceněné. Chvála všem za to!

František Kroutil, starosta obce

ZÁŽITKY Z CEST

Rozhovor

s paní Blaženou Konečnou

S paní Blaženou Konečnou jsem se potkal u jednoho stolu na ženáčských hodech. Věděl jsem, že se nedávno vrátila z Kanady, kam cestovala za svojí dcerou a její rodinou. Slovo dalo slovo a dohodli jsme se, že se s námi podělí o zážitky ze svých cest po americkém kontinentu a také prozradí něco o sobě. Za tímto rozhovorem následuje její zkrácená reportáž.

■ Považujete se za telnickou rodačku?

Nikoliv. Můj manžel Jan Konečný byl skutečným telnickým rodákem. A na blížící se sraz rodáků jsem také pozvala jeho nejmladší sestru Majku, která je místní rodačkou.

■ Takže jste se do Telnice přivdala?

Ani ne. Bydleli jsme s manželem dlouhá léta v Modřicích a pravidelně několikrát ročně navštěvovali naši rodinu v Telnici, vždyť je to nedaleko. Pamatuji se na hody, plesy, zabíjačky, svatby, rodinné oslavy apod. Moc ráda jsem do Telnice jezdila. Rodiče mého manžela žili tam, kde dnes bydlí Koneční u školy. Poté, co můj manžel zemřel, jsme se v roce 1994 museli s dětmi vystěhovat z našeho pronajatého bytu. A tak jsem si v roce 1997 koupila tento dům v Růžové ulici a o dva roky později se do Telnice přistěhovala.

■ To jste tedy určitě zažila Ženáčské hody v Růžové ulici od jejich prvního ročníku?

Když jsem zrovna necestovala po světě, pokaždé jsem se jich účastnila. Dokonce si pamatuju, že jsme si museli přinést vlastní židle na sezení. Moc se mi ty hody líbí a byla bych ráda, kdyby i dále pokračovaly. Líbilo se mi také, když se kdysi poprvé udělala hodová country zábava u rybníka. Byla to tehdy úžasná sranda. Hody v Růžové ulici mám moc ráda.

■ Je zajímavé, jak se celá Růžová ulice s těmito hody ztotožňuje...

Víte, tady je asi nějaký dobrý vzduch. Máme tu moc hezké sousedské vztahy.

■ Když jste odjížděla do Kanady, zůstala tady vaše zahrádka u rybníka. Staral se vám někdo o ni?

Ač jsem o to nežádala, nabídl mi sám Josef Jahoda, že se o ni bude starat. Ačkoliv to sám nepotřeboval, postaral se mi o ni – napsal mi krásný dopis s tím, že ho to nebude nijak obtěžovat, a tak jsem to přijala. Moc mu děkuji.

■ Na co se v rámci programu obecních oslav a srazu rodáků nejvíce těšíte?

Moc se mi líbí, že budou jezdit koně po Telnici. Těším se na prezentaci knihy o Františku Pernovi a výstavu panenek ve školce. Ráda se podívám i na historické fotografie ze života Telnice, vůbec mne zajímají všechny ty prezentace telnických spolků.

■ Využijete tištěné pozvánky, které jste dostala do schránky spolu se zpravodajem?

Chystám se zvát svoji rodinu a protože jsem dostala více pozvánek, tak se mi to bude hodit.

■ Jak se vám líbily letošní telnické hody?

Líbily. Hodně na mne zapůsobil hodový průvod, tolik stárků! A pak ty krásné ženáčské hody v naší ulici!

■ Co říkáte na obnovené ženáčské kroje?

Moc se mi líbily. Jsou opravdu krásné. Vypadají decentně, což patří ke vdaným ženám. A je to taky kus naší historie. A zvláště se mi líbily také v noci, když byly kroje zase jinak nasvětlené, hrály krásnými barvami.

Za milý rozhovor děkuje

František Kroutil

STŘÍPKY Z MÉ NÁVŠTĚVY AMERICKÉHO KONTINENTU

O Vánocích roku 2011 jsem už popáté cestovala za svou rodinou do Ameriky. Čistý let trvá 9 hodin, ale další režijní čas zabere asi 8–9 hodin. Tentokrát jsem opět vyrazila do města Waterloo v kanadském státě Ontario. Dvě vnučky mě přivítaly skokem do náruče, budoucí vnuček byl teprve na cestě. Zaznamenala jsem pro vás tyto postřehy a zajímavosti z více než dvouletého pobytu na americkém kontinentu, lépe řečeno v Kanadě, USA, Mexiku a na Kubě.

Školství a výchova dětí v Kanadě – Ve škole platí pravidlo, že když zde studuje starší sourozenec, má ten mladší přednostní právo být do ní přijat. Ve školce ani na základních školách se nevaří, děti si musí s sebou nosit jak jídlo, tak i pítí. Dvakrát týdně mohou rodiče objednat dětem dovážku oběda do školy, pizzy nebo kuřete, jenže to bývá ochucené stejně jako jídlo pro dospělé, takže to pro děti není příliš dobré. Základní škola je zdarma, další vzdělání si musí hradit rodina sama. Děti nenosí učebnice do školy, jen složku, kde mají minimální množství úkolů a vzkazy pro rodiče. V průběhu vyučování mají děti dvě větší přestávky, které musí trávit za každého počasí venku na trávě či hřišti. Občas vyráží na kulturní či sportovní akce, i při mínus dvaceti podnikají aktivity venku. Dětské lékařství není odděleno, rodinný lékař se stará i o novorozence. Má to tu nevýhodu, že maminky třeba v šestinedělí musí trávit čas v čekárně s jinak nemocnými lidmi. Zajímavým pravidlem je to, že do 11 let nesmí zůstat dítě samo doma, maximálně na asi 2 hodinky, když si rodiče potřebují nutně něco vyřídit. Po jedenáctém roku však může dokonce už dítě hlídat i cizí děti. Ještě taková drobnost: Doslova mne dojalo to, že na každém rohu nějakého parku byly vystavěny záchody. Součástí byly i přebalovací pulty, většinou nerezové a čisté, vybavené mýdlem a utěrkami.

Životní podmínky v kanadském městě Waterloo – Ze všeho je tam cítit respekt k přírodě. Při výstavbě rodinných domů platí, že mezi budovami musí být aspoň třímetrová proluka. Zahrady bývají pouze okrasné, maximálně se pěstují rajčata či cukety. Žije zde mnoho druhů divoké zvěře, která však devastuje lidské snažení. V zahradě se nachází vždy obytný venkovní prostor

se zahradním nábytkem, před domy bývají široké pásy trávníků. Hodně se zde sportuje, běhá. Téměř jsem nezahlédla nějakého kuřáka. Klasické hospůdky se tu nenacházejí, jen speciální podniky s pivem. Místní obyvatelstvo se skládá z mnoha různých národností. Nacházíme zde i spoustu přírodních rezervací. Potkala jsem se i s místními indiány, kteří žijí i v těchto rezervacích. Pokud má indián bydliště v rezervaci, nemusí platit daně. Svě domorodé oblečení používají pouze při vlastních slavnostech, na kterých hrají na bubny a zpívají své krásné melodické písně. Bělochům je na tyto akce vstup povolen. Kromě těchto míst běžně tančí i v parcích své vlastní tance.

Zvířata – Typickým zvířetem uváděným i na kanadských mincích je kanadská kachna, divoká husa, která běžně hnízdí v blízkosti domů a prochází se po ulicích. Když vyvádí mláďata a rozhodnou se jít přes cestu, řidiči poctivě čekají, až se dokolébají na druhou stranu. Přes noc ovšem hodně zvířat na cestách umírá, např. skunk, jehož „vůně“ pronikne i přes zavřené okno v autě. Vždy, když se dostaví na zahradu, nemůžete hodinu pořádně dýchat. Silniční obětí bývá často i mýval. Ten je úžasně šikovný, leze po stromech a krmí se třeba sypáním pro ptáky. V zahradě žije i mnoho žab a chipmunků, což je nejmenší druh veverky na světě, která se vejde do dlaně a žije v zemi. Na jaře jsou lidem velmi nebezpeční kojoti. Osobně jsem na pár metrů zahlédla rysa, který byl velmi hlučný na to, aby nás, spící ve stanu, neprobudil. Když jsme jednou trávili čas v chatě na břehu jezera, zahlédla jsem černého medvěda, rychle jsme se schovali do chaty. Jenže ani ta by pro něj nebyla překážkou, pokud by ji chtěl překonat. Nikde se proto nesmí nechávat žádné jídlo. Přechovává se maximálně dobře uložené v autě nebo se vytáhne lanem na strom. Ani zbytky se nesmí zahrabávat do země. Při túrách v lese je dobré hlasitě mluvit, aby o vás medvěd věděl a měl možnost odejít. Pokud se ovšem neprocházíte po jeho vlastní trase, pak vám nepomůže vůbec nic. Zahlédnout lze třeba i losy. Na jaře se objevují krásní ptáci: na trávě pochodují černí zahradníčci, hezky seřazení v řadě vedle sebe a zobají společně červy z trávníku.

Krásní jsou i oranžově zbarvení robini, nádherně modrý je pták blujay. Kolibříkům se dává na příkrmení speciálně připravená cukrová voda, přesně podle receptu. Vyskytuje se zde opravdu veliké množství pestrobarevných ptáků, jejichž jména ani neznám. Sami Kanadčané je třeba pojmenovávají doslova v překladu: „Černý pták s červenými křídly“. I v zimě na zmrzlých větvích zpívá tzv. kardinál, který je krásně červený. Všude také potkáváte fantasticky zbarvené motýly, z nichž nejznámější je monarch.

Zdravotnictví – Každý si sice platí zdravotní pojištění, ale zaměstnavatelé nabízejí svým zaměstnancům tzv. benefity. Nabídka se liší od zaměstnavatele: pojištění může být rozšířeno jak na zaměstnance, tak i na jeho rodinné příslušníky. Funguje to tak, že si nejdřív člověk zaplatí péči u lékaře, a pak si ji nechá proplatit u zaměstnavatele. Léky si platí každý sám v plné výši.

Daně – Pro fyzické osoby platí daň z příjmu až 30 %, lidé s menším výdělkem mají menší daně. Daň se platí jednou ročně, každý si to musí ohlídat a zaplatit. DPH je ve výši 15 %, v obchodech se ceny zboží uvádějí bez DPH. Z vybraných 15 procent si 8 nechá stát Kanada a zbytek zůstává ve státě Ontario.

Doprava – Děti do školy vozí speciální autobusy. Veřejná doprava funguje, ale protože je všude daleko, v každé rodině mají dvě auta. Menším, ale lepším jezdí pánové, větším vozem (většinou šestimístným) jezdí ženy. Řidiči jsou tam ohleduplní: kdo přijede první na křižovatku, první také odjede. Pokuty za překročení rychlosti se vybírají podle jednoduchého klíče: o kolik jste překročili rychlost, tolik dolarů zaplatíte.

Jezera a vodní krajina – Kanada je velká země plná jezer. Nejčastěji jsem navštěvovala Huronské jezero, které je druhé největší v mezi kanadskými Velkými jezery. Jezdí zde proto velké lodě. Voda je zde křišťálově čistá, proto se dají například průhlednou podlahou sledovat vraky ztroskotaných lodí. Uvnitř jezera se nachází ostrov indiánů zvaný Manitoulin, kde žijí indiáni živící se výrobou drobných dárkových předmětů a nosí své kmenové oděvy, na rozdíl od ostatních indiánů žijících na pevnině. Navštívila jsem také další jezera. Jednou v létě jsme se byli podívat

na Niagarské vodopády a mokří jsme byli už na silnici, jak se mlžilo. Padají do hloubky 55 metrů a mají takovou sílu, že ještě 55 metrů pod hladinou je můžete cítit. Za vodní stěnu se dostanete výtahem, a můžete tak slyšet tu sílu vody. V zimě zamrzají, výjimkou zde není padesátistupňový mráz.

Zemědělství – Několik kilometrů za městem začínají zemědělské farmy, pěstují se zde stejné plodiny jako u nás. Na úplném jihu státu Ontario najdeme ovocné sady, lidé preferují místní ovoce. To se prodává jak přímo z domu, tak i v nehlídaných boudách, kde si může každý nakoupit ovoce, zeleninu a květiny a zanechá tu za to své peníze, může si i rozměnit. Nesetkala jsem se s vandalismem. To mne opravdu došlo. Koupit si můžete také javorový a včelí sirup.

Starosvětští mennonité – A právě javorový a včelí sirup prodávají

mennonité. To je křesťanská komunita, která žije na svých farmách způsobem podobným životu asi o dvě století nazpět. Muži se oblékají pracovně, ženy nosí dlouhé skládané sukně, blůzky vždy ke krku s dlouhým rukávem, na hlavě čepce (viz obrázek). Nepoužívají moderní techniku, třeba televizi, mnozí nemají ani elektřinu. V poslední době ale přibývá solárních panelů a někteří si stavějí větrné elektrárny. Jezdí v malých černých krytých dvoukolkách s koňmi, ale používají třeba výkonné stroje na práci. Děti mají svoji školu a komunita svůj kostel. Nesmějí se ženit a vdávat s ostatními obyvateli mimo komunitu, pokud to poruší, komunita je vyloučí.

Kubánský ostrov Caya Coco – Tento ostrov je luxusně vybaveným místem s plážemi, bazény a zábavnými atrakcemi. Personál byl velmi úslušný. Větši-

nou zde děti hlídá babička a rodinu živí maminka. Když tu jako turista zanecháte obsah svého kufru, jejich děkování nemá konce. Mnohé Kanadanky sem přijíždějí už s tímto úmyslem. Na toto místo se jezdí v době, kdy v Kanadě panuje teplota dvacet pět stupňů pod nulou.

Mexický ostrov Cozumel – Podobně to bylo i na mexickém ostrově Cozumel. I když na severu Mexika moc rádi nevidí turisty z USA, tady jsou vděční za každého. Jak nám řekl taxikář: „Když nebudou turisté, nebude na chleba.“ Narazili jsme na kamenné kostelíky tak pro pět lidí a mayské památky. Jednou z nich byla prohlubenina, do které dříve Mayové házeli své lidské oběti. Na tento ostrov jsme cestovali krásnou lodí pro 1500 lidí, darem ke svým 70. narozeninám jsem dostala k využití krásně zařízenou kajutu. Při plavbě lodí jsem pochopila, proč někteří námořníci po vystoupení z lodi chodí jak mnozí jiní z hospody. Ještě nějakou dobu po tom stačilo pustit v dřezu vodu a mozek mi hned připomínal, že se houpu.

Státy USA – Navštívili jsme tyto státy: Michigan, Ohio, Kentucky, Georgia, Florida a Tennessee. Například Tennessee má hodně hornatou a zalesněnou krajinu, krásné jeskyně a nádherné podzemní vodopády.

V Kanadě žije moje dcera se zetěm a tři moje krásná vnoučata. Díky nim se mi splnil sen podívat někdy do Kanady. Nakonec jsem viděla ještě více a jsem za to moc vděčná. Pokud jste vydrželi číst až sem, děkuji za váš čas. Děkuji také všem za velmi milé přivítání doma, které jste mi v Telnici připravili při náhodných setkáních.

Blažena Konečná z Růžové ulice

GALAVEČER TANEČNÍHO KLUBU

Jako každý rok, tak i letos nám 30. května tanečníci našeho tanečního klubu připravili krásný večer plný tance a zábavy. Tleskali jsme jak nejmenším začínajícím párům, tak i párům, které se tanečnímu sportu věnují již nějakou dobu a sklízí úspěchy na tanečním poli, tak i našim nejlepším tanečním reprezentantům, kteří letos opět byli vidět jak na soutěžích v České republice, tak i na soutěžích v zahraničí. Jak jsme uvedli v minulém čísle zpravodaje, titul Mistra ČR v latinsko-amerických tancích družstev obhájil

Taneční klub Orel Telnice. Ale nejen tancem jsme se tento večer bavili. Naši tanečníci umí nejen tančit, ale i zpívat a výborně jsme se pobavili při představení, kterým se právě týmy, které postoupily do finále Mistrovství ČR, představují. Přejeme našim tanečníkům, aby přes prázdniny nabrali síly do další taneční sezóny nejen na soustředění v telnické orlovně a aby se jim dařilo minimálně stejně, jako v uplynulé sezóně.

*Jiří Hrazdíra,
Orel jednota Telnice*

POSLEDNÍ ZDRAVOTNÍ CVIČENÍ V SOKOLE PŘED PRÁZDNINGAMI

Ve středu 18. června se sestry ze zdravotního cvičení sešly v klubovně na sokolovně k rozloučení před prázdninami. Přišla mezi nás naše první cvičitelka po roce 1991, nejstarší členka Sokola, která v květnu oslavila krásných 88 roků, paní MUDr. Jarmila Matějková. Bylo to přátelské setkání, plné vzpomínání a slavení. Rozcházel jsme se s dobrým pocitem, s přáním, že se sejdem zase za rok (ale cvičíme již v září). Sestře Matějkové přejeme ještě jednou hodně zdraví, dlouhá léta a ten elán, který má.

Dozvoľte mi také vzpomenout některá výročí: Dne 28. června 1914 byl v Brně slet, který byl v průběhu cvičení ukončen z důvodu atentátu na následníka trůnu Ferdinanda a jeho manželku. Tohoto sletu se zúčastnili i telničtí sokoli

v sokolských krojích. V čele průvodu šel JUDr. Jindra Vaníček. Ve stejný den se v Telnici konaly hody, i ty musely být z důvodu atentátu předčasně ukončeny. Dne 8. srpna je výročí 130 roků úmrtí zakladatele Sokola Dr. Tyrše (1884). Miroslav Tyrš je pochován na Olšanských

hřbitovech v Praze společně se svým přítelem a tchánem Jindřichem Fügnerem. Bratr Fügner byl Sokolu oporou a jeho záštitou a obětoval mu všechn svůj majetek. Z jeho peněz byla postavena i první sokolovna.

Eva Kořalíková, Sokol Telnice

DĚKOVNÁ MŠE P. LUDVÍKA HEMALY

U příležitosti 20. výročí kněžského svěcení sloužil v pondělí 23. června telnický rodák P. Ludvík Hemala děkovnou mši svatou v kostele sv. Jana Křtitele, kterou s ním koncebrovali spolužáci z kněžského semináře. Kněží bylo v presbytáři tolik, že i ministranti museli sedět na lavicích mezi lidmi. Slovo při promluvě si vzal P. Pavel Kuchař, který velmi poutavým způsobem rekapituloval dvacetileté období kněžské služby. Na závěr mše svatě požehnal otec Ludvík obnoveným

ženáčským krojům i stárkům, kteří je budou nosit. Následovala gratulace ke krásnému výročí od starosty obce Telnice a také od farníků, kteří současně pozvali všechny přítomné kněze na ženáčské hody, které začínaly prakticky ihned po skončení mše svaté. Mezi pozvanými hosty byli v Telnici přivítáni tito kněží: Mons. Josef Nuzík, generální vikář olomoucké arcidiecéze, P. Pavel Hofírek, děkan v Přerově, P. Pavel Kuchař, farář v Dolním Benešově, P. Zdeněk Graas, fa-

řář v Pitíně, P. Pavel Jagoš, farář v Rychnově na Moravě, P. ThLic. Stanislav Pacner, Th.D, kaplan v Rousínově, P. Jaroslav Šmejkal, farář v Chlumu u Třeboně, Bc. Th. Josef Matras, farář v Bystrém, P. Petr Bartoněk, farář v Litobratřicích, P. Marcel Javora, farář ve Vysočanech u Blanska, a P. Petr Holý, farář v Dalešicích. V Telnici byli kněží přivítáni místním duchovním správcem P. Ladislavem Kozubíkem, který byl také autorem žehnací modlitby krojům a stárkům. FK

SETKÁNÍ KLUBU AKTIVNÍCH SENIORŮ

V úterý 10. června jsme se sešly v počtu 16 senierek, abychom vyslechly přednášku Mgr. Evy Vernerové, zakladatelky Parkinson Klubu Brno, který sdružuje nemocné Parkinsonovou chorobou, jejich rodinné příslušníky a příznivce k tomu, aby se učili překonávat problémy, a tím ulehčili složitou životní situaci sobě i svým nejbližším. Za zprostředkování přednášky patří dík jednomu z telnických občanů: pane Jiří, děkujeme! Samozřejmě nás poctil návštěvou náš pan starosta. Zakoření se neslo v atmosféře oboustranné spokojenosti, vyslovené i paní přednášející. Další dík patří jedné z členek, která se ujala vedení kroniky KLASu. Vyžádalo si to samozřejmě čas k prostudování dosavadních zápisů z jednotlivých setkání KLASu od roku 2011,

od něhož se scházíme dvakrát v měsíci. Rovněž si to žádalo trpělivost a potřebnou grafickou úpravu. Velký dík, paní Daro!

V úterý 24. června 2014 jsme se sešly před prázdninami naposledy, abychom si připomněly zásady bezpečnosti. Seznámily jsme se s některými z 10 uvolňujících a zdravích prospěšných technik rukou. Příjemným odlehčením od těžšího tématu byla gratulace jedné z členek, coby novopečené

Sociální komise obce Telnice ve spolupráci s brněnským Centrem pro rodinu a sociální péči srdečně zve SENIORY na

setkání s programem KLAS – klub aktivních seniorů

v úterý 9. září 2014
od 09:00 do 11:00 hod.
v Šatlavě, vstup z OÚ

Téma: „Dojmy z prázdnin - cestování“

Příspěvek na náklady: 20 korun
Bližší informace získáte u paní Marie Fialové
na telefonním čísle: 777 068 788

www.telnice.cz

babičce. Třebaže účast byla nižší (bylo po hodech), nic to nebránilo v tom, abychom se přesunuly do velké zasedačky k promítání filmu „Šmejdi“, čehož se ujal sám pan starosta, za což mu ještě jednou děkujeme. S přáním v klidu prožitých dnů prázdnin, kdy se KLAS neschází, jsme se pak odebraly do svých domovů. Na setkání 9. září 2014 jste všichni srdečně zváni!

Marie Fialová, koordinátorka KLAS Telnice

SLUNÍČKOVÁ OLYMPIÁDA

Dne 3. června se pravidelné úterní setkání mateřského klubu Telnické sluníčko přesunulo do prostor

hřiště u rybníka, kde děti předváděly své sportovní dovednosti a schopnosti na akci nazvané Sluníčková olympiáda s piknikem v trávě. Děti plnily úkoly podle barev olympijských kruhů a za každý splněný úkol dostaly stužku v barvě kruhu. Modrý úkol představoval překážkovou dráhu, kde děti musely držice se za lano přejít hřiště, poté prolézt dlouhý tunel a nakonec proběhnout slalom, a to vše třikrát. Žlutou stužku si vysloužily za shazování kuželek a vytahování rybiček z vody. A ten, kdo byl moc ši-

kovný a vytáhl pět rybiček, dostal krásného pejska na špejli. Pro černý (fialový) úkol jsme využily náš oblíbený padák, kterým jsme pohoupaly míčky a poté vyhodily do trávy. Následně děti měly posbírat co nejvíce míčků, aby měly více možností se trefit do otevřené pusy šaška. Zelenou stužku si děti zasloužily za námořnické dovednosti, při nichž se

houpaly na vlnách a poté se motaly ve vodním víru. Poslední, červenou stužku děti dostaly za prolezení největší prolézačky a jízdu po skluzavce. Na závěr všechny děti dostaly krásné dřevěné medaile z dílny Veroniky Švaňhalové, DVD se zvířecí tematikou, malou svačinku a pitíčko. Poté jsme společně usedly do trávy k pikniku. V průběhu celé

olympiády se vytvářely sádrové odlitky ručiček dětí, které si pak každý odnesl na památku. Velké poděkování patří Hance Vaškové za pomoc při organizaci, Veronice Švaňhalové, Stanislavu Královi za sponzorský dar a veškerou práci s odlitky a také Jaromíru Popelovi za pomoc s odlitky.

Za Telnické sluníčko Dominika Králová

SETKÁNÍ DĚTÍ Z ŘÍCMANIC A TELNICE

Loni mne při akademii ke sto letům vzniku naší Vaníčkovy župy požádala sestra starostka Sokola Řícmanice, zda by se dala uskutečnit návštěva jejich dětí u nás. Je dobré podotknout, že Řícmanice nemají sokolovnu. S naším prostředím se seznámili na veřejné secvičné, o které jsem již také psal.

Při čtení almanachů ke sto letům trvání našich sokolských jednot čtenář zjistí, že jsou prakticky shodné až do devadesátých let minulého století. I když naše obec Telnice je dvakrát větší, provází nás prakticky stejné problémy. V zimě nás navštívily sestry z Řícmanic a pokoušeli jsme se

najít vhodné termíny pro reciproční návštěvy dětí. Byl to hodně tvrdý oříšek, a tak se to napoprvé nepodařilo. Termín byl nakonec náhradní: 7.–8. června 2014. Trochu komplikací způsobila náhradní autobusová doprava za vlaky, kterou však děvčata z Řícmanic bravurně zvládla. Setkání na návsi bylo srdečné a děvčata byla odměněna apartními slunečními kloboučky od sponzora, který nechce být jmenován. Společně jsme prošli část naší Historické naučné stezky, na jejímž počátku nás již čekal bratr Ladislav Kořalník, který nám doplnil vědomosti o bitvě tří císařů. Po cestě jsme pochopitelně nezapomněli

vyzkoušet zařízení dětských hřišť. Před polednem jsme se občerstvili zmrzlinou. To již před kostelem sv. Jana Křtitele na nás čekal telnický rodák a v současnosti kastelán na tvrzi v Nemili, Jaromír Šufr. Velmi odborným a zasvěceným výkladem nás uvedl do historie i současnosti naší nejvýznamnější památky. Měli jsme možnost shlédnout odjezd královské svatby dcery pana Krále.

Doputovali jsme do krásného areálu sokolovny k malému občerstvení. Zde na nás čekal bratr Jaroslav Janko. Přiblížil nám smysl a cíle Sokola a obdaroval děti malým mlsem. Dovolím si poznamenat, že br. Janko je po-

sledním žijícím účastníkem Pecháčkovy skladby Věrní zůstaneme. Pak se již naplno rozjelo cvičení všech dětí na náradí za odborného a pečlivého dohledu cvičitelek z obou jednot. Posléze na venkovním hřišti trenéři vedli společný trénink v házené. Po vynaložené námaze čekal již táborák

s tradičními špekáčky, které byly pro nás speciálně vyrobeny z masa. Řícmanické sestry přišly s nápadem na tzv. toustový špekáček. Večer se nesl v duchu přátelství a porozumění, ke kterému jistě přispěl i zvuk kytary a písní. Jakmile telnické děti uslyšely, že bude noc v sokolovně, tak se hojně

připojily. Spalo jich tam společně 22. Ráno byly ke snídani buchty a bylinkový čaj z telnického mlýna. Řízení dopoledního turnaje v malé kopané se ujal starosta obce, bratr František Kroutil. Velmi odborně a neúnavně zasvěcoval všechny hráče do pravidel kopané. Řícmanická děvčata

předvedla nevídaný výkon a zanechala sympatický dojem. Obzvláště obětavé zákroky brankářky vejdou do historie. Zde je poctivé přiznat, že řídicí turnaje doplnil sestavu děvčat o jednoho telnického chlapce. Další společné foto, drobné dárky od pana starosty a loučení s novými kamarády. Oběd a zmrzlina v pohostinství U Laštůvků, před nímž nás již čekal autobus pana Hrdličky. Vyvezl nás na pratecký kopec k památníku Mohyla Míru. Navštívili jsme kapli a muzeum s videoprogramem, kde nám byly v živých obrazech přiblíženy udá-

losti roku 1805. Autobus nás dovezl zpět do obce, kde jsme se rozloučili a všichni nabrali směr domů.

Zdálo by se, že když jsme sokolské jednoty a ještě blízko sebe, neměli bychom se moc co učit. Opak je pravdou. Právě výměna zkušeností a postupů společně s navazováním přátelských vztahů jsou to nejdůležitější. Věřím, že nové poznatky získané na tomto setkání oživí činnost v našich jednotách. Věřím také, že tato první návštěva založí dobrou tradici. Nejkrásnějším vysvědčením, snad to mohu napsat, je vyjádření říčmanic-

kých děvčat při cestě domů: „To je škoda, že jsme byly v Telnici jen tak málo, a ne na celý týden.“

Co napsat závěrem? Sluší se především poděkovat zastupitelstvu obce Telnice za dotaci, oběma tělocvičným jednotám za vstřícnost, všem cvičitelům a trenérům za jejich nezměrné úsilí, bratrům Jankovi, Kořalníkovi, Kroutilovi, pánům Hrdličkovi, Šufrovi a panu faráři Ladislavu Kozubíkovi. Všem, kteří se jakkoli podíleli na úspěchu celé akce, a hlavně účastníkům, bez nichž by to nemělo smysl.

Jiří Netolický, TJ Sokol Telnice

PŘIJETÍ NOVÝCH MINISTRANTŮ

Telnická farnost zažila po krátké době další chvíle malé slavnosti: o svatodušní neděli (8. června 2014) byli mezi ministranty přijati: Ondřej Zapletal, Mirek Zavadil, Ondřej Macek a Sebastian Kaňa. Tito čtyři kluci se po dobu zhruba jednoho roku připravovali na službu ministranta, a to jak prakticky, tak i teoreticky. Z rukou otce Ladislava přijali křížky jako symbol ministrantské služby, a pak o této slavnostní neděli mohli poprvé ve svém ministrantském oblečení sloužit u oltáře.

František Kroutil, vedoucí ministrantů

MINISTRANTI NAVŠTÍVILI OTCE MICHAELA JELÍNKA

Telničtí a sokolničtí ministranti pod vedením otce Ladislava Kozubíka vyrazili na výlet na Vysočinu, kde v neděli 15. června navštívili otce Michaela Jelínka, jenž před ještě třemi lety působil v naší farnosti. Otec Michael přivítal návště-

vu v Domově svaté Anežky ve Velkém Újezdě, kde bydlí a také poskytuje duchovní služby. Vypomáhá také v místní farnosti a v blízkém či vzdáleném okolí. Přijati byli také kluci od sester františkánek, které v tomto domově působí spo-

lu s civilním personálem. Po společné besedě a moc dobrém občerstvení (děkujeme) se všichni vydali na farní dvůr, kde proběhl fotbalový zápas, do kterého se kromě kluků (i děvčat) zapojili i oba kněží a jedna z řadových sester. Právě výkon sestry Ivany byl obdivuhodný, na fotografiích vypadají její fotbalové kličky jako doslova taneční kreace. Také oba kněží byli stěžejními útočnými tahouny. Po sportovním výkonu navštívili kluci místního pana faráře, prohlédli si faru a také kostel Nejsvětější Trojice. Vysočina bohužel není úplně za rohem a druhý den se šlo do školy, proto bylo třeba se s otcem Michaelem rozloučit a poděkovat mu za moc milou společnost. Vyřizujeme tímto jeho srdečné pozdravy do Telnice a Sokolnic a těšíme se někdy na společné setkání v Telnici.

Za celou výpravu František Kroutil

■ CYKLOVÝLET DO SOKOLNIC

Pátek 27. června patřil dětem. To jistě proto, že dostávaly ve škole vysvědčení a začínaly jim prázdniny, ale také proto, že pro ně telnická farnost a sdružení Sokolnický dům připravili večerní cyklovýlet z Telnice do Sokolnic a následně i táborák k ukončení školního roku. O půl páté se u fary sjela kupa dětí i dospělých a společně okolo bývalého náhonu vyrazili na kole do Sokolnic, kde první zastávkou byla zámecká kaple, v níž byli všichni přivítáni otcem Ladislavem a následně byla za ně (za děti a mládež farnosti) sloužena mše svatá. Po mši se cyklisté i místní děti a rodiče vydali do zahrady u Bednárný, kde již členové Sokolnického domu připravovali táborák. Po pozhánání otcem Ladislavem Kozubíkem začalo opékání špekáčků, zpěv trampských písní a družné rozhovory mezi

účastníky. Děti se mezi tím postupně od ohně vytrácely k blízkému dětskému hřišti, kde si rozehrály vlastní hry a zábavu.

Bylo to krásné červnové pozdní odpoledne, při němž nechyběla pohoda a přátelská atmosféra. Děkujeme všem, kteří tuto akci připravili. **FK**

■ PROMÍTÁNÍ LETNÍHO KINA

Od 6. do 9. července 2014 proběhlo na obecním parkovišti u Sokolovny v Telnici opět promítání letního kina ve spolupráci s Kinematografem bratří Čadíků. Ve čtyřech promítacích dnech byly uvedeny tyto filmy:

neděle:

Postřižiny – sledovalo 80 diváků

pondělí:

Příběh kmotra – sledovalo 120 diváků

úterý:

Donšajni – sledovalo 90 diváků

středa:

Revival – sledovalo 20 diváků.

Celkově shlédlo promítané filmy více než 300 diváků. V úterý 8. července 2014 v závěrečném finále vyhnal diváky „z kina“ prudký déšť, ve středu pak panovalo před promítáním chladné a deštivé počasí, takže dorazilo jen dvacet nejodvážnějších. Škoda jen, že právě poslední den se promítal zřejmě nej-

lepší filmový snímek. Všechny promítané filmy si našly své diváky: zatímco Prostržiny ocenila především mladší generace, Příběh kmotra přilákal více střední generaci diváků, Donšajni pak především ženskou část publika.

Náklady s tímto projektem uhradila obec Telnice, proto se na místě vybíralo pouze dobrovolné vstupné, které z poloviny bude určeno známému projektu

Konta Bariéry a z poloviny jako příspěvek na digitalizaci technologie tohoto letního kina. Vybráno bylo celkem 8 456 korun. Děkujeme všem dárcům i Kinematografu bratří Čadíků za výbornou spolupráci. Promítáním letního kina se vždy nese specifická atmosféra, kterou je třeba zažít, už třeba i to, že vás „z kina“ vyžene déšť. Věříme, že se všem divákům tento filmový seriál líbil. **FK**

TELNIČTÍ VORVANI NA VLTAVĚ ANEB CO PROSPÍŠ, TO NEPROŽIJEŠ

V pátek 11. července se vydala vorvaní parta na pátý ročník vodáckého výjezdu. Vzhledem ke každoročnímu poměru dětí, dospělých a aktivních seniorů jsme se vydali na jednu z jistých vodáckých destinací, a sice na řeku Vltavu. V pátek ráno se na seřadišti potkává stará parta telnických vorvaňů a jejich rodinných příslušníků z okolních vesnic. V rámci zachování zdravé genetické informace

u ohně s kytarovým doprovodem. Mnoho z nás chodí na boso, protože zemina i travnatá plocha v našem základním táboře je podobná bahnitému dnu vypuštěného rybníka. Online předpověď Aladinova byla neomylná.

V sobotním ránu, jak je již zvykem, vstává jako první kuchař a Sup v jedné osobě „dědeček“, a připravuje ranní nezbytnost – polévku. Zemina pod námi má

Setkáváme se v dřeváku u Noida přesně včas, začíná pršet. Naštěstí je venku 25 stupňů a krátké dešťové přeháňky nás nijak nemrzí. Druhá půlka cesty do kempu je ve znamení pohody, není kam spěchat. Po příjezdu do kempu probíhá vaření dědečkova guláše a pro zájemce se koná výlet do Českého Krumlova. V kempu hraje country kapela, kdo neposlouchá nebo netančí, sdílí u ohně zážitky z uplynulého dne. Nečekaně se objevuje duchovní hasičské jednoty, P. Rosta, který s námi prožije večer u ohně a na závěr požeňná našemu výjezdu. Díky, Roste!

Je neděle a na obličejích téměř všech je vidět jediný – sotva jsme přijeli, už zase odjíždíme! Protože chceme dorazit rozumně domů, uklízíme základní tábor a už v 8.00 sedíme v lodích. Spodní úsek z Branné do Českého Krumlova teče ještě méně, nicméně všichni kolem oběda dorážíme ke krumlovským kaskádám. Všichni, kteří znají původní jezd pod zámek, jsou zklamaní z jeho stavební úpravy. Dno šlajсны je vyskládáno brzdícími kartáči. Projektant byl zřejmě nepřítel vodáků, nebo dostal prémii od místních restaurátérů. Řeku však hodnotíme kladně i v tomto dni. U pivovaru Eggenberg na nás čekají naše autobusy. Lezeme z lodí a vidíme, jak jsou naši řidiči v zajetí městských strážníků. Později zjišťujeme, že náš autobus chvilku clonil vstupu do restaurace a majitelka a ještě další lidé na nás zavolali policii. Kvapem musíme odjet z města, strážník nám dává 15 minut a každému autobusu 500 Kč pokutu. Kdyby nebyla hostinská tak hladová, najedlo by se u ní 60 lidí. Kolem 18. hodiny dorážíme do Telnice, kde jako vždy zakončujeme pouť v pohostinství U Laštůvků. Tentokrát je personál řádně proškolen a bez problémů zvládá nápor asi padesáti vodáků. Letošní Vltava k nám byla, co se týče počasí i vody, milosrdná. Myslím, že jsme si to užili. Ostatně jako vždy. Chtěl bych poděkovat všem účastníkům zájezdu za úžasné chvíle a odvalu na jezích. Díky také všem, kteří se aktivně každý rok podílí na přípravě vodácké akce a mnozí i na sponzoringu, o kterém většina účastníků ani neví. Upřímné díky a těším se s vodáckým Ahóóój na šestý ročník.
Nikým nevolený kapitán Štefan Chovanec

vorvaního stáda se k nám přidává v hojném počtu parta žabčických hasičů, jejich ženy a děti. Po nakládce bagáže vyrazíme směr jižní Čechy.

Jako každý rok nevynecháváme pivovar v oblasti, kterou navštívíme. Tentokrát jsme si prošli národní podnik Budějovický Budvar, který opravdu nezapře fakt, že je jediným národním podnikem v zemi. Někteří z nás si s chutí místo návštěvy pivovaru odskočili do **nedalekého centra** Českých Budějovic obhlédnout Masné krámy. V odpoledních hodinách přejíždíme do obce Zátoň a zažíváme dobrodružnou stezku odvahy pro naše autobusy a jejich řidiče při jízdě po asfaltové cyklistické stezce nad řekou Vltavou. Po příjezdu do kempu zabíráme všechny dostupné chatky a stavíme stany, neboť stejně jako při jiných návštěvách v minulosti nás jižní Čechy zanedlouho přivítají slejvákem. Průběžně fasujeme v půjčovně pádla a nezbytnou výbavu. Po hodině intenzivního deště je klid a my si užíváme páteční večer

stále stejnou konzistenci, ale to nikomu nevádí. Slunce, které nebylo na celém území ČR po dobu několika dní, nás ráno svými teplými paprsky ujišťuje, že bude pěkný den – jako by říkalo: Čekám tady na vás. S vodáckým výkřikem vyrazíme kolem deváté na řeku. Posádky jsou letos vyvážené a je vidět, že rok od roku jsme čím dál lépe připraveni. (Tak snad příští rok do kánoí!) Plavba pro posádky raftů je pohodová, ale díky nízkému stavu vody místy nesmírně úmorná, neboť největším nepřítelem vodáka je „olej“ a nízká hladina vody. Nejlépe si užívají manželé Vodičkovi, kteří mají 100% úspěšnost cvaknutí. Z jejich mokrých šosů a úsměvů na tvářích je vidno, že se pro řeku narodili. Ač jedou na kánoji, přijíždí mezi posledními. Zkrátka, když řeku miluješ, není co řešit. Projíždíme nádherným Rožmberkem, ale jako zkušený vltavští vodáci nezastavujeme v místních osvěžovnách, protože víme, že jídlo je nepoživatelné a personál obzvláště neschopný pracovního výkonu.

KÁCENÍ MÁJE 2014

V sobotu 19. července se v areálu sokola Telnice konalo Kácení máje. Zábava začala nástupem stárků. K tanci a poslechu skvěle hrála hudební skupina Merlin. Během večera proběhlo losování o máju, kterou letos konečně vyhrál telničák, a sice Tomáš Langer. O půlnoci se pár přítomných stárků postaralo o zábavu nástupem v kostýmech pohádkových a filmových postav. Zábava se vydařila, počasí přálo, jen škoda, že tak málo místních obyvatel má chuť se bavit. Děkuji všem, kteří se na přípravě areálu i zábavy samotné podíleli, a obci za finanční podporu akce.

Šárka Oborná

BANJO PRO PEC

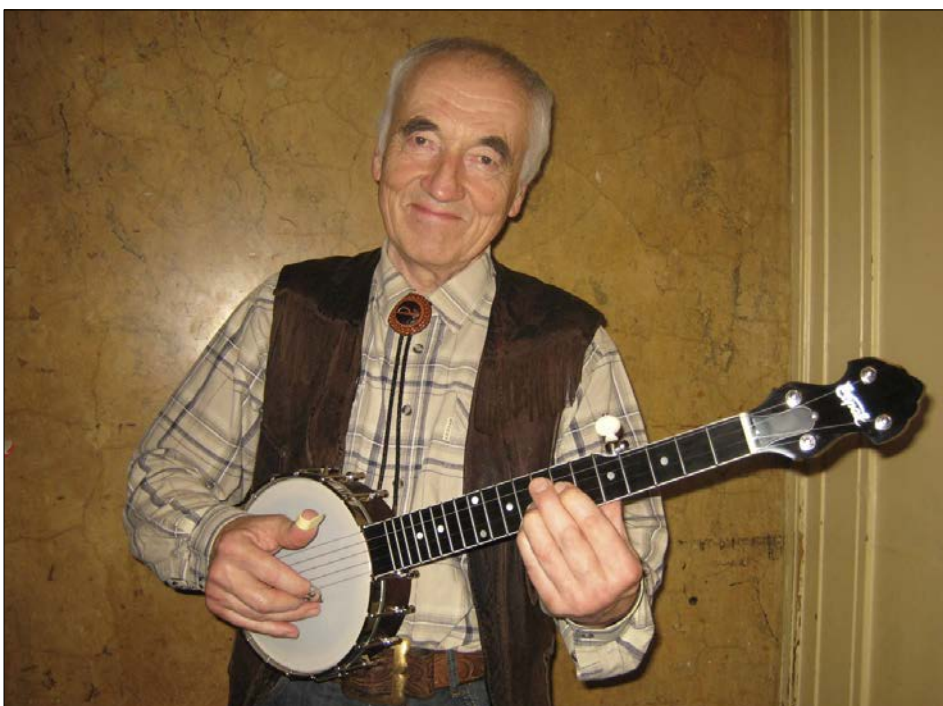
Obstarat peníze je dnes obtížné, byť by to bylo na dobrou věc. Věc jako je třeba pec. T-Parlament oslovil zkušenou keramičku paní Magdalenu Zaorálovou s žádostí o vedení kurzů umělecké i užité keramiky pro děti a dospělé. Ovšem aby se mohly hotové výrobky pohodlně vypálit, u keramiky je potřeba dvojího výpalu v odlišné teplotě, je potřeba zakoupit keramickou pec. Jedná se o poměrně nákladnou záležitost i v případě, že půjde o pec starší. Překážek se nebojíme, proto jsme se rozhodli uspořádat country večer, při němž celý výtěžek půjde právě na zakoupení vypalovací pece. Účinkovat budou dvě kapely. *Dvaapadesátka* z brněnska (kytara, dvanáctistrunná kytara, mandolína, banjo a kontrabas) a skupina *Paběrky Marko Čermáka* (banjo, kytara, mandolína, kontrabas a zpěv). Kvalitu *Dvaapadesátky* si mohli milovníci country užít před dvěma lety při koncertu v Klubu osamělých mužů, ale Marko Čermák se svojí skupinou bude hrát v Telnici a okolí poprvé.

Všem, co pamatují trampské výlety a potluchy, není třeba osobnost Marka Čermáka představovat, ovšem pro mladší generace je vhodné uvést, že Marko Čermák je kreslíř, hudebník a textař. Po Dr. Janu Fischerovi ilustroval Čermák slavné komiksové příběhy Rychlých šípů a po roce 1989 všechny knihy do souborného vydání spisů Jaroslava Foglara. Jako první v Československu soustavně hrál na pětistrunné banjo, jehož byl učitelem a propagátorem. Roku 1965 spoluzakládal le-

gendární skupinu Greenhorns, kde s ním účinkovali např. Honza Vyčítal, Josef Šimek, Michal Tučný, Tomáš Linka, Mirek Hoffmann a mnoho dalších. Dále byl Marko Čermák zakladatelem skupiny White Stars a od roku 1985 do současnosti hraje ve své kapele *Paběrky Marko Čermáka*. Dne 4. října 2007 obdržel od Mezinárodní bluegrassové asociace (International Bluegrass Music Association) jako první Čech prestižní cenu Distinguished Achievement Award za přínos country, bluegrassu a hře na pětistrunné banjo. Za svoji kariéru ilustroval Marko Čermák 47 knih, 103 komiksů a jako muzikant se podílel na 26 hudebních albech a napsal 40

písnových textů. Jelikož Marko Čermák na jižní Moravě nevystupuje, je to vynikající příležitost pro všechny znalce country si tuto legendu české trampské kultury poslechnout živě. Protože jde o benefiční koncert, budou mít všechny vstupenky unikátní kód. Každý, kdo si lístek koupí, bude moci být, se svým souhlasem, uveden na seznamu dárců, kteří na vypalovací pec na keramiku přispěli. Kdo není příznivcem country nebo nebude mít v den konání koncertu 30. srpna čas, může si lístek i tak zakoupit a přispět na dobrou věc. Srdečně zveme všechny občany a předem děkujeme.

Váš T-Parlament

O NÁVŠTĚVĚ AFRIKY

Rozhovor s Patrikou a Karlem Holčapkovými

■ *Co rozhodlo o tom, že se vydáte do Afriky?*

Karel: To bylo vcelku jednoduché. Já pracuji pro firmu Haifa a loni na našem firemním předvánočním večírku vylosovali Paťu jako vítězku bezplatného zájezdu do Afriky pro jednu osobu. Nejdřív jsme tomu nechtěli věřit, brali jsme to jako legraci. No ale později se ukázalo, že je to pravda, a tak jsem se rozhodl, že si přikoupím zájezd a pojedeme spolu.

■ *Co mělo být programem vaší cesty?*

Patrika: Zájezd pořádala nezisková organizace Bwindi Orphans, kterou firma Haifa podporuje. Proto byla hlavním programem návštěva dvou ugandských škol, které neziskovka podporuje, k tomu prohlídka safari a třeba i výšlap na nějakou horu. Na tyto zájezdy jezdí většinou lidé, kteří si adoptovali děti v Ugandě a jedou je navštívit nebo jim vezou nějaké dary. Nakonec jelo poměrně mladé osazenstvo, většinou složené z lidí, kteří se jako Kája přidali k jiné výherkyni ve stejné soutěži.

■ *Kolik vás tedy vyrazilo z České republiky?*

Karel: Bylo nás celkem dvanáct a musím říct, že jsme vytvořili perfektní partu v čele s Kateřinou Andrlou – zakladatelkou projektu. A to určitě ovlivnilo to, že se náš výlet vydařil.

■ *Kam vedly vaše první kroky v Ugandě?*

Karel: Po přejezdu z letiště do hlavního města Kampaly jsme se ubytovali v hotelu, občerstvili a zalehli. Hned ráno jsme vyrazili do skladu, kde naše neziskovka třídí humanitární dary, které sem postupně přivážejí turisté. Bylo potřeba přebrat věci podle druhu a taky podle použitelnosti.

Patrika: Bwindi Orphans už si za ta léta činnosti vychovala jedno původně adoptované dítě – mladíka Medarda, který studuje medicínu a pomáhal nám s tříděním věcí, spolu s Herbertem, který je „styčný důstojník“ organizace v Ugandě. Celkem dva dny jsme pomáhali třídít: bylo potřeba připravit zásilku pro dvě vesnice: Bwindi a Soroti. A jako první jsme měli navštívit Soroti.

Karel: Cestou do Soroti bylo v plánu vystoupit na na druhou nejvyšší horu Ugandy – Wagagai s výškou 4321 m n. m.

Patrika: Přenocovali jsme ve vesnici Budadiri u Rous, která nám pomohla sehnat nosiče a ozbrojené ochránce na cestu. Nosičům se říká šerpové a ochráncům se samopaly gajdové. Jeden šel vždycky před námi a jeden za námi. Bylo třeba si zajistit bezpečnost proti zvířatům i některým lidem. Hned za hranicemi Ugandy totiž v Kongu zuří občanská válka.

Karel: Šerpové si za den práce – nošení těžkých zavazadel – vydělají 250 korun a jsou strašně rádi, že mohou pracovat, tvrdě pracovat –

vynášejí desítky kilogramů jako nic do kopce.

■ *Jak probíhala cesta na horu Wagagai?*

Patrika: Hned na začátku nás motivovali, že ušetříme za poplatky, když tu horu zvládneme vylézt i slézt za dva dny, místo obvyklých tří dní. A tak jsme se museli snažit. Nahoru to šlo vcelku dobře, nehorší to bylo cestou zpět, protože začalo pršet a hodně to klouzalo. Navíc jsme se museli vrátit do tmy a moc času nezbyvalo.

Karel: Po návratu dolů jsme byli úplně vyřízení.

Patrika: Ještě si vzpomínám, že jsme byli po cestě z hory strašně špinaví a po-

třebovali jsme si někde vyprat oblečení. Katka nám navrhla, abychom nechali vydělat místní zaměstnance, kteří za vyprání jednoho kusu oblečení požadovali v přepočtu 8 Kč. Rous zajistila navíc výpomoc z vesnice, což vzbudilo nevoli u jejich vlastních zaměstnanců, kteří si chtěli přivydělat co nejvíce.

Karel: Po domluvě s Katkou, jsme zavrhli alternativu placení penězi, místo nich jsme zaplatili oblečením, které pro ně mělo větší hodnotu než peníze.

Patrika: Je to zvláštní pocit, platit třeba už obnošeným tričkem, a přitom ti chudí vesničané jsou šťastní, když si to mohou obléct na sebe.

■ *Pak už jste jeli do Soroti?*

Patrika: Ano, Soroti je mnohem chudší vesnice, než Bwindi. Zatímco Bwindi může aspoň trochu žít z turistiky – poblíž totiž žijí gorily, které chodí turisté navštěvovat, v Soroti nic takového není. Když jsme dojeli do Soroti, obklopilo nás snad tisíc dětí, mávali, kopali, křičeli radostí. Naše průvodkyně Katka nechala shromáždit lidi a měla k nim proslov. Mimo jiné se jich ptala, co potřebují k tomu, aby se jim lépe žilo. Hned se přihlásila jedna žena, že by chtěla motyky. Jenže do půl hodiny bylo těch žádostí šedesát. Společně jsme pak řešili, jak s tím naložit. Člověk musí znát jejich povahu, aby pochopil, jak s nimi jednat. Motyky v takovém počtu jsme jim samozřejmě nekoupili.

■ *Jak je to v tak chudé zemi s jídlem?*

Patrika: Děti, které studují školu a jsou podporovány adoptivními rodiči, dostávají aspoň kukuřičnou kaši, které se říká poscho. Pořád stále jenom to stejné jídlo. Je to taková zvláštní kaše, která vám opravdu jen zaplní žaludek, ale neobsahuje příliš mnoho vitamínů ani energie.

Karel: Taky jsem to jídlo vyzkoušel a nebylo to tak špatné. Jenže Katka nám prozradila, že pro nás to samozřejmě dochutili a udělali na másle, aby nám to chutnalo. Děti, které nemají podporu adoptivních rodičů, nic takového nedostanou. Do školy tam chodí třeba dva tisíce dětí a jen dvě stovky jsou adoptovány. Ti neadoptovaní se dívají na to, jak ostatní jedí.

Patrika: Pro všechny děti je těžké, aby se nějak prosadily. Představte si, že jednu třídu navštěvuje až tři sta dětí.

Karel: Panuje tam opravdu hrozná chudoba. Celé rodiny pracují třeba v ka-

menolomu, včetně dětí. Viděli jsme, jak ručně vyráběli šterk, doslova rukama a kladívkem rozbíjeli kamení na menší kousky.

Patrika: Katka nám navrhla, abychom pro ně u příležitosti naší návštěvy uspořádali malou hostinu. Místo bůhvíjakých dobrot jsme pro každého nakoupili základní jídlo: vajíčko, chleba sušenky a colu nebo sprite. Aby se neporvali, museli jsme sedět u výdejního stolu a každý hlídat svůj druh jídla a po jednom člověku to vydávat. Aby si děti pořádně užily třeba sprite, trošku si nalijí do vršku a pomalu usrkávají. Na závěr nás pak varovali, ať se jen tak nezbavujeme prázdných PET lahví. Jeden z nás to udělal a ty děti o ni neskutečně porvaly. Pro ně je to jako nejlepší hračka na hraní...

■ *Probíhá nějak kontrola použitých peněz v rámci projektu adopce na dálku?*

Patrika: Například jedno adoptované děvče ve škole propadlo. Tak si ho Katka zavolala a zjistila, že by dívka ráda chodila do školy, ale rodiče ji posílají pracovat na pole. Pozvala si proto rodiče a pořádně jim vyčinila za to, že jejich dítě nechodí do školy, přestože se do školy chodí najíst. Když žádný zástupce humanitárních organizací na místě není, nemůže tam probíhat kontrola. Katka přijíždí jen několikrát ročně, a tak za ni kontrolou provádí mladý medik Medard, ten je fakt šikovný a pečlivý.

Karel: Když přijede Katka do vesnice, nechá si všechny děti shromáždit a každého se ptá, co by za peníze od adoptivního rodiče chtělo koupit. Třeba: Co

by sis přál na Vánoce? A to dítě řekne: Já bych chtěl slepici, olej a třeba rýži. Žádné autíčko nebo hračky.

■ *Jakou pomoc jim tedy přináší spolupráce s humanitárními organizacemi?*

Karel: Kromě jídla se jim z peněz dárců kupují ještě učební pomůcky. A pak to oblečení. To jsme jim tam postupně rozdávali.

Patrika: Aby se vědělo, komu se za ty peníze co koupilo, děti se s těmi dary fotí a fotky se pak posílají adoptivním rodičům jako důkaz, že ty peníze byly použity na něco smysluplného. A tady jsme si nakonec a neplánovaně vybrali i my své adoptivní dítě, které budeme podporovat. Je to holčička, kterou jsme poznali jako velmi šetrnou a skromnou, skoro nic nechtěla. Když jsem ji objala, strašně se trásla, asi strachem. Večer ve stanu mi Kája říká: Paťo, já bych chtěla nějaké dítě adoptovat. A já hned: Výborně, já už mám vybráno...

■ *Kolik stojí roční příspěvek na jedno dítě?*

Patrika: Dělá to 5 800 korun. Ale pokud se vám nedaří a nemáte dostatek peněz, není problém sponzorství bez udání důvodu ukončit, nikdo vám nebude nic vyčítat a i jediný rok pomůže, kde je nejhůř. Když děti dorostou a navštěvují střední školu, je poplatek vyšší, u vysoké školy už potom stojí studium kolem 25 000 Kč ročně, to už se poté řeší např. sbírkami apod.

■ *Navštívili jste nakonec i to safari?*

Patrika: Jasně, potom jsme hned jeli do safari. Spali jsme jak uvnitř safari ve stanech, ale i v hotelu. Nádherná příro-

da a zvířata. I když se jich člověk občas bojí. Třeba toho slona s větví, co se za naším autem bůhvíproč rozběhl a honil nás. Navíc jsme spali opravdu kousek od hranice Konga. Nebyl to úplně příjemný pocit.

Karel: Kolem nás chodili hroši, bylo úžasné vidět, jaké zrychlení tato mohutná zvířata mají. Jezdili jsme i na lodkách na jednom velkém jezeru, všude hroši, buvoli, krokodýli... a místní děti. Necháпали jsme, jak se můžou místní děti koupat s krokodýly! Občas se tam prostě nějaké děti ztratí. Rodiče to moc neřeší.

Patrika: Vlastně muže jsme tam skoro žádné neviděli, spíš jen ženy a děti.

■ *A jaké to bylo v té druhé vesnici – v Bwindi?*

Karel: Bwindi má výhodu, že nedařleko za vesnicí žijí gorily. Den před příjezdem turistů jde stopař najít místo, kde žije jedna ze šesti gorilích rodin. Turisti pak za 750 dolarů mohou strávit hodinu v blízkosti goril. No, je to dost peněz, takže jsme to neabsolvovali.

Patrika: Právě tady nás zmíněný Medard pak pozval k sobě domů a chtěl nás pohostit. Nabídku jsme přijali a on byl hodně nadšený, že nás může hostit. Poté co jsme zjistili, že večere, kte-

rou pro nás přichystal, jej stála téměř 2 měsíční platy, měli jsme z toho trochu výčitky. Ale on byl opravdu šťastný, že jsme u něho mohli být, předchozí výpravy jeho pozvání odmítaly. Chtěli jsme mu to zaplatit, ale on by si nic nevzal a ještě bychom ho urazili. Jeden z nás dokonce jedl jídlo jako oni rukama, což Medarda hodně potěšilo.

■ *A co bacily a infekce?*

Karel: Byli jsme až na jednoho všichni očkováni. A ten neočkovaný kolega dostal tři dny před odjezdem malárii...

■ *Na letošních hodech jste si otevřeli prodejní stánek s africkými věcmi. To je další možná forma pomoci?*

Karel: Katka z Bwindi Orphans dopředu nahlásí ve vesnici, že si přijdeme nakoupit jejich výrobky, a pak s nimi smlouvá rozumnou cenu, aby to mohla prodávat v České republice. Jsou to různé koše, talíře, korály, káva, kávové boby, čokoláda, sezam, buráky apod. Pak se to převáží zpátky v zavazadlech turistů do Evropy. V Ugandě se tímto způsobem nakoupí věci, které se dále u nás prodávají. Zisk z prodeje jde zpátky do Ugandy, dále třeba na stavbu školy. Tehdy mne oslovila Katka,

jestli bych jim jako stolař nepomohl tu školu postavit. Tak jsme se dohodli. Oni už dokonce nakoupili pozemek.

Patrika: Jinak na hodech jsme prodali věci za 14 tisíc korun. Zájem byl takový, že Kája ještě nějaké věci prodával přímo z domu.

■ *Takže se tam ještě vrátíte?*

Karel: Uvidíme, jak to dopadne se stavbou té školy, ale v každém případě se tam chceme příští rok podívat. Tentokrát už oba za své.

Patrika: Mě hodně zajímá, jak se bude dařit naší adoptované dcerce.

Karel: Víš, tam je sice hrozná chudoba, ale ve srovnání s naším světem tě tam nic nenaštve, nic tě nevytočí. Když jsme odjížděli, tak nám uspořádaly děti ze školy úžasnou rozlučku a děkovaly nám za to, že jsme jim pomohli. Chytly nás za ruku a tancovaly s námi místní tance. Byl to skvělý zážitek.

Patrika: Příznám se, že se nám nechtělo zpátky domů...

Za milý rozhovor nabitý energií a nadšením děkuje František Kroutil. Pokud se budete chtít o této humanitární organizaci dozvědět více, můžete se podívat na www.bwindiorphans.org.

PŘEDSTAVENÍ ČINNOSTI VĚKOVĚ NEJMLADŠÍCH SPOLKŮ

Za posledních několik let vznikly v naší obci tři nové spolky, které se aktivně podílejí na životě naší obce a viditelně přispívají k rozvoji kulturního či společenského života. Vzhledem k tomu, že toto vydání Telnického zpravodaje budou z velké části číst i rodáci, kteří nemuseli mít příležitost se s činností těchto sdružení setkat, dovolili jsme si připravit takovou malou prezentaci Klubu aktivních seniorů (KLAS), Telnického sluníčka a T-Parlamentu.

KLAS Telnice slaví tříleté výročí

Klub aktivních seniorů v Telnici oslavil tříleté výročí vzniku. Klub aktivních seniorů je svépomocná iniciativa seniorů, zaměřená na posílení dovedností, důležitých pro samostatný a spokojený život. Je to místo, kde senioři mohou najít nové přátele, kde mohou sdílet témata se svými vrstevníky, mohou se zasmát a dělat chyby, mohou předávat hodnoty svého živo-

ta dál a hlavně nebýt sami. Těší nás, že KLAS vznikl i u nás v Telnici, a to 9. června 2011. Tehdy se KLAS scházel v pohostinství U Laštůvků, později na faře, kde nám bylo nabídnuto nebývalé prostředí plné pozitivní energie. Zvlášť milé byly návštěvy pana faráře L. Kozubíka a nám všem v chladných měsících u krbu nic nescházelo. Děkujeme! Od 11. března 2014 jsme ve svém, v novém prostředí bývalé Šatlavky, kde jsme získaly od obecního úřadu místnost k pravidelnému setkávání. Dík vyslovujeme panu starostovi, který především se o tuto sice malou, ale naši klubovnu zasloužil. Pravidelně nás navštěvuje, podělí se s námi o naše starosti, problémy, ale i radosti. Naše setkání zahajujeme písní KLASu a naší znělkou. Pak už následují různá cvičení paměti, procvičování jednotlivých partií těla s ohledem na naše možnosti. Na řadu přijde hlavní téma, které je předem známo. Seniořky si odnášejí pracovní list coby tip na činnost doma. Chci poděkovat

všem, kteří s KLASem přicházejí do styku, za ochotu, vstřícnost a za chvíle, které mnohdy pomohou z chmuru a smutku.

Ve dnech oslav, bude-li na to časový prostor a nebudou-li seniorky příliš zaneprázdněny návštěvami rodáků, můžeme přispět do programu naším minipásmem slova a písně, jehož autorkou je jedna z nás. Také bude možno nahlédnout do kroniky KLASu, založené paní Staňkovou. Za její obětavou práci děkujeme!

Pro představu uvádíme nástin hlavních témat na další půlrok činnosti KLASu:

- 9. září: Dojmy z prázdnin – cestování;
- 23. září: Zelené koření z našich zahrádek;
- 14. října: Česká poezie;
- 28. října: Státní svátek;
- 11. listopadu: Životospřáva seniorů – krajové speciality;
- 25. listopadu: Čeština je úžasná;
- 9. prosince: Pohyb ve vyšším věku – tanec v sedě;

23. prosince: Blížící se Vánoce – vyrábění (po předchozí domluvě, zda se termín hodí);

13. ledna 2015: Nový rok – svátek Tří králů.

Na setkání po se těší Marie Fialová, koordinátorka KLAS Telnice

Pár slov o činnosti mateřského klubu Telnické sluníčko

Pod hlavičkou Telnického sluníčka funguje v naší obci mateřský klub, v němž se setkávají naše nejmenší děti, které ještě nechodí do mateřské školy. Pravidelné setkání mateřského klubu se koná vždy v úterý od 9.30 do 11.30 hod. a je určeno pro děti od 2 měsíců do 4 let. Děti doprovází jejich rodiče či prarodiče, zejména však maminky na mateřské dovolené.

Kromě pravidelných setkání mateřského klubu organizuje Telnické sluníčko akce pro rodiny s dětmi. K těm tradičním patří Vítání jara a probouzení broučků, Lampionový průvod s příjezdem svatého Martina, výlety, Den pro rodinu, dílničky pro maminky, besedy apod. V letošním roce se chystáme na Národní pouť do Žďáru nad Sázavou, která se koná v sobotu 30. srpna a na kterou vás srdečně zveme. V novém školním roce také zveme všechny rodiče i prarodiče s jejich dětmi na naše pravidelná setkání, která zase opět začnou v úterý 9. září 2014.

Pavla Chovancová, Telnické sluníčko

T-Parlament

T-Parlament je skupina převážně mladých lidí z Telnice, která má za cíl pořádat zajímavé a netradiční akce v obci, dále pomáhat tradičním spolkům a obci

Telnici v propagaci. T-Parlament pořádá několik více či méně úspěšných jednorázových akcí. Nyní se soustředí na iniciaci a podporu kroužků a kurzů, které by měly být dlouhodobé, jako je modelářský kroužek pana Milana Krejčířka nebo keramika s paní Magdalenou Zaoralovou. Právě pro zakoupení keramické pece bude pořádat T-Parlament benefiční country večer s koncertem Marko Čermáka. Na této své dosud největší akci T-Parlament spolupracuje s obcí Telnice, ředitelkou ZŠ paní Leonou Bímovou a starostou Sokola bratrem Pavlem Oborným. Dále spolupracujeme s Paintballem Telnice, který má hřiště v bývalém JZD Telnice. V současnosti má T-Parlament kolem třiceti členů a příznivců. V brzké budoucnosti plánujeme oficializaci a nabírání dalších členů i mimo Telnici.

Jan Hanuš, T-Parlament

ORELSKÝ TÁBOR 2014

Při rozeslání předběžných přihlášek na letošní orelský tábor (29. června až 8. července) se táborníci ptali: „Co bude tentokrát za téma tábora?“ Po odevzdání závazné přihlášky jim byl obratem doručen PALUBNÍ LÍSTEK, což byla zároveň vstupenka na palu-

bu nové luxusní lodi AQUILA DI MARE (Orel mořský), která vyplula z hamburského přístavu.

První cesta naší nové lodi byla ale výjimečná, neboť si její posádka mohla vyzkoušet nejen luxus stylově zařízených apartmánů, ale také život

řadových námořníků, kteří se starali o bezvadný chod lodi. Jednalo se totiž o zahajovací cestu, během které se pasažéři zúčastnili programu POZNEJ SVOU LOĎ a prošli základním námořním výcvikem v námořních školách přímo na palubě. Navíc od začátku

plavby už museli námořníci řešit složité situace, které se během plavby vyskytly, jako třeba hledání správného směru v bermudském trojúhelníku. Během plavby jsme také navštívili různé země a seznámili jsme se se zajímavými lidmi a rozšiřovali dobré jméno naší vlasti po celém světě. Na Kubě nás přivítal místní boss Fidel a naše vyprávění o naší zemi ho tak zaujalo, že nás požádal, abychom mu vyzdobili jeho nejlepší vůz našimi národními motivy. Na oplátku nás pozval na věhlasnou barmanskou show.

Po proplutí Panamským průplavem jsme nabrali směr Austrálie. A protože je Tichý oceán plný malých ostrůvků, museli se námořníci naučit orientovat podle majáků i během noční plavby. Při zakotvení u Nového Zélandu jsme se zúčastnili jako komparzisté natáčecího dalšího dílu filmu *Hobit*. To už byla za námi polovina plavby a účastníci plavby již zvládli všechny dovednosti, které souvisí s obsluhou a chodem lodi. Odměnou jim byla nejen výplata, ale i přestěhování na horní palubu do luxusních kajut, kde bývají ubytováni VIP hosté. Od této chvíle se o ně staral personál lodi a mohli navštěvovat lodní bar, lodní kasino, lodní bazén,

lodní lesík, golfové hřiště, zastřílet si na divočáka nebo si soutěžně zatančit. To vše samozřejmě ve svém volnu, pokud neměli službu, a za výplatu, kterou obdrželi za bezvadné vykonání svých služeb.

Po cestě jsme navštívili mnoho dalších zemí a za zmínku stojí návštěva Malajsie, kde nás domorodci naučili připravit si výborné malajské nudle s grilovanou zeleninou a masovými kostkami připravenými na ohni. A nejen to, spřátelili jsme se natolik, že jsme si na důkaz přátelství nechali vytetovat symboly domorodých kmenů. O kus dál na Madagaskaru nás osobně přivítal král Jelimán a pozval nás na oběd. Dalším domorodcem, který nás vřele přivítal a pohostil, byl královský kuchař jordánského krále. Tradiční placka plněná pikantními zeleninovými knedlíčky chutnala výtečně. Prožili jsme i sváteční bohoslužbu pod širým nebem, kterou nám sloužil P. František Koukal. U arabských břehů jsme také mohli obdivovat krotitele dravých ptáků a jeho dravce.

Došlo i na evakuaci lodi a jak byli účastníci před plavbou poučeni, záchrannou vestu měl mít každý svou. Naštěstí šlo jen o nácvik evakuace,

protože několik nešťastníků by se konce plavby nedožilo a utopili by se v nekonečných vodách oceánu. Ke konci plavby jsme se dostali do Středozemního moře, do Řecka, kde jsme se zúčastnili olympijských her poté, co jsme sehnali vstupenky na tuto velkolepou akci až v noci u místního obchodníka. To už se ale přiblížil konec naší plavby a s ním i závěrečný večer, při kterém každý účastník naší dobrodružné plavby obdržel dekret o absolvování plavby a byly vyhlášeny výsledky soutěže o nejlepšího navigátora. Slavilo se samozřejmě až do brzkých ranních hodin a někteří námořníci byli tak unavení, že si ustlali venku pod stožárem, než by hledali svou kajutu.

Ráno nás už přivítal opět hamburský přístav a v něm rodiče a příbuzní. Věříme, že si tuto plavbu všichni náležitě užili a správně se naladili do dalších prázdninových dnů.

PS: Velké poděkování patří našim sponzorům, firmě **LCT, a. s.**, za výborné telnické nudle a firmě **Lanex** za hromadu zbytkových lan, bez kterých bychom nebyli schopni zajistit bezvadný chod lodi.

*Za posádku AQUILA DI MARE
Jiří Hrazdíra, první palubní důstojník*

NOVÉ WEBOVÉ STRÁNKY ORLA TELNICE

Ti, kdo online sledovali dění na orelském táboře, už vědí, že Orel Telnice má nové webové stránky. Jsou zpracovány v novém moderním designu, v příjemném modrém provedení. Najdete zde informace o akcích Orla Telnice, informace o oddílech, o orlovně a další.

K rychlému přístupu k informacím o akcích můžete použít buď kalendář, nebo pod ním přímo seřazené podle data všechny akce, které se budou konat. Nově je na našich stránkách i složka videogalerie, kde si můžete prohlédnout videa z některých proběhlých akcí. Ještě ne všechny odkazy mají svou náplň, tyto budeme postupně doplňovat. Věříme, že se vám budou naše nové webové stránky líbit.

Jiří Hrazdíra, Orel jednota Telnice

Orel Telnice

Sportovní kluby * Novinky Kalendář akcí Stalo se Fotogalerie Videogalerie [TÁBOR ONLINE]

OREL TELNICE PŘIPOJTE SE / SLEDUJTE: f t

Restaurace Orlovna

CALENDAR AKCI

po	út	st	čt	pá	so	ne
30	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31	1	2	3

NEJBLIŽŠÍ AKCE

Turnaj trojic v nohejbale
06/09/2014
Telnice
Historický jarmark a Vinobraní
20/09/2014
Telnice
Turnaj v Bolo Ballu a kuzelkách

SOKOLSKÝ TÁBOR

Po celý třetí týden v červenci probíhal v rekreačním středisku Hutník dětský tábor pod záštitou Sokola Telnice. Rekreační středisko Hutník leží kousek od městečka Strážnice. Nedaleko je i nádrž Lučina, kterou jsme díky horkému počasí denně využívali. Tábor probíhal v pěkném klidném prostředí a veselé atmosféře. Byl zaměřen na různé sporty a pohybové aktivity v přírodě. Zúčastni-

lo se ho 42 dětí. Zažili jsme spoustu dobrodružství nejen u vody, ale i na souši. Děti měly každý den připravený pestrý program, ať už celotáborový, nebo pod vedením svých vedoucích. Kromě mnoha soutěží o diplomy probíhala také Táborová olympiáda, Crazy olympiáda, Čelenky, Stezka odvahy, táborová diskotéka a mnoho dalších akcí. Letos se nám obzvláště vydařil Pohádkový les.

V maskách to našim dětem i některým vedoucím moc slušelo. Celý týden také probíhaly Týmové bojovky. Pořádaly se táboráky s písničkami a hry u ohně. Děti si mohly zahrát fotbal, vybíjenou atd. Jídlo bylo dobré a byl ho dostatek, takže žádný táborník hladu netrpěl. Myslím si, že letošní sokolský tábor byl úspěšný a doufám, že si ho naše dětičky pořádně užily!

Veronika Slezáková

MINISTRANTSKÝ TÁBOR

Telničtí páni ministranti se v neděli 20. července vydali na kolech do nedalekých Křepic, kde na nádherně zrekonstruované místní faře strávili táborový týden ve společnosti svatých věrozvěstů Cyrila a Metoděje. Celý týden byl naplněn hrami a soutěžemi, výlety a sportovními zápasy. Častěji než obvykle jsme vzhlíželi k obloze a čekali, co nám přinese. Jednou jsme dokonce ve sprintu stihli uniknout mohutné bouřce, když nám azyl poskytl místní hrnčíř, u něhož jsme si na vlastní ruce vyzkoušeli, jak staří Moravané na hrnčířském kruhu vytvářeli své keramické výrobky – každý si vyrobil svou misku či pohárek na památku. Čekal nás také zápas s jedenácti místními kluky ve fotbale na velkém travnatém hřišti, ve kterém jsme dlouhou dobu vedli, ale na konec v prodloužení prohráli v poměru 3:4. Zahráli jsme si florbal na venkovním hokejbalovém hřišti v Hustopečích a vyu-

žili místního koupaliště. Navštívili jsme místo velkomoravských vykopávek a památník působení sv. Cyrila a Metoděje v Mikulčicích. Měli jsme možnost si na těchto místech zahrát středověkou bitvu a zastřílet si z historického luku. Cestou jsme také zvládli navštívit hodonínské muzeum věnované těžbě nafty, ve kterém jsme se mj. dozvěděli o vrtech v těsném sousedství Telnice.

Nechyběla noční hra, při které nám krásně nahrálo to, že zrovna v Křepicích nesvítilo veřejné osvětlení, takže nastala tma, která by se dala krájet. S ohledem na průběh nočních dobrodružství si myslím, že na tuto hru budou kluci dlouho vzpomínat... Po celou dobu tábora jsme se seznamovali s životem našich věrozvěstů a také s životem tehdejších Moravanů. Kluci se báječně naučili hlaholici. Dokonce tak, že v závěrečném hledání pokladu museli luštit sami bez nápovědy zadání psané přímo v tomto staroslo-

venském písmu. Během celého tábora probíhal Slovanský desetiboj, který zahrnoval např. rozdělávání ohně, výrobu a střelbu prakem, lukem, boj v kruhu a kládě, mletí obilí apod. Celý týden nás také provázela skvělá čtyřdílná film o životě obou svatých bratří, na jehož základě kluci také sehráli tři divadelní představení ve vlastním loutkovém divadle. Do programu jsme také zapojili sedm darů Ducha svatého, které jistě přispěly k tomu, že se úspěšný hledač pokladu Vojta Wajda dokázal o svůj nálezy se všemi podělit. Vítězem celotáborové hry se stal František Kroutil ml., druhý byl Jára Zavádil a třetí Sebík Kaňa. Vlastně vítězi celého tábora se stalo všech patnáct účastníků, kteří mezi sebou dokázali vytvořit skvělou partu a vynikající přátelskou atmosféru. Díky všem za to!

Ve všem našem konání nás provázela a žehnal P. Ladislav Kozubík, kterému za to velmi děkujeme, stejně tak děkujeme

i Petru Gabrhelovi a Pavlu Zapletalovi za pomoc s organizací a děkujeme kuchařkám: Míše Křeji (díky i za ten úžasný gól do křepické sítě), Magdě Audyové a Katce Umláskové – všem nám chutnalo jako doma u maminky. Poděkování zasluží také paní Marta Korábová s manželem, která nás vzala na rozhlednu nad Boleadicemi a k místnímu krásnému cyrilometodějskému sousoší. Děkuji také rodičům a podporovatelům za pomoc a spolupráci, stejně tak křepické farnosti, místnímu panu faráři a starostovi. Dostalo se nám milého přijetí od místních obyvatel a farníků. Poděkování zasluží také vedoucí Dominik Zehnal, Petr Lengál a Honza Parma. Už se těšíme na příští rok...

PS: Návštěvu křepického poutního místa všem srdečně doporučujeme, včetně zdravého a mimořádně dobrého pramene sv. Gorazda. *František Kroutil*

DENÍK FARNÍHO DÍVČÍHO TÁBORA

Neděle – V neděli 20. července v 15.00 hodin jsme odjely na dívčí tábor. Zabýdly jsme se na faře v Nížkovicích. Potom jsme hrály seznamovací hry a potom za námi přišla sv. Zdislava a její dvorní dámy a potom nám zatancovaly taneček a potom nás rozdělily do skupinek: Tyrkys, Ametyst a Smaragd a potom jsme opékaly špekáčky a rohlíky a chleba a k tomu jsme měly zeleninu.

Pondělí – Po snídani jsme šly hledat poklad. Ten poklad byly šaty, a pak jsme se pustily do zdobení. A taky jsme si dělaly korunky. A odpoledne jsme šly na koupaliště. Když jsme vylezly z bazénu, spustil se velký liják. A pak nás odvezla teta Maruška a potom si nás přebrala teta Hanka, a tak nakonec všechno dobře dopadlo. Konec.

Úterý – Dopoledne přišlo. Tak jsme zůstaly na faře a hrály hry. Jako třeba překreslování hradu nebo vyrábění šatů z novin a toaletního papíru. Odpoledne přestalo pršet a šly jsme na hřiště. Tam jsme hrály uklízečku, pantomimu a čísla. Navečer jsme vyráběly různé náramky, náušnice i prstýnky. Po večeři jsme hrály noční hru. Zrovna přijeli Petr Gabrhel a otec Ladislav. Potom jsme měly najít pištce z Rohanu, kteří hráli na různé hudební nástroje.

Středa – Bylo hezky, šly jsme ven. Každá skupina si udělala 60 koulí z novin a bojovaly jsme proti sobě. Také jsme stříleli z luků do terčů. Odpoled-

ne jsme šly na mši svatou a kdo chtěl, mohl se vyzpovídat. Po mši svaté jsme šly k rybníku a cestou jsme sbíraly léčivé byliny.

Čtvrtek – Jely jsme na výlet do slavkovského zámku. Byly jsme u sestřiček, kterým jsme zatančily. Až jsme dojely, učily jsme se první pomoc. Dvojice z každého týmu udělaly helikoptéru a přenášely ostatní jako zraněné. Večer jsme šly na stezku odvahy a šly jsme hřbitovem a taky lesem.

Pátek – Každá skupina si vymyslela písničku. Hrály jsme hru Rodokmen. A taky ještě jednu hru, ve které jsme hledaly věci na určitá písmenka. Večer byla hostina na hradě. Byl to úžasný den.

Sobota – V sobotu jsme ještě hrály venku nějaké hry, pak jsme uklidily a odjely domů. Moc se nám na táboře líbilo.

Z táborového deníku přepsala

Hana Kroutilová

ROZHOVOR S RENATOU JAHODOVOU, PÁNSKOU KREJČOVOU

Letošní telnické hody zažily velkou slávu: obnovu ženáčských krojů. A právě jejich ušití měla na starosti Renata Jahodová, pánská krejčová, která má v ulici V dědině svou vlastní dílnu a od nového roku také udržuje obecní telnické kroje pro svobodné stárky.

■ *Jak ses vlastně vůbec dostala k šití krojů?*

Krejčovstvím se zabývám od svého vyučení a na kroje jsme narazila poprvé až poté, co jsem se provdala do Telnice v roce 1998. Protože jsem tu měla svoji krejčovskou dílnu, lidé se za mnou začali zastavovat s tím, abych jim ušila a upravila kroje.

■ *Je rozdíl v šití klasických oděvů oproti krojům?*

U krojů je jedna velká výhoda: jejich vzhled je předem daný, pouze se přizpůsobuje velikosti a tvaru postavy. U klasických oděvů se jejich končeny vzhled může v průběhu šití měnit v závislosti na požadavcích zákazníka, což je někdy velmi složité.

■ *Jak se ti šily právě obnovené ženáčské kroje?*

Dobře. Navíc mne hodně lákalo hledání historie krojů a také konzultace s odborníky. Museli jsme najít shodu na použitých materiálech a docela dost práce dala stříhová příprava. Samotné šití a zkoušení zabralo asi pět měsíců. Můžu pochválit spolupráci se všemi čtyřmi páry, které mi stály modelem.

■ *Jak se ti ušité kroje líbí?*

Moc se mi líbí a do budoucna bych ráda použila i další materiály: tentokrát jsem šila z brokátu a sametu. Po dohodě s dr. Novákovou můžeme použít i další druhy materiálů. Nicméně vzhled je daný.

■ *Od nového roku ti byly do správy a údržby svěřeny telnické kroje pro svobodné stárky. V jakém stavu se dnes, tedy po dvaceti letech používání, nacházejí?*

Těch dvacet let nošení krojů je znát. Obnovu budou potřebovat brzy mužské kalhoty, některé dívčí sukně bude třeba nahradit novými. Poprvé jsem letos vlastně kroje přijímala po zápůjčce z hodů, takže teď procházím jejich stav a podle výsledku kontroly budu navr-

hovat zastupitelům další postup. Určitě bych ráda, aby se stárky naučily kroje správně oblékat, do každé krabice vloží návod, jak obléci a uvázat jednotlivé části kroje.

■ *Čím se zabýváš kromě šití krojů?*

Kromě krojů se věnuji šití společenských oděvů. Ale kroje jsou moje srd-

cová záležitost, které bych se chtěla do budoucna nejvíce věnovat. Protože jsem se už dostala k šití krojů z blízkého okolí, ráda bych se dále soustředila na kroje brněnského venkova.

Za rozhovor děkuje a na další spolupráci se těší

František Kroutil

ROZHOVOR S REPREZENTANTEM IVO KNOLEM

Telnická házená dosahovala v minulosti velkých sportovních úspěchů, a to se logicky neobešlo bez pozornosti tvůrců národního mužstva a mládežnických reprezentací. Dres se lvíčkem na prsou oblékla řada našich hráčů, ale jak jsme mohli vidět při otevírání sportovní haly v roce 2011, jsou to dnes již ve většině zasloužilí dědečkové, jejichž aktivní kariéru pamatuje v barvách jen pár sportovních historiků. Nadějí na oprášení zaslulé slávy může být nominace reprezentačního družstva dorostu v letošní sezoně. Po několika desetiletích se v ní opět objevuje hráč Sokola Telnice, konkrétně Ivo Knol, kterého jsme pozvali k rozhovoru pro Telnický zpravodaj.

■ Ivo, můžeš čtenářům přiblížit, jak se hráč z druholigové Telnice dostane do hledáčku reprezentačního trenéra?

Ve starších žácích nás trenér společně s Viktorem Střihavkou, Jurem Konečným a Tomášem Jochmanem vytipoval pro krajský výběr olympijských nadějí. Do užšího výběru JMK jsme se probíjovali s Johecem (pozn. Tomáš Jochman). Po olympiádě v Olomouckém kraji nám pak oběma přišla pozvánka na kemp házenkářských nadějí do Nymburka. Tam už jsme se potkali se všemi hráči z ČR i s budoucím trenérem reprezentace dorostu. A tam už se formoval výběr hráčů pro reprezentaci.

■ Jaké reprezentační akce jsi v uplynulé sezoně absolvoval. Dá se sportovní

úroveň reprezentace dorostu srovnat s II. ligou mužů, kterou hraješ v Telnici?

První širší reprezentační sraz se konal v Olomouci v prosinci 2013. Pak jsem v dubnu odjel na tréninkový camp do Karviné, po kterém následoval mezinárodní turnaj v Polsku, kde jsme odehráli zápasy s Polskem, Srbskem a Maďarskem. To je prozatím všechno. Porovnání mezinárodní házené s mužskou regionální soutěží mužů je složité. Na mezinárodní úrovni se hraje rychleji, hra je založena více na kombinaci. Soutěž mužů je naopak silovější.

■ Přišly v tvé dosavadní kariéře už nějaké zajímavé nabídky na přestup, hrál jsi za jiný klub?

Od 15 let mám podepsané hostování do prvoligového dorostu KP Brno, kde nastupuji střídavě s Telnicí. Po kempu v Nymburku jsem obdržel nabídku přestoupit do Zubří, tehdy jsem nabídku odmítl a zůstal doma. Podobné nabídky dostal i Johec, který odešel na tři roky do Baníku Karviná.

■ Co považuješ, kromě reprezentační pozvánky, za největší úspěch nebo zážitek v házené? A co naopak za největší sportovní neúspěch?

Kromě zmiňovaného turnaje reprezentací v Polsku zmíním každoroční účast na Prague Handball Cupu, super to bylo i v Trogiru v Chorvatsku na Medena Cupu, kde jsme byli v žácích v roce 2010. Mezi největší zklamání řadím po-

rážku od Joheca v soutěži „Mistr míče“ na turnaji v Třeboni.

■ Jak hodnotíš letní přípravu a obecně formu a intenzitu tréninku v Telnici v porovnání s tím, co jsi měl možnost poznat na srazu reprezentace nebo v KP Brno? Jak se podle tebe změnila náplň tréninků od chvíle, kdy jsme v hale?

Úroveň tréninků je i v porovnání s Brnem a reprezentačními srazy docela vysoká. Hlavně od té doby, co jsme v nafukovače a nepobíháme po sále. Především v jarní části je to pak poznat. Oproti dřívější době se teď víc soustředíme na kombinace a hru s míčem, ne jen na fyziku.

■ I v 17 letech už jsi určitě hrál na mnoha hřištích, v mnoha halách nejen v ČR. Jak se dá očima hráče porovnat telnická nafukovačka se zázemím předních českých celků a podmínkami srovnatelných velkých klubů?

Pevná hala s palubovkou je samozřejmě lepší. Ale pokud máme porovnávat nafukovačky, tak ta naše vede ne o parník, ale o dva! Z hal, které jsou mi sympatické, určitě zmíním Polanku nad Odrou, Veselí nebo super reprezentační halu ve Zlíně.

■ Za telnický dorost jsi v minulé sezoně nenastoupil, hrál jsi jen za muže. Sleduješ výsledky a výkony mládežnických celků Sokola Telnice, chodíš se dívat?

Sleduji hlavně dorost, žáky už tolik ne, ale myslím, že přehled o nich celkem mám.

■ *Myslíš, že některý z kluků, kteří dnes oblékají telnický dres, má na to, aby tě napodobil a dostal v následujících letech pozvánku do reprezentačního družstva dorostenců nebo juniorů?*

Určitě má šanci Zdenek Kukla, tomu to „lepší“.

■ *Sezóna 2014/2015 startuje začátkem září Českým pohárem, pak bude následovat jen v dresu mužů Sokola Telnice dlouhých 22 kol II. ligy. S čím vstupuješ*

do nové sezóny, jaké jsou cíle a na co bys třeba pozval fanoušky?

Cílem je, alespoň pro mě, umístění minimálně do 5. místa v II. lize. V poháru chceme bojovat co nejdéle, třeba jako před dvěma roky, kdy tady hrálo ve třetím kole extraligové Brno.

■ *Jako prioritu máš určitě házenou, stíháš vedle ní ještě další sporty? Co říkáš rostoucí konkurenci sportů v Telnici? Myslíš, že má Telnice jako obec s 1500 obyvatel potenciál na to, aby se*

tady úspěšně, řekněme na výkonnostní úrovni, hrál kromě házené ještě futsal a florbal?

Pokud mi vyjde čas, zajdu na tenis, fotbálek, basket nebo na ping-pong. Každý házenkář má být univerzální a aspoň trochu umět každý sport. Co se týče dalších sportů v Telnici, myslím, že to moc velký význam nemá, hlavně proto, že CO TELNÍČÁK, TO HÁZENKAŘ.

Rozhovor připravil a sepsal u příležitosti reprezentačního utkání v Brně David Bím

ŽÁKOVSKÁ DRUŽSTVA V SEZÓNĚ 2013/2014

Starší i mladší žáci obhájili stříbrné medaile ze sezóny 2012/2013. Oba týmy zahájily sezónu tradičním soustředěním a turnajem v Novém Veselí a poté už nás čekala soutěžní utkání Jihomoravské ligy. Po podzimní části sezóny figurovalo družstvo mladších žáků na 2. místě a družstvo starších žáků na 4. místě, což jim umožnilo zúčastnit se, byť neúspěšně, regionální kvalifikace Žákovské ligy. Rok 2014 zahájili v lednu mladší i starší žáci turnajem v Novém Veselí. V únoru jsme pořádali v naší hale turnaj mladších žáků a v březnu turnaj starších žáků, na který už navazovala soutěžní utkání jarní části sezóny, ve kterých jsme se snažili minimálně udržet pozice z podzimu. Mladší žáci na jaře prohráli jediné utkání a díky tomu se radují ze zisku stříbrných medailí v Jihomoravské lize mladších žáků. Starší žáci bohužel nedokázali zaútočit na medailové pozice a umístili se na 4. místě Jihomoravské ligy starších žáků.

Po celou sezónu jsme trénovali 3x týdně, přidáme-li k tomu odehraná soutěžní utkání a turnaje, jednoduchými počty dojdeme k tomu, že se naši trenéři

věnovali hráčům a hráčkám prakticky obden. Závěr sezóny byl pro nás všechny opravdu hektický, protože převážná většina hráčů i hráček se zapojila do nácviku na telnické hody. V červnu jsme tím pádem absolvovali soutěžní utkání, tréninky i nácvik na hody. K tomu jsme zvládli ještě utkání generací a v sobotu před hody starší žactvo (stárci i stárky) i turnaj v beach handballu. Nezbyvá než všem hráčům i hráčkám poděkovat za nasazení a snahu s jakými přistupovali jak k házené, tak k nácviku besedy. Doufám, že s podobnou vervou zahájíme i sezónu 2014/2015.

Ještě jednou děkuji všem hráčům a hráčkám, rodičům a realizačnímu týmu, který se podílel na fungování žákovských družstev: Petr Klimeš, Zdenka Šafářová, Petr Šafář, Zdenek Kukla, Zdeněk Urban, Alice Gregorovičová, Miloslav Hrdlička.

*Jiří Gregorovič,
trenér žactva TJ Sokol Telnice*

HODNOCENÍ SEZÓNY 2013/2014 MINIŽÁKŮ

Ve středu 25. května 2014 jsme se již tradičně sešli místo tréninku, abychom společně s rodiči a milými hosty zhodnotili uplynulou sezónu. Tentokrát v tomto složení už naposled. Úvodní slovo si vzal trenér „Popik“, aby nám všem připomněl, kde jsme všude byli, jak jsme byli, nebo nebyli úspěšní. A jako obvykle jsme toho zase zvládli mnoho. Pro ty, kteří se našeho posezení nezúčastnili, jen připomenou, že v letošní sezóně jsme opět dovezli putovní pohár pro vítěze mezinárodního projektu miniházené M.H.I.L (Mini-Handball-Inter-Liga), podařilo se nám vyhrát prestižní turnaj „DP Stavební“ v Novém Veselí, z Györu z Maďarska jsme dovezli 4. místo. I letos jsme využili pozvání pana

Müllera a odjeli k němu do Krkonoš na soustředění. V závěru sezóny jsme doma přivítali naše kamarády z Chorvatska a úplně na závěr sezóny jsme slavili fenomenální úspěch ve Velké Bystřici na mezinárodním turnaji „Memoriál Jana Kratiny“, kde se nám tentokrát v barvách ZŠ Telnice povedlo v naší kategorii turnaj vyhrát a druhý tým skončil na pěkném čtvrtém místě a jako nejúspěšnější klub-škola vezeme domů opravdu velký pohár. Když k tomu všemu připočteme ještě, že pravidelně hrajeme turnaje v rámci JMSH, tak si myslím, že letos jsme si opravdu užili házené do sytosti.

Potom k nám promluvilí naši milí hosté, starosta obce pan Kroutil, místosta-

rosta a předseda oddílu házené pan Blaženka, paní ředitelka Bímová a starosta telnické obce sokolské pan Oborný. Všichni nás pochválili a poděkovali nám za výbornou reprezentaci oddílu, obce i školy. My, malí házenkáři, si jejich podpory moc vážíme a moc jim za ni děkujeme, protože víme, že bez zázemí a zabezpečení těch malých a velkých věcí, které od nich máme, bychom se neobešli. Také víme, že musíme poděkovat především všem rodičům, kteří nám pomáhají tím, že nás vozí na turnaje, dávají nám penízky nejenom na turnaje, ale pomáhají nám sponzorskými dary a bezesporu jsou našimi nejvěrnějšími fanoušky. Víme, že bychom to bez vás nezvládli a děkujeme vám.

No a pak už nás čekalo pasování nejstarších minižáků na mladší žáky. Ti od příští sezóny budou hrát šestkovou házenou. S nimi pak odchází i současní trenéři Jaromír „Popik“ Popela a Jirka Jahoda. Od podzimu budou našimi novými trenéry Marek a Radek Jahodovi. Naš malý mejdan pak pokračoval mlsáním dobrot, co nám mamky připravily, bylo i naše oblíbené šaňo, no prostě mejdan. Nakonec jsme se trošku proskotačili v sokolově a hurá domů.

My, malí házenkáři, vám všem i sobě přejeme krásné prázdniny plné sluníčka, radostí a odpočinku. A kdybyste nevěděli, kde se po prázdninách sejdem, tak jako obvykle, na „sokecu“.

Pavlaína Michellerová, házená Telnice

HODOVÝ HÁZENKÁŘSKÝ ZÁPAS

V nedělní hodové dopoledne (22. června) se uskutečnil tradiční házenkářský zápas „staří vs. mladí“. Za velmi pěkného počasí se na hřišti utkala dřívější generace telnických házenkářů vedená kapitánem Jirkou Dudákem proti té současné, kterou reprezentoval např. Luboš Mrkvica, Adam Langer a další druholigoví borci. V prvním poločase překvapivě tahali za kratší konec právě mladí, na nichž byla vidět tréninková pauza po již skončené sezóně. V druhé půli se však karta obrátila, mladí hráči zvýšili obrátky, a naopak starší, zřejmě ukolébaní vysokým vedením, předváděli pomalou a laxní házenou. Pravdou však je, že na konečném výsledku měl lví podíl i rozhodčí zápasu Jarek Popela, který měl vše pevně v ruce a utkání přivedl k již tra-

dičnímu remízovému výsledku. Letos se zapotil mnohem více, než bývá obvyklé, nicméně s konečným skóre 17:17 byly

nakonec spokojeny oba týmy. A mohlo se jít k Pepanovi na pivo...

Vladimír Blaženka, člen týmu mladých

TENNESSEE CHALLENGE CUP

Dne 28. června 2014 se konal v areálu místní sokolovny na antukových kurtech již tradiční tenisový turnaj ve čtyřhře pod názvem Tennessee Challenge Cup za účasti 10 párů z Telnice a okolí. Zahájení proběhlo v 8 hodin ráno a účastníci byli rozděleni do dvou pětičlenných družstev, kde spolu hráli systémem každý s každým. Hráči měli v průběhu celého dne k dispozici bohaté občerstvení v podobě koláčů,

pomazánek, debrecínských párků, moravského müsli (škvarků) a kvalitního pitného režimu. Během dne se na utkání došlo podívat několik diváků, kteří fandili svým oblíbencům. Do finále se probojovali Marek Kukla s Liborem Mašou, kteří svedli souboj s Petrem Kuklou a Radkem Černým. Úspěšnějším párem se stal prvně zmíněný. Po vyhlášení výsledků se ještě chvíli posedělo a dojedlo a dopilo. Tímto bych rád poděkoval

všem zúčastněným za bezproblémový průběh a doufám, že se příští rok zase sejdem na dalším ročníku. Celá akce byla realizována za finanční podpory obce Telnice. Účastníci turnaje: Kukla M., Kukla P., Maša L., Černý R., Kubíček Z., Kubíček Michal, Kubíček Martin, Masař M., Šiler D., Kotlán Z., Herold M., Jordán R., Langer T., Michálek P., Lorenz J., Peřtál M., Stránský M., Daniel P., Návojský M., Ondruš.
Michal Kubíček

HODNOCENÍ SEZÓNY 2013/2014 FUTSALISTŮ

Mladí futsalisté TJ Sokol Telnice se sešli dne 26. června, aby zhodnotili celou sezónu 2013/2014, která byla rozhodně úspěšnější než ta předchozí. Letošní sezóna byla pro náš oddíl zlomová. V průběhu celého roku s námi trénovalo nebo hrálo soutěžní zápasy celkem 30 hráček a hráčů: 8 děvčat a 22 chlapců ve věku od 5 do 15 let. Trénovali jsme celkem 3x týdně, z toho 2x ve sportovní hale a 1x v sokolovně. V průběhu celého roku jsme odehráli 32 soutěžních utkání v Bambini lize Brněnského svazu malé kopané, polovinu Áčko pod hlavičkou Sokol Telnice a polovinu Běčko pod hlavičkou 1. FC Tišnov.

I když se mohou zdát naše letošní výsledky jako neúspěch (Sokol Telnice 4. a 1. FC Tišnov 5. z pěti), není tomu tak. Podařilo se nám několikrát zaskočít favorizovaného soupeře (Habrůvku jsme jednou porazili u nich doma a jednou také u nich po vynikajícím výkonu remizovali), Romstar B se nám dokonce podařilo dvakrát porazit (jednou doma a jednou venku). Je třeba

také zmínit, že několik výsledků skončilo velmi těsným rozdílem (o gól). Však posuďte sami: třeba Áčko dalo v 16 zápasech celkem 60 gólů, to je průměr čtyři góly na zápas. Škoda těch obdržených branek: u Áčka to vychází na 6 gólů na zápas, u Běčka dokonce na 8,5 gólu. Ale naši úžasnou brankář-

ku z toho vinit nemůžeme, ta vychytila minimálně desetinásobek vyložených šancí (Gabriela Výletová). Velkou pochvalu zaslouží Marek Toužín, který se stal se 24 góly čtvrtým nejlepším střelcem celé soutěže! Gratulujeme! Velmi dobře si vedl také Honza Vespalec se 14 góly na osmém místě. Honza

Vespalec navíc také zvítězil v anketě hráčů klubu jako nejlepší hráč letošní sezóny. Gratulujeme!

Kromě Bambini ligy jsme se účastnili také turnajů (na vlastním turnaji v Telnici v lednu jsme byli třetí, v Řečovicích jsme se také statečně drželi, o dobrých výsledcích na Mikulášském turnaji v Husovicích jsme psali už dříve). V letošním roce jsme si pořídili vlastní oranžové dresy pro 15 hráčů a nakonec to nestačilo. Budeme se tedy muset rozhodnout dál. Pokud

bude mít o fotbal nadále zájem tolik dětí, přihlásíme do Bambini ligy ještě jeden tým a dokoupíme dresy. Všechno se ukáže na začátku školního roku, kdy znovu provedeme nábor mezi dětmi a podle toho, kolik začne dětí s námi trénovat, provedeme další kroky.

Všichni hráči zaslouží pochvalu za to, jak celý rok takto bojovali. Je třeba také pochválit skvělou partu, kterou spolu tvoříte. Poděkování zaslouží všichni trenéři a pokladník za to, že se o vše dobře starali, rodiče za to, že na fotbal své děti

pouštěli a pomáhali nám s dopravou. Děkujeme také za podporu telnickému Sokolu a obci Telnice. Jsme moc rádi, že máme sportovní halu a doufáme, že nám tu ještě dlouho vydrží...

Setkání vedl Petr Toužín s podporou Pavla Oborného, za obec přišel děti pozdravit místostarosta Vladimír Blaženka.

PS: Na podzim bude opět probíhat nábor dětí do našeho oddílu, a to ve čtvrtek 11. září 2014 v 17 hodin v klubovně Sokola Telnice.

Futsalový oddíl TJ Sokol Telnice

TRÉNINK DĚTSKÉHO FLORBALU V TELNICI A VE SVĚTĚ

V každé moderní příručce o tréninku dětí se dočtete základní poučku, ze které soudobé trenérské metody vycházejí. Tou poučkou je, že dítě není miniatura dospělého člověka. Nejmladší florbalistky a florbalisté totiž nechodí na trénink zvyšovat svou kondici, či se zdokonalovat za účelem budoucích úspěchů, nebo dokonce vyššího počtu vstřelených gólů, tak jako dospělí. Jejich pobyt na hřišti je většinou motivován čistou nezištnou radostí z pohybu, ze hry, nebo dokonce jen ze sdíleného zážitku. My s tímto souhlasíme a tréninky dětí ve florbalovém klubu pod hlavič-

kou tělovýchovné jednoty Orel těmto trendům zcela přizpůsobujeme. Pro úplné nováčky například máme připravený nový pestrý tréninkový program, jehož záměrem je vytvoření pozitivního vnímání aktivního pohybu pomocí her a zábavy v průběhu celého tréninku. Součástí tréninku nováčků bude i osvěta pro rodiče, kteří mnohdy o základech a historii florbalu nemají ani zdání. Zde bychom například požádali rodiče zájemců o florbal, aby s nákupem florbalu (hokejky) počkali až po informativní schůzce na prvním tréninku. Pořízením nevhodné hole lze hru dítěti nejen znepríjem-

nit, ale můžou se i vytvořit nevhodné návyky, které později poznamenají zdraví dítěte (například držení těla). Za nejdůležitější na tréninku považujeme dodržování stanovených základních pravidel a sportovní ohleduplné chování, zejména s ohledem na prevenci úrazů a celkové bezpečí dětí. Plánujeme pokračovat ve využívání zahraničních zkušeností zejména ze Švédska. Ač Česká republika patří mezi čtyři nejvýznamnější florbalové velmoci, je Švédsko v úrovni florbalu neustále několik kroků před námi a je zřejmé, že mimo vlastní rozum je florbal právě v této

zemi pro nás nevhodnější inspirací. Několik bodů jako příklad čerpání inspirace:

- pokud dítě neumí správně držet florbalu, není vhodné jej učit ovládat míček
- pokud dítě neumí ovládat míček, není vhodné jej učit přihrávat
- pokud dítě neumí přihrávat, není vhodné jej učit střílet

Tyto body jsou zcela logické a jak sami vidíte, cesta k závěrečné střelbě na bránu je docela zdlouhavá a po relativně dlouhou dobu nemáme možnost počítat úspěchy pomocí počtu gólů. Není to ovšem problém pro děti, ale spíš pro vnímání nás dospělých. S ohledem na znalost těchto bodů se sami zamysleme, na co se jako první zeptáme dítěte, které se sotva stačilo naučit ovládat míček. Většinou to bývá: „Dals/dalas góla?“ Přitom pro naše dítě není zdaleka nejdůležitější

to, zda jeho tým vyhrál a kolik padlo branek, ale pro něj, a přirozeně tedy i pro nás by mělo být nejpodstatnější to, zda prožilo příjemné chvíle, zda se cítilo dobře a jestli se těší na příště. Tak jak je současným světovým trendem, i my v Telnici se snažíme z florbalu pro děti odstranit stresující podněty. Ve Švédsku, ale i ve Finsku a Švýcarsku tuto záležitost již dávno řeší různými posuny v pravidlech. Například při dětských zápasech nesvítl ukazatel skóre a času (od následující sezóny to bude platit i u nás). Další revoluční změnou je, že místo vstřelených branek se počítají tzv. touchdowny (tačdauny), což je dovedení (nikoliv střelení) míčku za stanovenou, kužely ohraničenou, čáru. Tuto metodu jsme již minulou sezónu úspěšně vyzkoušeli a musíme uznat, že hra se tím stala pestřejší a děti měli mnohem více možností se kombinačně projevit. Hlavně od-

padlo velké množství střel „vypálených do nikam“, kterými se děti snažily dosáhnout snadného skórování. Nejvýznamnějším přínosem pro český a moravský florbal, který je nutno zmínit, je změna, která snížila počet hráčů při zápase elévů (hrají společně děvčata a chlapci ve věku 5–11 let) ze systému 5+1 nově na 3+1. Snížením počtu hráčů v poli na tři se získal větší prostor pro kreativitu a pro aktivní zapojení všech malých hráčů do hry. Jsme přesvědčeni, že florbal je sportem pro nové tisíciletí a že pružné změny v pravidlech z něj udělají nejatraktivnější sport pro širokou veřejnost, a to jak pro dívky, tak i chlapce. Jeho velkou devízou je zejména nenáročnost na vybavení. Pro hru stačí florbalka a tenisky. Z toho důvodu také někdy bývá florbal posměšně nazýván hokejem pro chudé. ☺

*Ivo Bartek a Jiří Máca,
trenéři florbalu v Telnici*

FK OREL TELNICE VYHLAŠUJE

NÁBOR

**chlapců i dívek do přípravky,
ročníky 2006–2007 a mladší**

(uvítáme i elévy, tj. ročníky 2004–2005)

pro školní rok 2014/2015

FLORBALOVÝ KLUB FK OREL TELNICE byl založen v roce 2000 a je účastníkem celostátní soutěže ČFBU.

FLORBAL je mladý sport pro nové tisíciletí. Již nyní se hraje na všech typech škol a získává každým rokem větší oblibu. Nenechte své děti sedět u počítače a využijte možnosti dát jim spolu se základy florbalu i radost z pohybu a ze hry!

Tréning dětí je zaměřený především na zásady chování fair play, zlepšení motoriky a fyzické kondice, získání všeobecných dovedností a zdokonalení koordinace v prostoru, což probíhá souběžně s duševním zráním dítěte. Výsledkem je pak výrazné zlepšení zdravé sebedůvěry a navázání přátelských kontaktů s vrstevníky.

Na setkání se těší trenéři Ivo Bartek, s trenérskou licenci „C“, a Jiří Máca, s trenérskou licenci „D“.

Kontakty pro více informací: e-mail: maca.jiri@email.cz • telefon: 608 821 349

VZPOMÍNKA NA 2. SVĚTOVOU VÁLKU

Tento příběh si po více než 70 letech po válce jistě zaslouží, aby se o něm vědělo a bylo známo, jak někteří lidé dokázali nezištně pomáhat. Odehrál se na nádraží v domě popisném 224, v rodině Matěje a Karolíny Otřísalových. Tato rodina poskytovala v době velkého pronásledování po několik roků úkryt třem lidem židovského původu: p. Karasovi, p. Hezkému a p. Rosenbergovi. Když nehrozilo nebezpečí, mohli se volně pohybovat po domě, v opačném případě se ukrývali ve sklepe, který by

ještě dnes mohl poskytnout své svědectví. Na člověka padá pořád z tohoto prostoru strach. Kromě rodiny o těchto ukrývaných věděli ještě čtyři lidé. Pan starosta a poštovník Ryzner, listonoši p. Josef Kořalník, p. Kachlík a p. Macháč. Tito pomáhali se zásobováním potravinami. Škoda, že přími účastníci již nežijí, ale tyto vzpomínky se dochovaly z vyprávění. V této rodině byla poskytnuta pomoc také rodině Pelantových. Bylo to smíšené manželství. Až v době po válce a v míru si všichni teprve uvědomovali,

jak riskovali nejen své životy, ale i životy rodin, které jim pomáhaly.

O osudech ukrývaných se ví jen málo: p. Karas emigroval do Austrálie, p. Hezký skončil v Americe a o osudu p. Rosenberga víc nevíme. Tyto informace nám upřesnily paní Jana Otřísalová, která se do této rodiny přivdala a celý příběh slyšela. Taktéž tento příběh slyšel syn Josefa Kořalníka Ladislav a zná ho z vyprávění svého otce. Paní Otřísalové děkujeme za poskytnuté informace.

Ladislav Kořalník

KDO TO BYL STAROSTA RYZNER?

V době 2. světové války byl poštmistrem na poštovním úřadě Sokolnice, který tehdy sloužil pro okolní obce – Sokolnice, Telnice, Žatčany a Měnin. Několik listonošů na tomto úřadě, jmenovitě Kachlík a Macháč, doručovalo poštu do jmenovaných obcí. Josef Kořalník již doručoval v Újezdě. Tento úřad už sídlil v budově sokolnického nádraží ČD.

František Ryzner bydlel v ulici K nádraží č. p. 225. Později se s rodinou odstěhoval do Brna, kde také dožil. Současně po pracovní době v těchto

nelehkých letech 1938–1945 vykonával funkci starosty naší vesnice. Nebylo to vůbec lehké, musel respektovat pokyny nadřízených německých úřadů. Snažil se pomáhat našim spoluobčanům a také zachránil mnoho historických věcí, archiválií a dokumentů, kroniky, z kterých čerpali naši kronikáři Perna, Svoboda, Matějka, Ditrich, Popela a jiní.

Dnes se snadno některým mluví, mnohdy mu ale nebylo do smíchu, když měl denně za zády konfidenty a gestapo. Byl členem naší sokolské jednoty. Ovšem na tzv. mimořádné

schůzi akčního výboru národní fronty po únoru 1948 byl z naší jednoty vyloučen. Staré české přísloví praví: „Za dobrotu se chodí na žebrotu.“ Na této schůzi byl za svoje kritické poznámky vyloučen ze Sokola taktéž jeden ze zakládajících členů, František Kramář senior. Důtku též obdržel Jan Koláček, strojuvůdce, ruský legionář, který v důchodu dělal hostinského na sokolovně a „byl veselá kopa, nikdy nic nepokazil“. Vždy se snadno mluví, ale hůře dělá, a až po boji bývají všichni generálové.

Ladislav Kořalník

INFORMACE O ŽIVOTĚ FRANTIŠKA RYZNERA A CITACE Z TELNICKÝCH KRONIK

František Ryzner

Takto svůj životopis uvádí sám Fr. Ryzner, který je zmíněn v závěru Pernovy kroniky (červen 1937): „Byl jsem zvolen kronikářem po p. Františku Pernovi, který nastoupil místo řídicího učitele v Tištině. Vyhovuje ustanovení zákona, uvádím svůj životopis. Narodil jsem se 7. července 1892 v Německých, nyní ‚Bohatých‘ Málkovicích, okres Vyškov, jako první z osmi dětí rolníka Aloise Ryznera č. 9. Zde jsem vychodil 4 třídy obecné školy a vstoupil jsem na zemskou reálku v Bučovicích. Po odchodu z reálky, věnoval jsem se 3 léta zemědělství a v r. 1913 nastoupil jsem službu poštovního úředníka. Do r. 1920 sloužil jsem u poštovního úřadu Brno 1, odkud jsem byl v r. 1919 exportován více jak na rok na Slovensko. 1. září 1920 nastoupil jsem jako poštmistr u poštovního úřadu Polom, okres Hranice, kde jsem strávil skoro čtyři léta. 1. srpna 1924 nastoupil jsem zase jako

poštmistr službu u poštovního úřadu v Sokolnicích, kde sloužím doposud.“

To ještě netušil, že se stane starostou naší obce v jedné z nejtěžších dob její historie (1938–1945). Dále pokračuje kronikář a učitel Karel Matějka: „Zvolení starostou obce (1938) poštmistra Františka Ryznera mělo vliv i na umístění obecní kanceláře. Až dosud bývala kancelář v bytě zvoleného starosty. Poněvadž starosta Ryzner bydlí v nádražní čtvrti č. 225, bylo by obtížné pro občany chodit k němu do kanceláře. Proto ve schůzi obecního zastupitelstva jednomyslně usneseno, aby obecní kancelář byla umístěna v dětské opatrovně č. 172 na dolním konci, a to ve vedlejší místnosti s oknem k rybníku. Proto zavedeno tam elektrické světlo a upravena kancelář. Starosta úřadoval 3krát týdně vždy večer zde v kanceláři. Přesto však navštěvovaly ho strany velmi často v jeho bytě. Za druhé světové

Svatební foto manželů Ryznerových

války byla zde v protější malé místnosti zřízena i zásobovací kancelář. Poněvadž během války stávala se agenda obecní stále větší, přestěhovala se po usnesení obecního zastupitelstva obecní kancelář v roce 1944 do hostince u Pokorných čís. 6, kdež stala se kancelář vedlejší místnost se vchodem z nálevny. Poněvadž v roce 1939 vypukla druhá světová válka, která skončila až v r. 1945, nekonaly se v té době žádné volby, a proto starosta úřadoval až do revoluce, po skončení války 1945, kdy v květnu byly utvořeny místní národní výbory s předsedou v čele. Prvním předsedou byl zvolen poštovní František Ryzner, který byl starostou po celou válku.“

Další informace získáváme z roku 1939 od kronikáře Jindřicha Svobody (ten dopisoval kroniku po roce 1955): „František Ryzner si postavil rodinný domek v nádražní čtvrti na telnickém území, byl tudíž naším občanem. Politického života se nezúčastňoval, pracoval v Sokole jako vzdělavatel, byl národně uvědomělý, dobrý řečník, ovládal perfektně německý jazyk slovem i písmem, zdatný úředník, vedl si celou agendu sám bez tajemníka. Úřadovnu obecní zařídil v opatrovně na Dolním konci a úřadoval pro občany 3krát v týdnu večer. Po zavedení vázaného hospodaření s potravinami, dostal k ruce tajemníka pro zásobování. Bylo štěstí pro obec, že stal v čele obec-

ní František Ryzner ve vážné době, která nás v příštích dnech očekávala.“

A Jindřich Svoboda pokračuje dále rokem 1941: „Černé zabíjačky byly přísně trestány 2–3 roky vězení – a 5 až 20 tisíci korun pokuty. Přesto se zde zabilo hodně prasat na černo a nikdo nebyl přistižen. Ač se i u nás vyskytli lidé, kteří anonymními dopisy na ‚Oberlandsrat‘ udávali sousedy. To dovedl starosta vyžehliti. Jako poštovní všechny dopisy podezřelé, adresované na Kriminální policii nebo německé úřady, zabavoval a páčil. Nebyly to dopisy jen z Telnice,

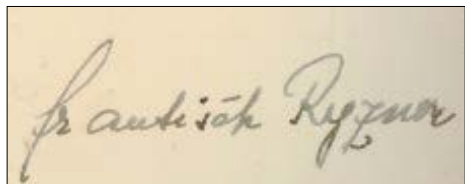
i z okolních obcí a netýkaly se vždy zabíjaček, černého mletí, ale udání politické, poslouchání cizího rozhlasu, nebo že se schvaluje smrt Heidricha, nebo má zbraně, utekl z Německa z práce apod. V těchto případech šlo ponejvíce o hlavu. Podezření na pisatele někdy bylo, dopisy nepodepsané. Nikdo nebyl z těchto příčin u nás zastřelen, a za to nutno děkovati Františkovi Ryznerovi. Pisatel mnohé dopisy viděl i četnický strážmistr Kloc ze stanice Sokolnic. I když některý dopis anonymní dostal se do rukou ‚Kripo‘, dovedl Ryzner německé kriminálníky zabavit, vymluviti a v čas upozornil, aby se vše sklídilo. Německým slídlům nabídl slivovici, pohoštění a bylo po prohlídce.“ Dlužno dodat, že Jindřich Svoboda, sám totálně nasazený v hitlerovském Německu, dle informací jeho rodiny pana Ryznera po válce v Brně navštěvoval.

Pustili jsme se do pátrání po životních osudech tohoto obětavého telnického starosty. Měli jsme neuvěřitelné štěstí, když se nám podařilo setkat se s vnučkou pana Ryznera, dr. Ivanou Boudovou, která s manželem prof. Janem Boudou žije v Mexiku (viz foto dole). Právě v den našeho pátrání v Brně se doslova oba zjevili v bytě, kde pan Ryzner i s rodinou žili po svém odstěhování z Telnice. Během velmi milého a srdečného rozhovoru jsme získali další informace o životě Františka Ryznera z poválečného období. Stejně tak jsme pátrali v Kojátkách, kde žije další větev Ryznerovy rodiny a také v Bohatých Málkovicích, kde rodina Ryznerova dříve žila a pan František se zde narodil.

Zleva: Ladislav Kořalník, Ivana Boudová, Jan Bouda, František Kroutil

František Ryzner se tedy narodil v Bohatých Málkovicích v rodině rolníka Aloise jako nejstarší ze čtyř dětí. Jeho bratr Rudolf začal hospodařit v Kojátkách, kam se rodina v roce 1927 (už bez Františka) přestěhovala. Bratr Rudolf byl udán a zemřel v koncentračním táboře v Dachau, sestra žila až do své

Podpis Františka Ryznera

smrti jistou dobu v Sokolnicích. O působení Fr. Ryznera v Telnici i vyloučení ze Sokola se píše výše. František Ryzner byl v roce 1952 odsouzen na dva měsíce nepodmíněně za to, že se necitlivě vyjádřil o komunistickém režimu, když podle soudu svou poznámkou, kterou pronesl před jedním občanem na adresu komunistického režimu, hanobil socialistické zřízení. Zanedlouho při-

šla amnestie, která jej ale od nástupu k výkonu trestu osvobodila. Mimo jiné i kvůli zdravotnímu stavu dcery Dagmar (Mifkové) se rodina odstěhovala v roce 1956 do Brna. Vnučka Ivana i její manžel Jan jistou dobu s rodiči a dědečkem bydleli na Konečného náměstí v Brně a mluví o něm jako o velmi vitálním člověku, který byl velmi sečtělý a literárně vzdělaný, který velmi miloval prezidenta Masaryka. Když mu bylo nabídnuto, aby si nechal zvýšit penzi za to, že ve válečné době pomáhal lidem od tíže okupační moci, odmítl to se slovy: „Lidem jsem pomáhal rád, nechci za to žádné peníze.“ Rodina vzpomíná, že svým dětem pomáhal se studiem až do nočních hodin. Byl to obětavý člověk. To potvrzuje i paní Marie Králová, která vzpomíná na svého tatínka Františka Konečného, jak vyprávěl o panu Ryznerovi, že je to dobrý člověk a mnoha lidem za války pomohl.

František Ryzner se dožil 92 let, když v roce 1984 v Brně zesnul. Jeho dcera, paní Dagmar Mifková po zhoršení zdravotního stavu odjela se svými dět-

mi do Mexika, kde se podařilo ještě na několik let její stav zlepšit, dožila se 91 let a z tohoto světa odešla teprve před rokem. Její manžel, telnický rodák profesor František Mífek zemřel již v roce 1997. Ryznerova rodina se rozprchla do světa: manželé Boudovi žijí v Mexiku, jejich dcera žije v Austrálii, sestra (a další Ryznerova vnučka) Hana žije s dalším telnickým rodákem Františkem Mrkvicou v americké Alabamě. Poslední vnuk pana Ryznera, Dušan, žil v Čechách a zde také v roce 1994 zemřel. Hrob Františka Ryznera bohužel nenajdeme. Po smrti byl zpopelněn a jeho popel byl rozptýlen. Jeho dům, který si postavil v nádražní čtvrti, dnes obývá jiná rodina.

Mnoho pamětníků tohoto obětavého člověka už dnes v Telnici nežije. Někteří se o něm jen něco málo doslechli z vyprávění svých rodičů. V tomto roce si připomeneme 20 let od jeho smrti. Od smrti člověka, kterému vděčí mnoho současných obyvatel naší obce i rodáků za své životy a možná to ani dodnes nevěděli.

František Kroutil

VZPOMÍNKA NA POHŘEB JOSEFA PEŠLA

V letošním roce uplynulo 105 roků od založení naší sokolské jednoty. Proto dovoluje, aby bylo vzpomenuáno na jednoho z nás. Na levé straně hřbitovní cesty směřující od kostela k polím, těsně u zídky, oddělující hřbitov od zahrady patřící k domu číslo 3 u studny, je osamělý hrob. Zabírá malou plochu. Zachovala se z něj jen část, na které stojí pomníček: je to z kamene stavěný komolý jehlan a na něm sokol z pískovce. Je to vlastně jen jeho torzo, protože již před desítkami let byl poničen. Byla mu uražena křídla a zobák. Na přední straně je černá mramorová deska s vytesaným nápisem:

Zde dřímá věčný sen

Josef Pešl

Zemřel 3/3 1921 ve věku 29 roků

Živým lásku, mrtvým vzpomínku

Nemoc, kterou tehdy nedovedli lékaři přemoci, byla příčinou jeho smrti: tuberkulóza. Byl bez vyznání. Málo bylo u nás takových. Velká většina občanů byla nábožensky vedena. Někteří spoluobčané byli i jinak nábožensky založeni nebo bez náboženského přesvědčení. Největší potíž byla, když tito lidé bez vyznání zemřeli: nastávaly

velké problémy při pohřbívání těchto zemřelých. Starosta Sokola, tehdy Josef Kaplan, musel žádat o pohřbení. V Újezdě působil v té době učitel Šulc. Byl taktéž stejného přesvědčení. Byl požádán, aby nad hrobem promluvil. Dne 31. ledna 1976 jsem ho s naším tehdejším kronikářem panem Ditrichem navštívil. Pátral jsem po něm dlouhou dobu. Pan učitel vzpomínal:

„Dobře si ten pohřeb pamatuji. Úkol promluvit nad rakví nebyl lehký vzhledem ke smýšlení velké většiny občanů. Bylo mi vyhrožováno násilím, přijdu-li. Dostával jsem výhrušné dopisy, ale přišel jsem. Domníval jsem se, že pohřbu se zúčastní jen rodina, příbuzní, sokoli, jinak jen málokdo. Když jsem přistoupil

k zídce, nad otevřeným hrobem, užasl jsem. Hřbitov se plnil, účastníků bylo velmi mnoho. Řeč moje byla prostá. Začal jsem Zeyerovým citátem ‚Já půjdu tam...‘ a pokračoval: ‚Umřel člověk..., nic se nezměnilo..., jen pozůstali zaplakali... Lidé stále umírají, není jiné cesty... Zůstane jen vzpomínka na dobrého člověka... Klid tomu, jenž odešel. Lidé plakali a v klidu se rozešli.‘

Josefu Pešlovi byl vypraven sokolský pohřeb, s čestnou stráží a v krojích. Přes svůj mladý věk vykonal pro sokolskou jednotu mnoho práce. Vyučen byl kovářem ve Vídni. Jeho pomník byl zbudován jednotou za příspěví mnoha členů.

Dnes byl tento zdevastovaný pomník opraven také sbírkou. Jsem velice

rád, že v mé věci bylo učiněno zadost. A jsem rád, že dnes už panuje jiná doba. Děkuji obecnímu úřadu za pomoc při zachování tohoto hrobu i jiných památných hrobů na našem hřbitově, aby zůstaly zachovány pro příští generace. Vždyť na místo posledního odpočinku za těmi, co nás předešli, mnozí chodíme a v myslích na ně vzpomínáme.

**Hřbitove, hřbitove,
ty zahrádko zeleného kvítí...**

**Ať chudí, nebo bohatí,
tam budeme jednou muset jítí...**

**Sousedé, podejme si ruce
a budme všichni přátelé!**

Vzpomíná Ladislav Kořalník

TELNICKÉ AKCE OD KONCE SRPNA DO ŘÍJNA

DATUM	NÁZEV AKTIVITY	POŘADATEL	MÍSTO
23. srpen	Sraz rodáků + Oslava 770. výročí první písemné zmínky o Telnici	Obec Telnice + spolky	Telnice
24. srpen	Sraz rodáků + Malá napoleonská bitva	Obec Telnice + spolky	Telnice
30. srpen	Country koncert Marko Čermáka a Paběrků	T-Parlament	Sokolovna
30. srpen	Pouť rodin do Žďáru nad Sázavou	Telnické sluníčko	Žďár nad Sázavou
6. září	Tenisový turnaj ve čtyřhře	Zdeněk Kubíček	Tenisové kurty Telnice
6. září	Turnaj trojic v nohejbale	Orel jednota Telnice	Orlovna
9. září	Pravidelné setkání Klubu aktivních seniorů	KLAS Telnice	Šatlava
12. září	První poprázdňinové setkání modelářského kroužku	Milan Krejčířík a T-Parlament	Šatlava
12. září	Přednáška s besedou „Nejzajímavější události historie Moravy“	Obec Telnice a MNO Podstarohorci	Salónek v pohostinství U Laštůvků
13. září	Zájezd/Pěší pouť Zlatá sobota, Žarošice	Farnost Telnice	Žarošice
20. až 21. září	Gurmánský zájezd do Budapešti	Zdeněk Kubíček	Budapešť
20. září	Historický jarmark a Vinobraní	Orel jednota Telnice	Orlovna
23. září	Pravidelné setkání Klubu aktivních seniorů	KLAS Telnice	Šatlava
27. září	Zájezd na cíferské hody	Obec Telnice	Cífer (Slovensko)
1. říjen	Turnaj v bollo ballu a kuželkách	Orel jednota Telnice	Orlovna
9. říjen	Schůzka spolků – plánování akcí 2015	Obec Telnice	Obecní úřad
11. říjen	Drakiáda	Orel jednota Telnice	Telnice
14. říjen	Pravidelné setkání Klubu aktivních seniorů	KLAS Telnice	Šatlava
19. říjen	Vítání občánků	Obec Telnice	Obecní úřad

TELNICKÁ
UNIVERZITA

Obec Telnice
ve spolupráci s místním sdružením MNO Podstarohorci
srdečně zve

na odbornou přednášku pro laickou veřejnost na téma

„Nejzajímavější události historie Moravy“

Přednášející: **Mgr. Ondřej Hýsek, PhD.**,
historik, spoluautor nové učebnice moravských dějin
a zástupce ředitele Gymnázia Integra Brno

Přednáška je určena pro všechny, kteří se zajímají
o historii Moravy, ať už aktivně či pasivně
anebo se teprve chtějí s tématem seznámit.

Přednáška je bezplatná, v závěru bude možná
volná diskuze s přednášejícím.

**Pátek 12. září 2014 v 19 hod.,
nekuřácký salonek
Pohostinství U Laštůvků, Telnice.**

Telnické Sluníčko

„Fandíme rodině“, a proto putujeme na

Národní pouť rodin do Žďáru nad Sázavou

Kdy: v sobotu 30. srpna 2014

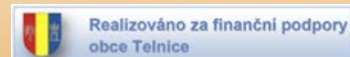
odjezd autobusu v 7.45 z parkoviště u Laštůvků

Program pouti najdete na vývěsce před kostelem
nebo na internetu www.narodnipoutroodin.cz

Zúčastnit se může každý, kdo fandí rodině. ☺

Příspěvek na dopravné děti 50 Kč, dospělí 150 Kč

Nahlásit se můžete u Pavly Chovancové na tel.: 774 513 735
E-mail: pavla.chovancova@telnickeslunicko.cz.

Realizováno za finanční podpory
obce Telnice

Bezplatný ☺

Z Á J E Z D

na cíferské hody (SK)

Občané obce Telnice jsou v rámci partnerské spolupráce se slovenskou obcí Cífer srdečně zváni na návštěvu Cífera u příležitosti místních hodových slavností a také evropského projektu s názvem:

„Oživenie umelecko-remeselných tradícií obcí Cífer a Telnice“

V rámci programu budou slavnostně odhaleny díla cíferského řezbáře Vl. Tináka a telnického uměleckého kováře I. Lorenze. Očekávat můžeme i tradiční slovenskou srdečnost a pohostinnost po celý den.

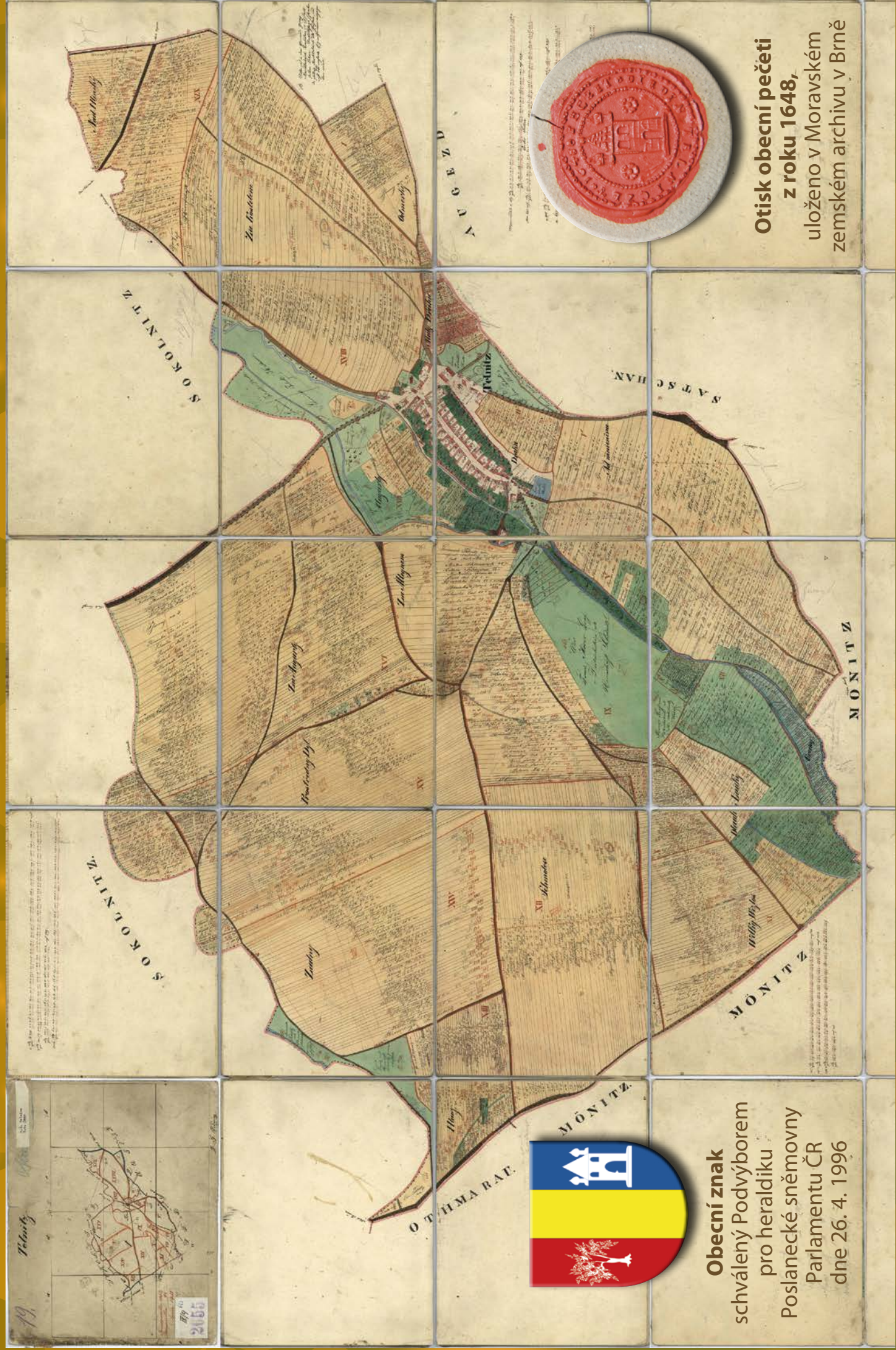
SOBOTA 27. ZÁŘÍ 2014

odjezd v 8.00 hod. z parkoviště u Laštůvků

Přihlášení na obecním úřadě v Telnici osobně nebo na telefonu 544 224 410 u paní K. Jedličkové.
Nabídka je platná do zaplnění kapacity autobusu Aloise Hrdličky.

Akci hradí z evropské dotace obec Cífer, která tímto spolu s obcí Telnice srdečně zve všechny telnické občany k přátelské návštěvě a příjemné atmosféře tohoto pohodového setkání.

19
Telnice

2166

Obecní znak
schválený Podvýborem
pro heraldiku
Poslanecké sněmovny
Parlamentu ČR
dne 26. 4. 1996

Otisk obecní pečeti
z roku 1648,
uloženo v Moravském
zemském archivu v Brně

První katastrální mapa obce Telnice z roku 1825, nejstarší dochovaná mapa naší obce.